

Jilid I
Bil. 24

Hari Jumaat
1hb April, 1983

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA
SENATE

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2941]

USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat dan Penangguhan Mesyuarat [Ruangan 3034]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) [Ruangan 3035]

Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1982) [Ruangan 3089]

Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan)
[Ruangan 3117]

Rang Undang-undang Racun (Pindaan) [Ruangan 3152]

Rang Undang-undang Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia (Pindaan)
[Ruangan 3155]

Rang Undang-undang Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang di-Pertua-Yang di-Pertua Negeri [Ruangan 3160]

Rang Undang-undang Lalulintas Jalan (Pindaan) [Ruangan 3172]

MALAYSIA
PARLIMEN KEENAM—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, TAN SRI ISMAIL KHAN, P.S.M., P.N.B.S., B.K.T., P.P.T. (Dilantik).

„ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO HAJI MOHAMED BIN NASIR, S.P.M.K., J.M.N., J.P. (Kelantan).

„ Timbalan Yang Dipertua, DATO SULAIMAN BIN NINAM SHAH, S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., B.S.I., P.I.S., J.P. (Dilantik).

„ TUAN HAJI ABDUL JALIL BIN ABDUL RAHMAN (Dilantik).

„ TUAN ABDUL RAZAK BIN HAJI ABU SAMAH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik).

„ TAN SRI DATO HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSAIN, P.S.M., D.S.W., D.S.A.P., J.S.M., S.M.P. (Dilantik).

„ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N. (Dilantik).

„ TUAN ABDULLAH BIN SALLEH (Perlis).

„ TOH MUDA DR ABDULLAH FADZIL BIN CHE WAN (Dilantik).

„ TUAN ALEXANDER Y. L. LEE (Dilantik).

„ TUAN HAJI ARIFFIN BIN HAJI SALLEH, K.M.N., S.M.K. (Dilantik).

„ TUAN BASHARON BIN HANAPIAH (Dilantik).

„ DATO CHIN KIM YOONG, D.P.C.M., A.M.P., P.P.T. (Perak).

„ DATUK CHOO CHING HWA, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K., P.P.N., P.M.K., J.P. (Dilantik).

„ DATUK CHUA SONG LIM, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J., J.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Johor).

„ TUAN HAJI EBAN BIN HAJI SALLEH (Johor).

„ TUAN HAJI FADZIL BIN AHMAD, A.M.N. (Kedah).

„ TUAN FADZIL BIN MAHMOOD, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Perlis).

„ DATO S. GOVINDARAJ, D.P.M.S. (Dilantik).

„ PUAN HAFSAH BINTI OTHMAN (Dilantik).

„ PUAN HASNAH BINTI HAJI MOHD. KASIM *alias* HASNAH FATIMAH BINTI HAJI MOHD. KASIM, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Terengganu).

„ TUAN H'NG HUNG YONG (Dilantik).

- Yang Berhormat TUAN HAJI IBRAHIM BIN ABDULLAH, A.M.N., A.M.P., P.J.K., J.P. (Perak).
- „ TUAN IBRAHIM BIN SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN ISHAK BIN ABDUL RAHMAN, A.M.N., P.J.K. (Pulau Pinang).
- „ DATO ISMAIL BIN HASHIM, D.P.S.M., K.M.N., A.M.N., P.B.M., J.P. (Melaka).
- „ TUAN JAAFAR BIN HARUN (Dilantik).
- „ DATUK JAMES BERNARD WILLIE, P.G.D.K. (Sabah).
- „ PUAN SRI JANAKI ATHI NAHAPPAN (Dilantik).
- „ TUAN R. M. JASNI, B.K. (Dilantik).
- „ DATO KAM WOON WAH, D.I.M.P., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN SYED KAMARULZAMAN BIN SYED BAHALDIN ALJAMLUD, K.M.N., A.M.N. (Selangor).
- „ TUAN KEE YONG WEE (Dilantik).
- „ TUAN KENNETH KANYAN ANAK TEMENGGONG KOH, K.M.N., J.B.S. (Sarawak).
- „ DATO' KHOO KAY POR, D.M.P.N., J.M.N., J.P. (Pulau Pinang).
- „ TUAN K. KUMARAN, K.M.N., P.M.P., P.P.T., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI LATIP BIN HAJI DRIS (Dilantik).
- „ TUAN LOH KEE PENG, P.J.K., J.P. (Melaka).
- „ TUAN LOO SWEE MOK, A.M.N., P.P.N. (Pahang).
- „ DATIN HAJJAH MAHIMON BINTI HAJI HARUN, S.M.P., A.M.N., J.P. (Pahang).
- „ DATO HAJI MAHMOUD *alias* MAHMOUD SALIM BIN HAJI MOHAMAD, D.P.M.T., S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Terengganu).
- „ DATUK HAJI MOHD. DIN BIN JAAFAR, P.G.D.K., A.D.K., B.K. (Dilantik).
- „ DATO HAJI MOHD. NOR MOHAMAD, D.P.M.S., J.M.N., S.M.T., S.M.S., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN M. K. MUTHUSAMY, K.M.N., A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Dilantik).
- „ PUAN NEN ABIDAH BINTI ABDULLAH (Dilantik).
- „ TUAN HAJI NORDIN BIN PESAH, K.M.N., A.M.N., P.J.K., J.P. (Negeri Sembilan).
- „ DATO HAJI OTHMAN BIN HAJI ABDULLAH, D.P.M.J., P.C.M. (Dilantik).
- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN PARAMJIT SINGH (Dilantik).

Yang Berhormat DATO G. PASAMANICKAM, S.P.M.J., D.P.M.J., D.S.I.J., P.I.S.,
B.S.I., J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik).

„ PUAN RAGAYAH BINTI ARIFF, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik).

„ TUAN HAJI SHAHAROM BIN MAASOM (Dilantik).

„ TAN SRI DATUK DR C. SINNADURAI, P.S.M., P.S.D., P.N.B.S.,
D.P.M.P., J.M.N., S.M.K., C.M.B., P.J.K. (Dilantik).

„ TUAN STEPHEN TIMOTHY WAN ULLOK (Dilantik).

„ TUAN TAN CHANG SOONG, A.M.N. (Dilantik).

„ TUAN TING MING HIA *alias* TING MING HOI (Sarawak).

„ TUAN D. P. VIJANDRAN (Dilantik).

„ TUAN WONG KIE NAI (Dilantik).

„ DATO WONG SENG CHOW, A.M.N., J.P. (Negeri Sembilan).

„ TUAN HAJI TUAN YAACOB BIN HAJI ENGKU YUNUS, P.P.N.
(Kelantan).

„ DATO YAP PENG *alias* YAP PIANG TAU, D.P.M.S. (Selangor).

„ TAN SRI DATUK YEH PAO TSU, P.S.M., P.G.D.K., A.M.N. (Sabah).

„ TAN SRI ZAITON IBRAHIM BIN AHMAD, P.S.M. (Dilantik).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Ahmad Hasmuni bin Haji Hussein.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim.

MALAYSIA
DEWAN NEGARA

Jumaat, 1hb April, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 3.00 petang

DOA

(Tuan Yang Dipertua *mem-
perkerusi Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN

PENGECUALIAN CUKAI
KE ATAS DERMA
PERTUBUHAN

1. Puan Sri Datin Janaki Athi Nahappan minta Menteri Kewangan menyatakan sama pengecualian cukai boleh diberi kepada penderma-penderma kepada pertubuhan-pertubuhan kebajikan atas derma-derma yang diberi kepada pertubuhan-pertubuhan tersebut.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Dr Ling Liong Sik): Tuan Yang Dipertua, pengecualian cukai ke atas derma yang diberi kepada pertubuhan-pertubuhan kebajikan memang boleh diberi. Kuasa untuk memberi pengecualian ini adalah terletak di bawah Subseksyen 6 Seksyen 44 Akta Cukai Pendapatan 1967. Untuk mendapat pengecualian ini pertubuhan berkenaan mestilah membuat permohonan kepada Ketua Pengarah Jabatan Hasil Dalam Negeri supaya pertubuhan itu diberi taraf pertubuhan kebajikan yang diluluskan untuk tujuan Subseksyen 6 Seksyen 44 Akta Cukai Pendapatan 1967 itu. Selepas mendapat taraf ini segala

derma wang tunai kepada pertubuhan kebajikan itu akan dikecualikan daripada cukai pendapatan.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Di kebelakangan ini terlalu banyak kita dapati surat-surat permohonan derma daripada sesuatu pihak, yang menghairankan saya, kebanyakan daripada permohonan derma ini adalah di bawah naungan orang-orang yang berkuasa seperti Ketua-ketua Pejabat, Ketua-ketua Polis, Timbalan-timbalan Menteri, Menteri-menteri yang memohon derma-derma untuk sesuatu badan. Bagi saya dan kawan-kawan saya di pihak swasta merasa permohonan ini adalah seperti satu desakan, jikalau tidak diterima kami semua akan diblacklist ataupun dimasukkan dalam senarai orang yang patut dihukum (punished).

Saya ingat sebulan dua yang lepas ada arahan daripada Perdana Menteri menyatakan jikalau derma-derma ini perlu dipungut untuk Pejabat Kerajaan atau penaung-penaungnya adalah orang-orang Kerajaan, satu kelulusan perlu diminta daripada Jabatan Perdana Menteri. Saya ingin mengetahui ataupun penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada perkara-perkara ini akan dibenteraskan, jikalau tidak satu proses permohonan kelulusan Perdana Menteri sebelum itu patut dibuat sebelum surat-surat memohon derma ini dikelilingkan kepada sektor swasta. Terima kasih.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Tuan Yang Dipertua saya rasa apa yang telah

dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat itu adalah bermakna dan saya percaya perkara ini boleh dirujukkan ini boleh dirujukkan kepada pihak yang berkuasa.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Adakah Kerajaan boleh mendapat pengecualian kepada orang Islam yang bersedekah, sebab sedekah ini tidak ada resitnya, bersedekah sahaja dengan bilangan sekian. Selain daripada zakat, zakat memang sudah kena. Jadi saya ingin bertanya adakah Kerajaan bersedia menimbangkan pelepasan kepada cukai bagi orang Muslim yang bersedekah. Terima kasih.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Tuan Yang Dipertua, itu adalah soalan lain.

HOSPITAL DAERAH KUALA PILAH

Tuan Jaafar bin Harun minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Hospital Daerah Kuala Pilah sudah patut diganti baru dan jika sedar bilakah projek tersebut akan dilaksanakan.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' K. Pathmanaban): Tuan Yang Dipertua, Kementerian Kesihatan memang sedar akan keadaan Hospital Daerah Kuala Pilah seperti yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Tindakan sedang diambil untuk menggantikan Hospital tersebut dengan Hospital yang baru. Sukacita saya maklumkan kepada Yang Berhormat bahawa tanah bagi tapak hospital baru telah pun diperolehi. Ketika ini perancangan terperinci sedang dijalankan bagi penyediaan pelan-pelan dan rekabentuk bagi projek-projek hospital tersebut.

Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar: Tuan Yang Dipertua, saya suka bertanya kepada Timbalan Menteri Kesihatan sama ada Kementerian bercadang untuk membina hospital baru di daerah Labuan memandangkan pertubuhan industri yang pesat di pulau tersebut, manakala pekerja-pekerja dagang merasa curiga kerana jika berlaku kecederaan yang berat mereka ini terpaksa dihantar ke Kota Kinabalu dan juga saya telah difahamkan bahawa Kerajaan Negeri telah pun menyediakan tapak tanah seluas 30 ekar di Labuan. Adakah Kementerian Kesihatan sekarang ini sedang merancang untuk mendirikan bangunan hospital baru di daerah Labuan dan bangunan yang ada sekarang ini adalah bangunan yang dibuat selepas Perang Dunia Kedua?

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang Dipertua, di Labuan sukalah saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa Kementerian telah pun memperolehi persetujuan daripada Perbendaharaan untuk mengambil atau menerima tapak tanah yang ditawarkan oleh Kerajaan Negeri sebagai ganti kepada tapak di mana hospital sekarang berada dan kerja-kerja untuk merekabentuk dan merancang hospital ini sedang dijalankan dan projek itu akan dilaksanakan apabila kita mempunyai bekalan peruntukan.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh.

(Soalan No. 3 Y.B. Tuan Ariffin bin Haji Salleh tidak hadir).

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Dato' Haji Mahmoud Salim.

Datin Hajjah Mahimon binti Haji Harun: Tuan Yang Dipertua, dengan izin, soalan No. 4.

MOTOSIKAL 90 C.C. KE BAWAH

4. Datin Hajjah Mahimon binti Haji Harun (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau sedar ramai penduduk kampung yang mempunyai kenderaan Motosikal 90 c.c. ke bawah tidak lulus peperiksaan panduan jalan raya kerana mereka buta huruf dan terpaksa membayar lesen L, buat selama-lamanya bagi tiap 3 bulan sekali iaitu \$20 atau \$120.00—setahun dan jika sedar sama ada beliau akan memberi kelonggaran kepada orang-orang kampung tersebut yang sangat bergantung kepada kenderaan motosikal supaya dikenakan lesen sebanyak \$40—sahaja setahun dan tidak seperti yang ada sekarang \$120—setahun.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat dan Dewan yang mulia ini memang benar bahawa ramai penduduk kampung yang mempunyai kenderaan motosikal 90 c.c. ke bawah. Atas kesedaran inilah maka lesen memandu baru kelas B3 telah diperkenalkan bagi kenderaan motosikal di bawah 90 c.c. sahaja, mulai daripada bulan Jun tahun 1982 yang lalu. Kelonggaran untuk mendapatkan lesen belajar memandu juga telah diberi bagi lesen memandu kelas B3 ini iaitu lesen belajar memandu dikeluarkan tanpa melalui ujian Bahagian Satu (Ujian Undang-undang Jalan Raya) tidak seperti lesen belajar memandu bagi kelas-kelas motosikal yang lain di mana calon-calon hendaklah lulus ujian Bahagian Satu dahulu sebelum lesen belajar memandu dikeluarkan.

Bagi calon-calon yang buta huruf, ujian boleh dijalankan secara lisan. Pengarah-pengarah Pejabat Pengangkutan Jalan Negeri telah diberi kuasa untuk menjalankan ujian

terhadap orang-orang yang buta huruf.

Memandangkan bahawa banyak kelonggaran yang telah diberikan bagi orang-orang yang mempunyai kenderaan motosikal 90 c.c ke bawah, buat masa ini tiada cadangan untuk memberi kelonggaran berkenaan kadar bayaran lesen memandu bagi motosikal 90 c.c ke bawah. Jika diberi kelonggaran ini, akan menimbulkan masalah oleh kerana di bawah 90 c.c. ke bawah bukan sahaja digunakan oleh penduduk-penduduk kampung tetapi jua di bandar-bandar.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat bayaran lesen belajar memandu atas lesen L ialah \$20.00 bagi tiap-tiap 3 bulan. Oleh itu, bagi setahun bayarannya berjumlah sebanyak \$80.00 sahaja dan bukannya \$120.00 sebagaimana yang dinyatakan dalam pertanyaan Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang Dipertua, dengan izin, soalan ke-5.

KAPAL KEPUNYAAN BUMIPUTERA DAN BUKAN BUMIPUTERA

5. Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Pengangkutan menyatakan bilangan kapal yang dipunyai oleh kaum Bumiputera dan bukan Bumiputera yang mengambil perniagaan perkapalan sama ada di negeri barat ataupun timur.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya telah melaksanakan Dasar Cabotage ataupun dikenali juga

dengan nama Dasar Perkapalan Dalam Negeri pada 1hb Januari, 1980. Di antara matlamat dasar ini ialah untuk meningkatkan penyertaan Bumiputera sekurang-kurangnya 30% dalam bidang perkapalan dalam negeri (domestic shipping), iaitu dari segi pemilikan saham, pengurusan dan juga pengambilan pekerja dalam syarikat-syarikat perkapalan yang telah diluluskan lesen kapal oleh Kementerian Pengangkutan.

Berkaitan dengan bilangan kapal-kapal yang dimiliki oleh kaum Bumiputera dan bukan Bumiputera, sukacitalah saya memaklumkan bahawa daripada 185 buah kapal yang dimiliki oleh syarikat-syarikat perkapalan dan yang masih dilesenkan oleh Kementerian saya, sejumlah 70 buah kapal ataupun 38% adalah dimiliki oleh syarikat-syarikat Bumiputera dan bakinya sebanyak 115 buah kapal ataupun 62% adalah dimiliki oleh syarikat-syarikat bukan Bumiputera. Dari segi pemilikan kapal oleh orang-orang perseorangan dan secara perkongsian pula, Kementerian saya telah melesenkan sejumlah 23 buah kapal di mana Bumiputera hanya memiliki 2 buah kapal sahaja. Secara keseluruhannya, kaum Bumiputera memiliki 72 buah kapal ataupun 35% dan bakinya sebanyak 136 buah kapal ataupun 65% adalah dimiliki oleh kaum bukan Bumiputera.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Apakah takrif "kepunyaan bumiputera", adakah ianya saham, sleeping partner ataupun dilantik dia sebagai untuk melindungi pandangan Kerajaan supaya merupakan perkapalan bumiputera.

Saya mahu takrif macam mana yang dikatakan 70% kapal itu kepunyaan bumiputera.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, pada amnya takrif syarikat perkapalan Bumiputera adalah syarikat-syarikat yang mana 50% daripada ekuitinya ataupun saham-sahamnya adalah dimiliki oleh Bumiputera. Selain daripada itu, ia juga mengambil perhatian berkenaan dengan pengurusan dan pekerja-pekerja bagi sesebuah syarikat perkapalan yang berkenaan yang dikehendaki sekurang-kurangnya juga 51% Bumiputera.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Yang Dipertua, Soalan tambahan. Iktirafnya bahawa kepunyaan bumiputera itu ialah 30% saham.

Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada di dalam kiraannya sebentar tadi 30% nombor-nombor syarikat kepunyaan bumiputera termasuk syarikat Malaysia International Shipping Corporation. Pada pendapat saya pemegang saham dalam syarikat ini adalah Kerajaan, iktiraf kepunyaan bumiputera, adakah termasuk kepunyaan Kerajaan?

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, angka yang telah saya berikan tadi termasuklah syarikat MISC dan juga Perbadanan National Shipping Line iaitu 2 buah syarikat yang mana ekuitinya adalah dimiliki oleh Kerajaan.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Kalaulah benar 35% bumiputera telah memiliki secara umumnya dalam bahagian kapal ini, saya hendak mengucapkan tahniah kepada Kementerian yang bersabit. Tetapi saya suka bertanya 35% ke tahap ini sekarang, adakah dalam tahun-tahun 2 tahun yang telah lalu ataupun 35% ini baru dalam tahun yang sudah ini didapatkan 35% hak

bumiputera ataupun sebenarnya 35% ini baru sahaja hak-hak ini dapat ke tahap yang sedemikian.

Katalah 2 tahun dahulu saya hendak bertanya bagaimana perkapalan hak bumiputera, berapa peratus dan bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri mengatakan yang saya mahu tidak campur dengan Kerajaan iaitu hak bumiputera yang sebenar—20%, 30% di tahap hari ini.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan terima kasih di atas tahniah yang telah diberikan kepada Kementerian Pengangkutan.

Suka saya menyatakan bahawa angka-angka yang saya berikan itu adalah menunjukkan keadaan sekarang ini, iaitu hingga saat saya berdiri di dalam Dewan yang mulia ini.

Mengenai keadaan sebelum 1-1-80, iaitu sebelum kita melaksanakan Dasar Cabotage ataupun Dasar Perkapalan Dalam Negeri keadaannya memanglah tidak begitu memuaskan tetapi dengan adanya dasar yang saya perkatakan tadi maka dapatlah kita meningkatkan penyertaan bumiputera di dalam industri perkapalan pada keseluruhannya.

Mengenai perkara kedua yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu, saya memang ada detail-detailnya, iaitu yang mana syarikat-syarikat yang benar-benar 100% dan benar-benar 51% ke atas, ini saya akan berikan kepada Ahli Yang Berhormat jika diperlukan.

PENEMBAKAN RUMAH DUTA RUSSIA DI KUALA LUMPUR

6. Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) identiti kumpulan yang melakukan penembakan rumah

Duta Russia di Jalan Ampang, Kuala Lumpur, baru-baru ini dan nyatakan motif kumpulan itu; dan

- (b) sekiranya kumpulan ini terdiri dari rakyat Malaysia nyatakan langkah yang telah diambil untuk menjaga nama baik hubungan diplomatik Malaysia—Russia.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, bagi menjawab soalan:

- (a) Pihak Polis masih menyiasat peristiwa penembakan rumah Duta Russia di Kuala Lumpur baru-baru ini. Dari bukti-bukti yang diperolehi setakat ini, adalah menunjukkan bahawa sekumpulan kecil orang yang tidak bertanggungjawab disyaki terlibat dalam peristiwa tersebut. Pihak Polis giat berusaha mengesan mereka yang bertanggungjawab di atas penembakan itu. Pihak Polis telah juga meningkatkan kawalan keselamatan ke atas Kedutaan Soviet di Kuala Lumpur.

Bagi menjawab soalan (b) sama ada kumpulan itu terdiri daripada rakyat Malaysia atau sebaliknya pihak Kerajaan akan mengambil tindakan yang tegas terhadap mereka yang terlibat. Di samping itu Kerajaan kita sentiasa berusaha dalam memelihara perhubungan diplomatiknya dengan semua negara berlandaskan kepada dasar luar negeri Malaysia yang wujud pada hari ini.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Haji Abu Bakar: Tuan Yang Dipertua, saya merasa belum puas dengan jawapan ini iaitu sudahkah pihak polis kita

mengestablis motif daripada kejadian itu?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, saya telah mengatakan awal tadi iaitu kita masih menyiasat. Jadi belumlah dapat kepastian tentang motifnya oleh sebab kita dalam usaha menyelenggara dan menjalankan siasatan kita dengan rapi.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Oleh sebab dasar Kerajaan kita yang berterus terang di seluruh dunia, berkecuali tidak kira siapa dan baru-baru ini Kerajaan kita telah menghantar balik wakil Russia yang kita pandang tidak sesuai dalam negeri ini, Kerajaan harus menunjukkan gentleman yang sungguh-sungguh mengikuti apa dasar berkecuali kita. Kalau orang baik, mereka diganggu-gugat terutama tembak yang macam itu, haruslah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri mengambil inisiatif yang tegas sekali, sepatutnya seminggu sesudah itu kita telah dapat menangkap orang yang melakukan itu, yang memberi malu kepada Kerajaan kita. Jadi saya suka bertanya dapatkah Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menangkapnya dalam masa 2 tahun lagi ataupun dalam sebulan ini kita tentukan pegawai-pegawai polis kita mesti menangkap sebab kita jaga imej Kerajaan kita di luar negeri. Itu satu.

Yang kedua, adakah telah berlaku kepada diplomat lain dalam negeri kita ini sebagai cara yang demikian itu yang telah berlaku?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, saya juga telah katakan tadi bahawa pada masa ini sedang menyiasat dengan segigih-gigihnya. Jadi kita tunggulah masa itu, masa penyelesaian penyiasatan kita. Jadi perkara yang semacam ini

memerlukan sesuatu tindakan yang halus dan cermat supaya orang-orang yang tidak terlibat tidaklah diambil tindakan yang tidak perlu, tetapi kita bertujuan untuk bertindak ke atas sesiapa sahaja yang terlibat.

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan keselamatan Kedutaan Russia ini sedang diawasi. Saya ingin bertanya adakah semua Kedutaan-kedutaan asing di dalam negara kita ini diawasi dan dijaga keselamatannya oleh pihak polis kita bagi menjaga nama baik negara kita supaya tidak terjadi lagi di masa akan datang?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, kita melaksanakan perondaan pada setiap masa terhadap kawasan-kawasan Kedutaan yang ada di Malaysia dan jikalau mana-mana Kedutaan memerlukan pertolongan khusus maka pihak kita akan menimbangkan permohonan yang tersebut. Jadi bukanlah semua Kedutaan pada hari ini yang kita mengadakan kawalan yang ketat, sebagaimana yang kita laksanakan di Kedutaan Russia pada hari ini.

KEMPEN ANTI DADAH

7. Tuan Ibrahim bin Salleh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan iaitu selepas Pelancaran Kempen Anti Dadah Peringkat Kebangsaan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di Angkasapuri pada hari Sabtu 19hb Februari, 1983 sama ada bertambah lagi pengedar dan penagih dadah, jika bertambah nyatakan tindakan Kerajaan untuk mengatasi perkara ini, dan jika didapati berkurangan, nyatakan tindakan Kerajaan supaya

perkara ini dapat dihapuskan sama sekali.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, sejak Kempen Anti Dadah dilancarkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pada 19-2-1983 hanya seramai 25 orang sahaja pengedar dadah telah ditangkap oleh pihak polis berbanding dengan 40 orang diberkas sebelum Kempen itu dilancarkan iaitu mengambil kira tempoh masa dari 1hb Januari, 1983 hingga 18hb Februari, 1983. Angka ini menunjukkan penurunan sebanyak 37.5% mengenai tangkapan ke atas pengedar-pengedar dadah sejak Kempen ini dilancarkan.

Penurunan angka ini adalah disebabkan oleh tindakan dan tekanan terus-menerus yang dilakukan oleh pihak-pihak berkuasa berkenaan yang terlibat dalam membenteras kegiatan salahguna dan pengedaran dadah. Usaha ini bukan sahaja terbatas kepada agensi-agensi atau pihak berkuasa Kerajaan, malahan badan-badan sukarela lain seperti PEMADAM, RELA dan ahli-ahli Jawatankuasa Keselamatan di peringkat daerah dan kampung turut memainkan peranan mereka. Di samping memberi maklumat ke atas penagih dan pengedar dadah, badan-badan sukarela ini memberi ceramah dan nasihat ke atas bahayanya dadah.

Dari segi penagihan dadah seramai 1,060 penagih telah diberkas dari 1-1-1983 hingga 18-2-1983 berbanding dengan 1,643 orang penagih yang ditangkap sejak Kempen Anti Dadah dilancarkan. Angka itu menunjukkan peningkatan tangkapan sebanyak 35% ke atas penagih dadah sejak Kempen ini berjalan. Peningkatan tangkapan ini adalah tidak menghairankan memandangkan kepada tindakan-tindakan oleh pihak polis dan juga pihak-pihak berkuasa lain yang sejajar dengan Kempen ini. Adalah dijangka bahawa angka ini berkemungkinan

bertambah lagi di masa akan datang memandangkan bahawa Pusat serenti akan dimulakan tidak berapa lama lagi. Kerajaan melalui agensi-agensi penguatkuasaan undang-undang, terutamanya pasukan polis akan terus meningkatkan tindakan ke atas ahli-ahli sindiket dadah yang merbahaya dan pengedar-pengedar dengan mendedahkan aktiviti-aktiviti mereka dan seterusnya menangkap mereka di bawah undang-undang yang ada bagi mencapai matlamat membenteras amalan durjana mereka itu.

Tuan Haji Fadzil bin Ahmad: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Kita semua sedia maklum penagih dadah ini sesudah kita tangkap dihantar ke satu tempat pemulihan dadah. Apa yang kita dapati selama ini sesudah pulih mereka kembali ke kampung tidak lama kemudian mereka iaitu penghisap-penghisap ataupun penagih dadah ini akan kembali semula menghisap dadah. Jadi adakah Kerajaan sedar perkara ini telah pun berlaku sejak dahulu sampai sekarang. Kalau sedar, apakah tindakan supaya sesudah kembali dari Pusat Pemulihan Dadah mereka ini tidak lagi menjadi sebagai penagih dadah?

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, untuk menjawab soalan itu sekejap lagi pada petang ini kita akan membentangkan Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) dan kita akan bincangkan dengan selanjut-lanjutnya berkenaan dengan apa yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Sementara itu sukaiah juga saya mengambil peluang ini iaitu menyeru kepada seluruh Senator yang ada pada hari ini dan seluruh rakyat yang ada di Malaysia pada hari ini supaya mereka menerima bekas-bekas penagih ini pulang ke pangkuan masyarakat. Masalah pada hari ini mereka sendiri menolak penagih-penagih ini. Jadi

itulah yang saya pinta pada hari ini dan begitu juga syarikat-syarikat swasta supaya tampil ke hadapan menerima mereka sebagai pekerja-pekerja mereka apabila mereka memohon kerja suatu masa nanti. Ini adalah suatu tindakan yang perlu diambil kalau kita tidak ingin penagih-penagih itu pulang semula kepada masyarakat penagihan dadah.

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, tadi Yang Berhormat mengatakan tangkapan sejak Kempen diadakan pada 19hb Februari telah berkurangan. Saya ingin bertanya pernahkah mereka ini dihadapkan ke mahkamah kerana kalau tidak silap saya pada hari ini kita akan luluskan Rang Undang-undang Dadah Berbahaya ini iaitu siapa yang salah dihukum gantung. Oleh itu, saya hendak bertanya apakah hukuman mereka yang telah ditangkap, sudah dibawa ke mahkamah ataupun belum. Kalau belum, kita tunggu hari ini kita luluskan, besok hadapkan ke mahkamah, mana yang salah kita hukum gantung.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, ini bergantunglah kepada keadaan kes-kes yang berkenaan.

MAPA—LADANG-LADANG ENGGAN MEMASUKI

8. Tuan M. K. Muthusamy minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan tindakan Menteriannya sehingga ini terhadap ladang-ladang yang enggan memasuki MAPA (Malaysia Planters Association) atau mengikut syarat-syarat dan faedah pekerja seperti terdapat dalam perjanjian MAPA/NUPW.

Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Datuk William Lye Chee Hein): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang

Berhormat itu keahlian Persatuan Pengeluar-pengeluar Pertanian Tanah Melayu (MAPA) adalah secara sukarela dan terpulanglah kepada mana-mana majikan ladang untuk memutuskan sama ada hendak menjadi ahlinya. Oleh yang demikian, Kementerian saya tidak pernah mengambil apa-apa tindakan terhadap mana-mana majikan ladang semata-mata kerana mereka enggan memasuki menjadi ahli Persatuan itu. Ladang-ladang yang bukan ahli MAPA adalah tidak terikat oleh perjanjian bersama di antara MAPA dan NUPW Kesatuan Kebangsaan Pekerja-pekerja Ladang. Tetapi terdapat mereka menggunakan dan digalakkan menggunakan syarat perjanjian bersama tersebut sebagai panduan dalam menentukan kadar gaji dan syarat-syarat pekerjaan bagi pekerja-pekerja mereka.

Selain dari itu pekerja-pekerja ladang-ladang yang bukan ahli MAPA adalah juga tetap dilindungi oleh peruntukan-peruntukan yang termaktub dalam Undang-undang Buruh yang sedang berkuatkuasa di negara kita.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan. Kalau sekiranya Kerajaan atau Kementerian Buruh memikirkan MAPA ini baik pada dasarnya, adakah dia tidak menggalakkan supaya pihak ladang-ladang itu masuk dalam kesatuan MAPA. Kalau tidak, apakah kerja Jabatan Buruh? Kalau nasihat pun tidak, membiar pun tidak sehingga menunggu bersekolah?

Datuk William Lye Chee Hien: Tuan Yang Dipertua, Kementerian saya memang menggalakkan supaya majikan-majikan itu boleh di dalam satu persatuan supaya senang untuk kami berhubung. Tetapi seperti Yang Berhormat itu sedar negara kita adalah negara demokratik dan bebas. Jadi kami tidak ada undang-undang

boleh memaksa siapa-siapa pun masuk dalam satu-satu persatuan.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang Dipertua, tidaklah boleh diadakan undang-undang itu sedangkan beberapa banyak undang-undang boleh diadakan, kalau begitu bererti kelemahan Kerajaan.

Datuk William Lye Chee Hien: Tuan yang Dipertua, ini adalah bersangkutan dengan Constitution negara kita.

PELAJARAN AGAMA ISLAM DI SEKOLAH-SEKOLAH

9. Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Pelajaran menjelaskan adakah beliau berpuas hati dengan Pelajaran Agama Islam di Sekolah-sekolah Rendah dan Menengah di Negara ini dalam keadaan sekarang ini yang mana pihak pucuk pimpinan berhasrat untuk menerapkan unsur-unsur dan nilai-nilai Islam di semua bidang dan peringkat.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob): Tuan Yang Dipertua, Kementerian Pelajaran memang berpuas hati dengan Pelajaran Agama Islam yang sedang berjalan di sekolah-sekolah rendah dan menengah bantuan Kerajaan dalam keadaan sekarang. Walau bagaimanapun Kementerian sentiasa mengambil perhatian menjalankan penyelidikan, pemeriksaan dan penilaian terhadap pelajaran itu di sekolah-sekolah. Jika sekiranya terdapat masalah-masalah dan kelemahan, tindakan sentiasa diambil untuk menyelesaikan masalah itu dan memperbaiki kelemahan-kelemahannya.

Kementerian sedar bahawa pelaksanaan Pelajaran Agama Islam

dengan cara yang berkesan di sekolah-sekolah akan menjadi satu sumbangan ke arah mencapai hasrat pucuk pimpinan untuk menerapkan unsur-unsur dan nilai keIslaman dalam akidah dan amalan di semua bidang kehidupan orang-orang Islam.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan. Adakah Kementerian sedar bahawa Kerajaan Negeri Pahang sekarang ini mengadakan Guru mengajar Quran di sekolah menengah iaitu pembayaran gaji daripada Kerajaan Negeri sedangkan itu adalah tanggungjawab Kerajaan Persekutuan. Adakah Kementerian Pelajaran bercadang mengambil alih Guru-guru yang mengajar Quran itu di bawah tabdir Kementerian Pelajaran sendiri?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang Dipertua, seperti Ahli Yang Berhormat sendiri mengetahui bahawa bidang agama ini terletak di bawah kuasa Kerajaan Negeri masing-masing. Dalam pada itu Kementerian Pelajaran sedang dalam proses untuk mengambil alih dan ini, dengan izin, dan dengan perkenan pihak yang berkuasa Negeri Ustaz-ustaz atau Guru-guru Agama yang berada di negeri Pahang dalam pengetahuan saya ini tidaklah termasuk mereka yang mengajar Quran. Cuma Guru-guru yang mengajar di peringkat sekolah rendah yang mana negeri Pahang merupakan satu-satunya negeri lagi yang Gurunya tidak ditadbir di bawah Kementerian.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Penjelasan, Tuan Yang Dipertua, saya maksudkan sekolah menengah. Saya tidak menyentuh sekolah rendah. Kerajaan Negeri Pahang mengambil Guru mengajar Quran di sekolah-sekolah menengah dengan pembayaran-pembayaran oleh Kerajaan Negeri Pahang, tentulah dasar ini sudah dipersetujui oleh pihak berkuasa agama. Adakah Kerajaan

berfikir mengambil alih menolong Kerajaan Negeri? Itu maksud saya.

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang Dipertua, setakat ini saya hendak mengatakan bahawa mengikut kurikulum yang dikenakan oleh Kementerian Pelajaran di peringkat sekolah menengah kita telah pun mengadakan sebanyak 120 minit seminggu dan pengajaran ini adalah melalui guru-guru di bawah Kementerian Pelajaran. Jika ada tambahan mana-mana sekolah menengah negeri Pahang yang mana ajaran Quran dilakukan, ini adalah di bawah pentadbiran Kerajaan Negeri.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang Dipertua, penjelasan lagi. Saya tidak hendak dikelirukan atau saya mengelirukan. Saya bertanya, adakah Kerajaan sanggup mengambil Guru-guru yang mengajar Quran? Saya tidak bercakap Guru yang mengajar agama yang sekarang ini ditanggung oleh Kerajaan Negeri dalam sekolah menengah. Adakah Kerajaan bercadang mengambil itu dan menolong Kerajaan Negeri supaya sepenuhnya dibantu oleh Kerajaan Pusat?

Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob: Tuan Yang Dipertua, setakat ini belum ada rancangan untuk berbuat demikian. Dengan itu saya boleh mengatakan bahawa sehingga ketika ini kita belum ada program untuk mengambil alih guru-guru yang mengajar Quran khasnya bagi negeri Pahang yang mengajar Quran di sekolah menengah.

PEGAWAI TADBIR DAN DIPLOMATIK (PTD)

10. Dato' S. Govindaraj minta Perdana Menteri menyatakan bilangan orang-orang yang telah diambil berkhidmat sebagai Pegawai Tadbir dan Diplomatik (PTD) dalam tempoh tahun 1981 dan 1982.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed bin Nasir): Tuan Yang Dipertua, saya mohon izin untuk menjawab bagi pihak Yang Berhormat Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi, Menteri di Jabatan Perdana Menteri.

Tuan Yang Dipertua, bilangan pegawai yang telah diambil berkhidmat sebagai Pegawai-pegawai Tadbir dan Diplomatik (PTD) di dalam tahun 1981 adalah 358 orang, dan pada tahun 1982 ialah seramai 295 orang.

KEKURANGAN HASIL KERAJAAN

11. Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad minta Menteri Kewangan menyatakan jangka kekurangan hasil bagi tahun 1983 memandangkan kejatuhan harga pasaran minyak; dan nyatakan langkah-langkah yang akan diambil bagi memastikan supaya kekurangan belanjawan tidak melebihi jangkaan.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Dr Ling Liong Sik): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan dijangka mengalami kekurangan hasil sebanyak lebih kurang \$100 juta setahun bagi kejatuhan harga setiap dollar Amerika Syarikat minyak mentah setong. Oleh kerana harga minyak sudah pun turun sebanyak 15 dollar Amerika Syarikat setong baru-baru ini, disebabkan oleh kelebihan minyak daripada permintaan di pasaran minyak antarabangsa, Kerajaan menjangka akan kehilangan hasil sebanyak \$500 juta.

Seperti Yang Berhormat sedia maklum, Kerajaan sudah pun mengambil beberapa langkah untuk berjimat cermat dalam perbelanjaannya mulai bulan Julai, 1982 apabila keadaan hasil negara telah terjejas dengan ketaranya berikutan dengan kemelesetan

ekonomi antarabangsa. Langkah-langkah yang sama juga telah diteruskan dalam Belanjawan tahun 1983. Memandangkan pentingnya hasil daripada minyak mentah, Kerajaan akan sentiasa mengikuti perkembangan dalam pasaran minyak mentah dunia dan akan mengambil langkah yang tertentu untuk memperkukuhkan lagi kedudukan kewangan negara, jika perlu.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Yang Dipertua, terima kasih atas penerangan Yang Berhormat Timbalan Menteri bahawa kekurangan hasil daripada minyak mentah adalah sebanyak \$500 juta. Ini adalah satu jumlah yang teramat besar yang susah hendak dipotongkan daripada Perbelanjaan Mengurus Negara kita dalam tahun 1983. Saya takut dan saya minta jelaskan di sini bahawa Kerajaan tidak akan meminjam wang dari dalam atau dari luar negeri untuk menampung kekurangan Belanjawan Negara untuk tahun 1983. Dengan langkah-langkah seperti yang disebut oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, langkah-langkahnya ialah memotong perbelanjaan, bukan meminjam wang untuk menampung perbelanjaan.

Pertanyaan yang kedua, Tuan Yang Dipertua, yang saya perlu daripada jawapan tadi adalah Kerajaan sekarang telah mengambil beberapa langkah untuk mengurangkan perbelanjaan. Satu daripada pendapatan kita di Dewan yang mulia ini dua hari lepas bahawa Kerajaan akan membina satu kilang penapis minyak di Tanjong Keling yang berharga sebanyak lebih \$7,000 juta. Ini terlalu besar perbelanjaannya, Tuan Yang Dipertua. Jika kita tengok di Singapura pula apabila turunnya harga pasaran minyak ditaraf antara bangsa, kilang penapis di Singapura menempuh satu masa yang merugikan dan pada masa ini sedang merancang sama ada menutup atau tidak kilang

penapis di Singapura. Saya mohon penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri sama ada kita akan sempurnakan rancangan-rancangan kita untuk membina kilang penapis minyak di Tanjong Keling yang akan menelan perbelanjaan sebanyak \$7,000 juta itu.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Tuan Yang Dipertua, pada soalan yang pertama, saya suka menegaskan di sini iaitu Kerajaan tidak ingin meminjam daripada luar negeri ataupun dari dalam negeri untuk menampung kekurangan perbelanjaan mengurus.

Pada soalan kedua, beberapa langkah untuk mengurangkan perbelanjaan Kerajaan sedang dikaji dan ada kemungkinan tidak lama lagi Ahli-ahli Yang Berhormat boleh diberitahu dengan umumnya.

Yang ketiga, mengenai kilang penapis di Tanjong Keling ini sudah dirancang dan saya percaya pada setakat ini tidak ada apa-apa perubahan di dalam rancangan itu.

MARA—RUMAH PASANG SIAP

12. Puan Ragayah binti Ariff minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan sama ada Kementerian berkenaan melalui MARA mempunyai rancangan untuk membina rumah pasang siap untuk dijual kepada pembeli-pembeli yang mempunyai tanah sendiri seperti yang pernah dijalankan oleh MARA pada satu masa dahulu.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Dato' Sanusi bin Junid): Tuan Yang Dipertua, pada masa pihak MARA memulakan rancangan perumahan luar bandar dalam tahun 1967 terdapat beberapa badan atau organisasi Kerajaan dan bumiputera yang melibatkan diri dalam skim

begini. Oleh kerana pada masa ini telah terdapat banyak badan-badan milik Kerajaan dan swasta bumiputera yang terlibat dalam bidang ini, pihak MARA telah pun memberhentikan skim perumahan luar bandar sejak 29hb April, 1980. Ini adalah selaras dengan arahan supaya MARA memberi lebih perhatian dalam pembangunan usahawan.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Saya puji MARA dalam tahun 1967 kerana dia telah mengadakan rumah. Banyak di kampung-kampung dapat didirikan rumah dengan bantuan MARA dan harganya agak rendah. Bila MARA berhentikan sahaja tidak mara, Tuan Yang Dipertua. Jadi oleh sebab swasta tidak sampai ke kampung-kampung mendirikan rumah-rumah, adakah Kerajaan bercadang ataupun MARA sendiri bercadang mengkaji semula rancangan ini dan rancangan ini sangat menasabah, Tuan Yang Dipertua, terutama di kampung-kampung dan di desa-desa. Jadi sebagai seorang yang duduk di kampung, saya memahami dan ingin menyampaikan hasrat saya adakah pihak MARA boleh menimbangkan semula supaya diadakan rancangan ini sebagaimana tahun 1967.

Dato' Sanusi bin Junid: MARA perlu memikirkan dengan teliti mengenai saranan Ahli Yang Berhormat kerana MARA tidak mahu dianggap sebagai penyaing yang bersaing dengan usahawan bumiputera yang ada.

PENYELUDUPAN DALAM KOC-KOC KERETAPI

13. Tuan Basharon bin Hanafiah minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Keretapi Tanah Melayu telah

bersubahat dengan penyeludup-penyeludup dengan membenarkan tempat-tempat tertentu dalam keretapi dijadikan tempat menyorokkan barang-barang seludupan; jika sedar nyatakan sebab-sebab mengapa perbuatan ini masih berlaku dan tindakan efektif yang perlu diambil untuk membenteras sama sekali kegiatan menyeludup ini.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, walaupun Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu sedar akan kegiatan penyeludupan yang berlaku dalam koc-koc keretapi, tetapi ingin saya menegaskan bahawa ianya tidaklah bersubahat dengan penyeludup-penyeludup sebagaimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Penyeludupan-penyeludupan adalah dilakukan oleh orang-orang perseorangan, secara bersindiket atau oleh pekerja-pekerja kontraktor perkhidmatan menjual makanan dan minuman di atas keretapi.

Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu sentiasa bekerjasama dengan Jabatan Kastam dan pihak Polis Diraja Malaysia untuk memberkas penyeludup-penyeludup tersebut. Dalam tahun 1982, sebanyak tiga kes penyeludupan barang-barang dalam keretapi penumpang telah dijumpai oleh pihak Kastam dan lima orang telah didakwa di mahkamah.

Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu juga telah mengambil tindakan tegas ke atas pekerja-pekerja kontraktor perkhidmatan menjual makanan dan minuman di atas keretapi yang terlibat dalam penyeludupan. Dalam tahun 1982, seorang kontraktor telah ditamatkan perkhidmatannya kerana pekerja-pekerja kontraktor berkenaan terlibat dalam penyeludupan. Sebagai satu langkah untuk mengawal penyeludupan, Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah menetapkan satu

dasar bahawa pekerja-pekerja yang pernah bekerja dengan kontraktor-kontraktor yang lama tidak akan dibenarkan bekerja lagi di restoran koc-koc keretapi. Semua pekerja-pekerja baru akan diselidik dengan teliti sebelum dibenarkan bekerja dengan kontraktor dan gerak geri mereka adalah diawasi pada setiap masa.

Adalah menjadi hasrat Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu untuk menghapuskan sebarang bentuk penyeludupan melalui keretapi dan ianya setiasa memberi sepenuh kerjasama kepada Jabatan Kastam dan Polis Diraja Malaysia untuk membentaras penyeludupan melalui keretapi.

HARGA MINYAK—MENURUNKAN

14. Dato' Chin Kim Yoong minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada Kerajaan ada cadangan untuk mengkaji menurunkan harga minyak memandangkan harga minyak dunia sudah turun untuk memberi kemudahan kepada rakyat mengatasi masalah inflasi di negara ini.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan sedang mengulangkaji harga runcit barang-barang petroleum iaitu petrol premium, petrol regular, disel, minyak tanah dan gas serta petroleum cecair akibat penurunan harga minyak di pasaran dunia baru-baru ini.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Kita sukacita mendengar bahawa Yang Berhormat Mulia Menteri akan mengumumkan harga minyak, tetapi apalah kiranya harga minyak disel jangan dinaikkan kerana minyak disel ini melibatkan pengangkutan awam. Kalau naik harga minyak disel maka naikhlah tambang dan naik semua barang. Jadi

ini saya mohon kepada Dewan ini dengan cara rendah hati supaya beliau mengingatkan apa pesanan saya yang dhaif ini.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj: Tuan Yang Dipertua, sambil saya mengambil ingatan cadangan Yang Berhormat, di atas harga disel, sukalah saya menyatakan untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat harga disel sekarang ini 46.2 sen, termurah sekali di dalam negara-negara ASEAN, kecuali Indonesia. Kita memberikan 22.4 sen subsidi di atas satu liter. Ini menunjukkan Kerajaan membelanjakan \$1.2 billion di atas subsidi harga-harga petroleum ini. Harga disel sahaja ialah berjumlah \$770 million setahun. Begitu baiknya Kerajaan, Tuan Yang Dipertua. Kita haraplah semua-semua rakyat memberikan kerjasama yang penuh apabila sampai masanya mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan.

Saya sukalah menyatakan harga disel ini sepertimana saya sebutkan tadi kita memberikan 22.4 sen satu liter. Jadi yang sebenarnya orang yang banyak guna disel ialah industri, bukan orang-orang yang berpendapatan rendah. Tujuan kita hendak memberikan harga murah kepada disel ini memberi subsidi hendak tujukan kepada sasarannya ialah orang berpendapatan rendah seperti petani dan nelayan. Tetapi nampaknya di dalam beberapa tahun ini, 3-4 tahun yang lepas, yang kita memberi subsidi ini orang lain yang mengguna. Setengah-setengah industri perusahaan mereka tukar daripada guna fuel oil kepada disel oleh sebab murah. Jadi percentage yang digunakan oleh industri tidak kurang daripada 51%. Yang digunakan oleh nelayan hanya 1% dan petani 2%. Jadi, saya hendaklah Yang Berhormat tolong memberi penjelasan bila sampai masanya kita terpaksa kena naikkan harganya oleh sebab tidak tahan lagi Kerajaan hendak bagikan

subsidi, kerana tidak ada Kerajaan dalam dunia yang begitu walfare, Kerajaan yang memberikan pertolongan kepada rakyat. Terpaksa juga kita naikkan bila sampai masanya. Insya Allah saya rasa buat masa sekarang ini harga disel mungkin tidak naik, itu sahaja.

TAMBANG BAS SEKOLAH

15. Tuan Haji Abdul Jalil bin Abdul Rahman minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa kadar baru tambang bas yang telah dinaikkan sekarang membebankan ibu bapa terutama yang di luar bandar; jika sedar nyatakan langkah yang telah diambil untuk membaiki keadaan ini.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, Kerajaan sedar bahawa kenaikan tambang bas sekolah baru-baru ini telah menambah lagi beban hidup penduduk-penduduk yang kurang berada di beberapa kawasan bandar dan luar bandar tertentu; bahkan semua kenaikan tambang kenderaan awam dan juga kenaikan harga barang-barang akan menambahkan lagi beban hidup semua orang. Hal ini adalah satu hakikat hidup dan tidak dapat dielakkan.

Sebenarnya keputusan Kerajaan untuk menetapkan kadar tambang bas untuk kanak-kanak sekolah di bandar-bandar besar dan kawasan-kawasan lain tidaklah mudah dibuat. Persatuan-persatuan Pegusaha-pengusaha Bas Sekolah telah memohon supaya kadar tambang bagi kanak-kanak sekolah dinaikkan mulai daripada penghujung tahun 1981 lagi dan satu memorandum cadangan telah pun diterima daripada Persekutuan Persatuan-persatuan Bas Sekolah Malaysia pada bulan Mac 1982. Memorandum ini telah dikaji dengan mendalam dan satu kajian soal selidik (survey) juga telah dilaksanakan oleh

Kementerian saya bersama-sama dengan pihak Jabatan Pengangkutan Jalan.

Pada mulanya Kementerian saya bercadang mengsyorkan satu kadar tambang bas untuk kanak-kanak sekolah yang seragam di Semenanjung Malaysia. Tetapi oleh sebab soal selidik menunjukkan bahawa tambang yang dikenakan oleh pengusaha-pengusaha bas sekolah ketika ini di bandar-bandar besar, iaitu Wilayah Persekutuan, Petaling Jaya, Kelang dan Ipoh, adalah lebih tinggi jika dibandingkan dengan bandar-bandar lain dan kawasan luar bandar, maka Kementerian saya telah mengemukakan cadangan struktur tambang bulanan yang mempunyai dua peringkat. Cadangan struktur tambang bulanan ini telah pun diluluskan oleh Kerajaan dalam bulan Januari yang lalu.

Dalam mencapai keputusan tersebut, pihak Kerajaan telah juga mengambil kira kemampuan orang-orang luar bandar membayar kadar tambang bas sekolah bagi kanak-kanak. Sebaliknya pihak Kerajaan juga dikehendaki mengambil kira kos pengendalian bas-bas sekolah supaya pengusaha-pengusaha bas sekolah dapat memperolehi keuntungan yang menasabah. Berasaskan kepada faktor-faktor yang tertentu, Kerajaan telah pun memutuskan kadar maksima yang baru bagi kawasan dalam dan luar bandar yang didapati adalah realistik, adil dan saksama dipandang dari segi kepentingan orang ramai dan juga kepentingan pengusaha-pengusaha bas sekolah.

Kadar tambang bas sekolah adalah diulangkaji dari masa ke semasa supaya ianya bersesuaian dengan kedua-dua pihak pengusaha-pengusaha bas sekolah dan juga ibu bapa-ibu bapa kanak-kanak sekolah yang berkenaan. Semenjak kadar maksima tambang bas sekolah

bulanan dua peringkat ini dilaksanakan mulai daripada 1hb Februari, 1983, pihak JPA telah mengadakan lagi satu kajian soal selidik untuk menentukan kadar-kadar tambang sebenarnya yang dikenakan oleh pengusaha-pengusaha bas sekolah di semua sekolah. Borang-borang soal selidik telah diedarkan kepada guru-guru besar sekolah dan maklumbalas dijangka akan diterima tidak lama lagi. Pihak Kerajaan akan mengulangkaji kadar berkenaan sekiranya didapati perlu.

Di samping itu pihak Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan di bawah Kementerian Perusahaan Awam telah juga diminta memberikan kerjasama bagi meluluskan banyak lagi permohonan-permohonan lesen-lesen bas sekolah kerana dengan adanya lesen-lesen bas sekolah yang bertambah baik bukan sahaja persaingan dapat dikurangkan tetapi juga perkhidmatan yang lebih cekap dan selesa akan dapat diberi.

Tuan Haji Abdul Jalil bin Abdul Rahman: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan sedar bahawa masa kenaikan tambang bas baharu-baharu ini didapati ada syarikat-syarikat bas menaikkan tambang mengikut sesuka hati, tidak mengikut ratio yang ditentukan oleh Kerajaan. Contohnya ada satu syarikat bas yang menaikkan tambang daripada \$5.00 biasanya kepada \$14.00 hampir tiga kali ganda. Tetapi ada setengah-setengah syarikat bas menaikkan daripada \$6.00 pergi ke \$12.00, \$7.00 ke \$13.00 iaitu dua kali ganda. Tetapi manakala bas persendirian tidak menaikkan harga tambang sebegitu tinggi, daripada \$6.00 naik \$9.00, ini perbezaannya. Jadi, apakah langkah yang telah diambil ataupun akan diambil untuk menentukan ataupun menyekat kenaikan yang begitu tinggi yang

dibuat oleh setengah-setengah syarikat bas?

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, Kementerian saya dan Jabatan Pengangkutan Jalan sedar bahawa memang ada perbezaan-perbezaan dari segi kadar tambang bas yang baharu yang telah ditetapkan oleh sama ada syarikat-syarikat bas ataupun pengusaha-pengusaha persendirian. Apa yang telah diputuskan oleh Kerajaan ialah dari segi kadar maksima dan mana-mana juga bas, sama ada syarikat-syarikat bas ataupun pengusaha-pengusaha bas sekolah, yang melebihi kadar maksima yang telah ditetapkan, maka tindakan yang tegas akan diambil oleh Kerajaan. Di samping itu, sebagaimana saya perkatakan tadi, borang-borang soal selidik telah pun dihantar kepada guru-guru besar dan diharap bahawa ibu bapa-ibu bapa yang terlibat akan dapat mengisi borang ini supaya kajian boleh dibuat dan jika perlu tindakan yang sesuai diambil terhadap syarikat-syarikat bas ataupun pengusaha-pengusaha bas yang berkenaan.

Tuan Abdul Razak bin Abu Samah: Soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri berhubung dengan pengusaha-pengusaha bas sekolah ini. Apa yang kita tauli masa cuti persekolahan ialah pada penengahan bulan November dan bulan Disember cuti selama sebulan. Tetapi ada pengusaha-pengusaha bas ini telah mengenakan pada ibu bapa bayaran sebulan setengah itu, dia minta lebih awal, pada hal semasa cuti sekolah banyak kita lihat bas-bas sekolah ini pergi menghantar orang kahwin, melancung dan sebagainya. Apa yang dia kata ambil wang ini dahulu ialah kerana bulan Disember dia tidak bekerja, katanya. Adakah pihak Kerajaan sedar soal ini dan apakah tindakan Kerajaan akan ambil kepada pihak pengusaha-pengusaha bas ini?

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, di dalam peraturan baharu ini, mereka tidak dibenarkan memungut tambang khasnya bagi bulan Disember kerana telah pun diterangkan bahawa di dalam bulan-bulan yang berkenaan, terutama sekali bulan Disember, mereka boleh menggunakan bas itu untuk kegunaan lain dengan kelulusan Jabatan Pengangkutan Jalan.

JABATAN PERPADUAN NEGARA— NILAI PERSAMAAN

16. Tuan D. P. Vijandran minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) langkah-langkah yang sedang diambil oleh Jabatan Perpaduan Negara untuk mewujudkan nilai-nilai persamaan yang boleh diterima oleh semua kaum di negara ini; dan
- (b) jumlah belanjawan yang diuntukan bagi Jabatan Perpaduan Negara untuk melaksanakan kerjanya.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang Dipertua, ingin saya memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat yang berkenaan bahawa nilai-nilai bersama tidak boleh diwujudkan oleh Kerajaan. Nilai-nilai ini wujud sendiri dalam proses perkembangan kebudayaan, adat resam serta peradaban tiap-tiap kumpulan etnik. Kita hanya boleh berusaha untuk mengenal pastinya serta menyedari akan kebaikan serta kegunaan nilai-nilai bersama itu. Dengan demikian, soal belanjawan yang diuntukkan bagi maksud mewujudkan nilai-nilai bersama itu tidaklah timbul.

Tan Sri Dato Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan

Yang Dipertua. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberitahu kepada Dewan ini siapakah Pengerusi Majlis Perpaduan Negara.

Yang kedua, saya dengar seorang ahli politik kerana gagal mendapat tempat dalam Kerajaan, dia diberi tempat demikian yang mendapat faedah \$4,000 sebulan sedangkan tentulah DAP tak akan bersetuju kalau sekiranya Pengerusinya orang MCA. Apakah kita tidak boleh ambil satu orang negarawan yang ulung, dalam negara kita banyak lagi, Tuan Tan Siew Sin, Tun H. S. Lee dan banyak lagi yang banyak pengaruh yang boleh betul-betul menyatupadukan negara. Dengan lantikan yang baru ini adakah menjadi satu ubat supaya orang itu diam kerana tak ada mendapat tempat?

Dr Goh Gheng Teik: Tuan Yang Dipertua, semenjak mending Tun Sambanthan mengosongkan jawatannya sebagai Pengerusi Majlis Perpaduan Negara, badan itu telah disusun semula dan sekarang berfungsi sebagai satu Jabatan Perpaduan Negara di bawah tanggungjawab seorang birokrat sebagai Ketua Pengarah dan Jabatan Perpaduan Negara ini ditadbirkan secara langsung oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri.

Ada suatu badan yang dinamakan Penal Penasihat Perpaduan Negara, bukan Majlis Perpaduan Negara dan Pengerusi Penal Penasihat itu telah dilantik, akan tetapi beliau tidak ada gaji atau elaun.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-Ahli Yang Berhormat, waktu sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 3, 17 hingga 59 adalah diberi di bawah ini).

KUOTA IMPORT KERETA TERPAKAI

3. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian meyakinkan jumlah Permit AP untuk kereta-kereta yang sudah dipakai yang telah dikeluarkan setakat ini dan berapakah permit yang telah dibatalkan kerana sesuatu penyelewengan.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian saya telah pun memberi kepada 99 buah syarikat-syarikat kuota import kereta-kereta terpakai. Daripada jumlah tersebut Kementerian telah pun mengenakan tindakan ke atas 13 buah syarikat di mana kuota yang telah diperuntukkan kepada mereka ditarik balik kerana didapati telah menyalah gunakan lesen-lesen AP yang diluluskan kepada mereka, seperti menjalankan kegiatan Ali-Baba, menjual lesen-lesen import dan juga menjual kereta-kereta secara borong. Tindakan ini diambil setelah siasatan yang rapi dijalankan kepada setiap syarikat-syarikat pemegang kuota import kereta. Kementerian ini dari masa ke semasa akan memastikan bahawa syarikat-syarikat pemegang kuota akan mematuhi syarat-syarat yang telah ditetapkan oleh Kementerian.

SEKIM SUBSIDI BAJA PADI

17. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Menteri Pertanian menyatakan sama ada Kementerian berkenaan sedar bahawa pembekalan baja-baja subsidi kepada petani-petani seringkali terlewat dan kualiti baja tersebut tidak memuaskan; jika sedar nyatakan tindakan yang diambil untuk mengatasi masalah ini.

Menteri Pertanian (Dato' Abdul Manan bin Othman): Kementerian memang sedar tentang kelewatan

dalam pembekalan baja-baja di bawah skim subsidi baja padi. Kelewatan ini disebabkan oleh pengirisan baja-baja terusan (straight fertilizers) oleh pembekal utama di luar negeri. Walau bagaimanapun kelewatan pembekalan baja-baja subsidi kepada petani-petani hanyalah beberapa hari sahaja.

Tindakan-tindakan yang diambil oleh Kementerian Pertanian dalam mengatasi masalah kelewatan ini ialah:

- (1) Sebaik sahaja surat tawaran dikeluarkan, mesyuarat diadakan di antara pembekal-pembekal dan Pertubuhan Peladang Kawasan dengan tujuan memberi anggaran dan jadual keperluan sepanjang tempoh kontrak.
- (2) Meminta pembekal-pembekal merancang supaya dapat menampung keperluan baja sepanjang tahun.
- (3) Memberitahu pembekal-pembekal secara bertulis pada awal tempoh kontrak mengenai syarat-syarat pembekalan.
- (4) Mengenaikan denda dengan kadar \$5 sehari bagi satu metrik tan baja yang dibekal lewat.

Kementerian juga sedar ada pembekal-pembekal yang cuba membekal baja yang bermutu rendah daripada rumusan baja dalam kontrak Skim Subsidi Baja Padi. Ini dapat dikawal melalui contoh-contoh yang sentiasa diambil untuk di analisa. Tindakan terhadap pembekal-pembekal yang terlibat, telah pun diambil melalui penalti yang dikenakan terhadap pembekal yang terlibat sehingga 10 kali ganda serta amaran keras yang dihantar kepada pembekal-pembekal yang terlibat. Mereka juga di "Blacklisting" jika perlu.

Bagi makluman Yang Berhormat, walaupun Kementerian menguruskan sebanyak 4 jenis baja hanya satu jenis baja sahaja iaitu Baja Campuran yang menghadapi masalah kerana ianya diproseskan dan dicampurkan mekanikal daripada baja-baja terusan. Baja-baja lain seperti Amnophos, Urea dan Sebatian tidak menghadapi sebarang masalah oleh kerana proses menyediakan ketiga-tiga baja ini adalah melalui proses kimia yang menepati rumusan-rumusan tetap.

NILAI ISLAM DI SEKOLAH—PENERAPAN

18. Puan Hajjah Nafsah binti Osman minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) Memandangkan Malaysia sekarang ini sedang menerapkan nilai Islam ke dalam masyarakat kita di negara ini, sama ada perasingan antara sekolah-sekolah perempuan dan lelaki perlu diwujudkan dan diperbanyakkan di samping memperbanyakkan kenaikan pangkat kepada guru wanita; dan
- (b) sama ada Kerajaan bercadang menambahkan lagi jumlah sekolah-sekolah berasingan ini.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob:

- (a) Sekolah-sekolah berasingan yang ada sekarang, telah dibina mengikut keadaan dan keperluan sesuatu tempat itu.

Memanglah ideal jika diadakan sekolah yang berasingan bagi murid lelaki dan perempuan. Walau bagaimanapun dalam keadaan sekarang, di mana banyak sekolah tidak berasingan, segala

usaha sedang dijalankan untuk menerapkan nilai-nilai Islam dengan mengadakan pelajaran Agama, menyediakan guru-guru Agama yang mencukupi, tempat sembahyang atau surau di sekolah-sekolah, mengadakan kursus nadwah dan dengan mengatakan peraturan tertentu tentang pakaian murid-murid Islam khususnya pada hari Jumaat.

Dari segi kenaikan pangkat peluang yang sama diberi kepada guru-guru wanita dan lelaki. Kenaikan pangkat adalah berdasarkan kepada kelayakan dan kekosongan bukan dari segi jantina.

- (b) Pembinaan sekolah-sekolah yang berasingan pada masa hadapan akan bergantung kepada keperluan dan keadaan khususnya dari segi ekonomi.

BURSA KOMODITI—PASARAN

19. Tuan K. Kumaran minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan kejayaan yang dicapai oleh Bursa Komoditi Future dalam perniagaan minyak kelapa sawit dan sama ada Kerajaan bercadang untuk memperluaskan Bursa Komoditi untuk menampung perkhidmatan "future" bagi getah dan lain-lain bahan pengeluaran negara.

Menteri Perusahaan Utama (Dato' Paul Leong Khee Seong): Prestasi pasaran KLCE semenjak ianya ditubuhkan telah menunjukkan kemajuan yang bertambah baik dari masa ke semasa. Purata turnover harian meningkat dari 133 lot dalam tahun 1981 kepada 228 lot pada tahun 1982, iaitu pertambahan sebanyak 73%. Jumlah turnover tahun 1982 mencapai rekod tertinggi sebanyak 56,238 lot atau 1,405,950 tonnes

minyak kelapa sawit mentah bersamaan dengan 40% daripada jumlah keluaran minyak kelapa sawit mentah dalam tahun 1982. Purata turnover harian di KLCE telah meningkat terutamanya semenjak bulan Jun tahun 1982. Purata turnover harian bagi Disember 1982, Januari dan Februari tahun ini ialah 402 lot, 460 lot dan 291 lot. Kenaikan dalam turnover ini adalah amat menggalakkan, walaupun purata bagi Februari dan Mac turun sedikit. Namun begitu purata tersebut adalah jauh lebih tinggi jika dibandingkan dengan purata bulan Februari dan Mac 1982.

Purata harga dagangan hadapan minyak kelapa sawit pada tahun 1982 ialah \$825 setan dan jumlah nilai minyak kelapa sawit yang didagangkan melalui Bursa ini pada tahun 1982 ialah \$1.16 billion. Harga minyak kelapa sawit pada tahun 1982 turun naik dari paras tertinggi sebanyak \$970 kepada paras terendah sebanyak \$640. Berdasarkan perangkaan yang disimpan oleh rumah penjelasan iaitu KLCCCH didapati pengeluaran-pengeluaran, penapis dan peniaga minyak kelapa sawit telah menggunakan Bursa ini untuk melindungi nilai (hedging) dari risiko turun naik harga minyak kelapa sawit dan harga KLCE sebagai asas penentuan harga bagi pembelian dan penjualan minyak kelapa sawit di dalam pasaran fizikal.

Adalah menjadi dasar Kerajaan untuk menjadikan Kuala Lumpur sebagai pusat perdagangan komoditi seterusnya KLCE sebagai Bursa pelbagai komoditi. Kementerian saya telah menubuhkan dua jawatankuasa untuk mengkaji dan menjalankan usaha-usaha bagi mengintegrasikan pasaran getah dan timah ke dalam KLCE secepat mungkin yang boleh. Persiapan-persiapan terakhir sedang dibuat untuk membolehkan pasaran hadapan getah dimasukkan ke dalam

KLCE tidak berapa lama lagi. Komoditi-komoditi lain seperti koko, lada hitam, dan kayu kayan akan dipertimbangkan selepas getah dan timah diintegrasikan ke dalam KLCE.

PENUKARAN NAMA KENDERAAN SYARIKAT

20. Puan Hasanah binti Mohd. Kassim
Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) sama ada Kementerian ini tahu ada berlaku penukaran nama kenderaan-kenderaan syarikat kepada nama individu semenjak kenaikan bayaran cukai jalan bagi kenderaan-kenderaan syarikat;
- (b) jika ada, berikan jumlah kenderaan yang telah ditukarkan hak milik dari syarikat kepada milik individu; dan
- (c) sama ada Kerajaan akan mengadakan dasar/syarat untuk mengawasi perkara ini supaya tidak menjejaskan pendapatan hasil oleh Kementerian ini.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar:

- (a) Kementerian saya tahu ada berlaku penukaran nama kenderaan-kenderaan syarikat kepada nama individu semenjak kenaikan bayaran lesen kenderaan bermotor (atau cukai jalan) bagi kenderaan-kenderaan syarikat.
- (b) Jumlah kenderaan yang telah ditukarkan hak milik dari syarikat kepada milik individu ialah sebanyak 4,870 hingga kini daripada bulan November 1982 hingga bulan Februari, 1983.
- (c) Pada masa ini Kerajaan belum bercadang mengadakan dasar

atau syarat untuk mengawasi perkara ini oleh kerana pertukaran hakmilik kenderaan-kenderaan dari syarikat kepada individu adalah satu hak asasi. Namun begitu, pertukaran milik yang telah dibuat tidak akan menjejaskan pendapatan hasil Kerajaan. Syarikat-syarikat yang telah menukar milik kenderaan-kenderaan mereka kepada individu tidak akan layak mendapat pengecualian cukai yang dinamakan "capital tax". Dalam kes 4,870 pertukaran milik yang telah dibuat, syarikat-syarikat yang terlibat ialah syarikat-syarikat kecil, iaitu yang bermodal kecil dan bukannya syarikat-syarikat yang besar atau ternama.

PERDAGANGAN LUAR MALAYSIA

21. Tuan Tan Chang Soong minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) keadaan niaga dengan negeri-negeri seberang laut bagi tahun

1982 dalam angka lebih atau kurang; dan

- (b) jumlah lebih atau kekurangan dalam niaga; jika berkurangan, apakah langkah-langkah yang diadakan untuk mendapat timbangan yang lebih baik.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj:

- (a) Angka-angka perdagangan luar Malaysia bagi keseluruhan tahun 1982 mengikut pecahan negeri-negeri seberang laut masih belum sedia diketahui. Walau bagaimanapun angka-angka tersebut bagi tempoh Januari hingga November tahun 1982 telah sedia ada.

Soalan Ahli Yang Berhormat mengenai keadaan niaga dengan negeri-negeri seberang laut adalah kurang jelas. Walau bagaimanapun sekiranya apa yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat ialah keadaan niaga dengan negeri-negeri seberang laut yang utama, maka kedudukannya adalah seperti berikut:

Negeri-negeri Utama		\$ juta (Malaysia) Januari—November 1982	
		Imbangan Perdagangan	
Kesatuan Ekonomi Eropah (EEC)		+	563.9
Eropah Timur		+	512.8
Amerika Syarikat		-	1,768.4
Australia		-	740.5
Asia Barat		-	891.2
ASEAN		+	2,391.0
Republik Rakyat China		-	352.8
Jepun		-	1,209.9
Lain-lain Negeri Di Dunia		+	712.1
JUMLAH		-	783.0

- (b) Angka-angka anggaran yang diperolehi dari Jabatan Perangkaan Malaysia menunjukkan bahawa dalam tahun 1982, Malaysia telah mengalami kekurangan perdagangan buat pertama kalinya iaitu sebanyak \$868 juta.

Pada keseluruhannya, prestasi perdagangan luar Malaysia adalah dipengaruhi oleh keadaan ekonomi dunia. Kemelesetan ekonomi dunia yang berterusan telah menyebabkan harga barang-barang eksport utama Malaysia tidak begitu memuaskan dan menjejaskan hasil eksport Malaysia. Dalam pada itu, import pula masih kekal pada tahap yang tinggi kerana import alat-alat kelengkapan dan jentera-jentera adalah perlu demi untuk pembangunan negara.

Adalah dijangkakan, apabila ekonomi dunia pulih semula, permintaan dan harga akan meningkat kepada tahap yang lebih memuaskan dan seterusnya kedudukan imbalan perdagangan Malaysia akan bertambah baik.

Walau bagaimanapun kerajaan telah mengambil beberapa langkah untuk mengurangkan import terutamanya import bagi barang-barang mewah (luxury goods) seperti import kereta-kereta yang mahal.

Di samping itu, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian telah dan akan terus mengambil langkah-langkah untuk menggalakkan eksport dan seterusnya mendapatkan imbalan perdagangan yang

lebih baik. Langkah-langkah tersebut adalah seperti berikut:

- (i) Menghantar rombongan perdagangan ke luar negeri, penyertaan dalam pameran-pameran perdagangan anjuran badan-badan perdagangan antarabangsa serta mengadakan pameran-pameran perdagangan Malaysia di negara-negara yang dilawati. Penghantaran rombongan dan penyertaan pameran di negara-negara pasaran tradisi seperti EEC, Jepun dan USA adalah sebagai susulan untuk merapatkan lagi hubungan yang sedia ada di samping memperkenalkan barang-barang keluaran baru. Di samping itu, rombongan juga dihantar untuk mencari pasaran-pasaran baru seperti negara-negara Asia Barat, Eropah Timur dan rantau Pasifik. Dalam tahun 1983, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian telah merancang untuk mengendalikan 8 rombongan perdagangan, menyertai 3 pameran perdagangan antarabangsa, dan mengendalikan 6 pameran perdagangan di luar negeri.

- (ii) Penubuhan Pejabat-pejabat Perdagangan di pusat-pusat perdagangan utama di luar negeri. Sehingga ini terdapat sebanyak 29 buah pejabat-pejabat perdagangan di pusat-pusat perdagangan utama di seluruh dunia yang sedia memberi

berbagai perkhidmatan kepada pengeksporth-pengeksporth Malaysia.

pengeksporth dengan pengetahuan dan kemahiran dalam perdagangan antarabangsa.

- (iii) Mengadakan rundingan-rundingan dan perjanjian-perjanjian perdagangan dengan negara-negara luar bagi memperlicin dan mempertingkatkan lagi perdagangan luar Malaysia. Di antara perjanjian-perjanjian yang telah disetujui dan ditandatangani oleh Malaysia ialah Multilateral Trade Negotiation (MTN), Multifibre Arrangement (MFA), ASEAN Preferential Tariff Arrangement (ASEAN PTA) dan perjanjian-perjanjian perdagangan dua hala. Di samping itu, Kementerian Perdagangan dan Perindustrian juga telah menubuhkan Yunit Kajian Perkapalan dan Tambang yang mengkaji mengenai perhubungan perkapalan dan kadar tambang menerusi Majlis Pengguna-pengguna Kapal Malaysia.

- (iv) Penubuhan Pusat Perdagangan Eksport Malaysia (MEXPO) dan Pusat-pusat Pameran Perdagangan (Permanent Trade Display) di luar negeri untuk menyediakan dan menyebarkan maklumat-maklumat perdagangan disamping memamerkan barang-barang eksport Malaysia. MEXPO juga menyelenggarakan seminar-seminar, bengkel-bengkel dan kursus-kursus dalam usaha untuk memperluaskan lagi para

PENGARAH/TIMBALAN PENGARAH DI JABATAN PELAJARAN NEGERI BAGI WANITA

22. Puan Sri Datin Athi Nahappan minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada terdapat sebarang rancangan untuk memberi peluang kepada pegawai-pegawai wanita yang kanan untuk mengambil alih tugas sebagai Timbalan-timbalan Pengarah dan Pengarah-pengarah di Jabatan Pelajaran Negeri-negeri.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Lantikan pegawai-pegawai sebagai Timbalan-timbalan Pengarah dan Pengarah-pengarah di Jabatan Pelajaran Negeri adalah dibuat bukanlah sahaja berdasarkan kekananan seseorang pegawai itu dari segi perkhidmatannya tetapi juga kesesuaiannya untuk jawatan tersebut. Jika seseorang pegawai itu didapati sesuai ia boleh dilantik tanpa mengira jantina, lelaki atau perempuan. Untuk makluman Yang Berhormat sekarang ada beberapa orang pegawai-pegawai wanita yang memegang jawatan-jawatan Pengarah, Timbalan Pengarah dan Penolong Pengarah di peringkat bahagian, di Kementerian Pelajaran. Mereka itu dilantik kerana didapati sesuai untuk jawatan-jawatan tersebut dari segi kekananan, akademik dan pengalaman.

LAWATAN TIMBALAN PERDANA MENTERI KE SINGAPURA

23. Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah meminta Perdana Menteri menyatakan hasil lawatan Timbalan Perdana Menteri ke Singapura baru-baru ini dalam bidang ekonomi,

keselamatan serantau ASEAN dan usahasama untuk mengatasi subersif komunis.

Perdana Menteri (Dato' Seri Dr Mahathir bin Mohamad): Saya telah pun menjawab soalan seumpama ini dalam persidangan Dewan yang mulia ini pada hari Rabu 30hb Mac, yang lepas.

Sebagai tambahan, berkenaan dengan isu-isu keselamatan serantau, sepertimana Ahli-ahli Dewan yang mulia ini sedia maklum, Malaysia dan Singapura berpendapat mengenai soal Kampuchea dan, bersama-sama dengan negara-negara anggota ASEAN yang lain, sedang giat berusaha mencari penyelesaian politik terhadap soal Kampuchea berasaskan Pengisytiharaan ICK dan resolusi-resolusi Bangsa-bangsa Bersatu demi menjamin keamanan dan kestabilan di rantau ini sejajar dengan prinsip-prinsip ZOPFAN (Kawasan Aman, Bebas dan Berkecuali).

BAYARAN BERLEBIHAN BIL TELEFON—PENGADUAN

24. Tuan Paramjit Singh minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:

- (a) sebab-sebab terdapat banyak pengaduan daripada pengguna mengenai bayaran berlebihan pada bil telefon mereka;
- (b) mengapa Jabatan Telekom mengambil masa yang lama bagi melayan pengaduan kerosakan dan
- (c) sama ada Kerajaan akan menimbangkan bahawa semua kerja penyelenggaraan telekomunikasi dikontrakkan kepada Syarikat-syarikat swasta.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Leo Moggie anak Irok):

- (a) Bagi makluman Ahli Yang Berhormat salah satu sebab mengapa terdapat banyak pengaduan mengenai bayaran bil telefon yang berlebihan ialah kerana setengah-setengah pengguna telefon tidak memahami dengan betul cara panggilan meter yang dikenakan. Umpamanya masih terdapat pelanggan yang menganggap bahawa JTM mengenakan bayaran panggilan bermeter berdasarkan kepada jumlah panggilan yang dibuat dan tidak mungkin dikenakan bayaran juga jumlahnya tidak melebihi 100 panggilan. Anggapan ini adalah tidak betul kerana tuntutan panggilan bermeter berdasarkan kepada jumlah unit yang digunakan. Bagi panggilan tempatan satu panggilan dikira sebagai satu unit manakala bagi panggilan jauh pula jumlah unit yang dikenakan adalah bergantung kepada jarak jauh dan juga jangka masa panggilan tersebut dibuat.

Di samping itu terdapat juga dakwaan daripada pengguna-pengguna telefon bahawa mereka tidak membuat panggilan, tetapi apabila JTM membuat penyiasatan adalah didapati memang ada panggilan-panggilan yang dibuat daripada telefon tersebut. Perkara ini berlaku mungkin Tuan Rumah tidak menyedari bahawa panggilan-panggilan tersebut dibuat oleh lain-lain penghuni rumah tersebut di luar pengetahuannya.

- (b) Mengenai dengan aduan-aduan kerosakan telefon, suka saya

memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa tiap-tiap aduan di selediki dengan teliti dan rapi oleh JTM dan ini sudah tentu mengambil masa sedikit. Bagi rangkaian telefon, siasatan yang rapi perlu dijalankan bukan sahaja ke atas alat telefon pelanggan tetapi juga peralatan-peralatan di ibusawat dan kabel-kabel yang menyambung telefon tersebut. Kerja-kerja ini sememangnya mengambil masa dan JTM sentiasa berusaha untuk memperbaiki kerosakan-kerosakan dengan seberapa segera yang boleh.

- (c) Bagi makluman Ahli Yang Berhormat, perkara ini perlulah dikaji dengan teliti oleh Kerajaan sebelum apa-apa keputusan dibuat.

LEBUHRAYA TIMUR BARAT—KEROSAKAN

25. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh minta Menteri Pengangkutan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa di kawasan tertentu Lebuhraya Timur Barat jalan rayanya hampir rosak akibat laluan lori-lori yang membawa kayu balak tanpa kawalan, jika sedar apakah tindakan beliau akan ambil untuk menjaga dan mengawal supaya Lebuhraya itu sentiasa di dalam keadaan yang baik.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Saya sedar bahawa beberapa tempat tertentu di sepanjang Lebuhraya Timur Barat ini adalah rosak dan kerosakkannya sedang diperbaiki, tetapi ini bukanlah akibat dari laluan lori-lori yang membawa kayu balak sahaja bahkan oleh kerana keruntuhan tanah yang berlaku baru-baru ini di waktu hujan lebat. Bagaimanapun memanglah benar kalau lori-lori balak dibiarkan tanpa

kawalan maka jalan Lebuhraya ini akan menjadi rosak dan mana yang sudah rosak akan menjadi lebih rosak. Kawalan ke atas lori-lori balak supaya tidak memuatkan berat yang lebih daripada muatan yang dihadkan adalah dibuat di bawah kuasa polis dan Jabatan Pengangkutan Jalan.

KES PECAH AMANAH— TINDAKAN

26. Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar minta Perdana Menteri menyatakan tindakan-tindakan yang boleh diambil terhadap warganegara Malaysia yang terlibat dalam kes-kes pecah amanah ataupun yang sedang dalam penyiasatan atau perbicaraan, yang mana mereka ini terlebih dahulu memindahkan wang ringgit mereka ke negara-negara asing seperti Singapura, Kanada dan Hongkóng dan memohon untuk menjadi warganegara di salah sebuah negara tersebut, adakah Kementerian berkenaan bercadang supaya wang ringgit dan harta benda yang telah dipindahkan itu dibekukan.

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Bagi menjawab bahagian pertanyaan Y.B. Senator Dato' Haji Mohd Din bin Jaafar tindakan yang boleh diambil terhadap warganegara Malaysia yang terlibat dalam kes-kes pecah amanah dan sebagainya dalam keadaan di mana warganegara itu berada di luar negeri ialah meminta negara asing berkenaan menyerah-balik orang yang terlibat dalam kes itu untuk tindakan diambil terhadapnya di Malaysia. Tetapi sesuatu permintaan seumpama ini adalah tertakluk kepada fakta sama ada atau tidak negara asing itu terikat kepada perjanjian extradisi dengan Malaysia ataupun negara asing itu mempunyai undang-undang yang membenarkannya menyerah-balik kepada sesuatu negara lain seseorang

yang terlibat dalam kes pecah amanah dan sebagainya. Walau bagaimanapun, dalam keadaan di mana warganegara Malaysia berada dalam Malaysia, undang-undang boleh dikuatkuasakan terhadapnya.

Bagi menjawab bahagian kedua soalan Y.B. Senator itu, sebarang tindakan bagi membekukan wang ringgit dan harta benda lain yang telah dipindahkan ke negara asing tidak dapat dilaksanakan oleh kerana tidak ada undang-undang yang membolehkan kita berbuat demikian. Sama ada undang-undang bagi tujuan tersebut boleh atau tidak dibuat adalah terserah kepada Perjanjian-perjanjian antarabangsa. Setakat ini belum ada lagi perjanjian antarabangsa yang bermaksud untuk tujuan tersebut.

RANCANGAN MENGHUTAN SEMULA (REFORESTATION)

27. Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan perkembangan berkenaan dengan "reforestation" ke atas tanah-tanah pembalakan yang sudah habis diusahakan. Adakah Kementerian tersebut berpuashati dengan usaha-usaha tersebut? Harap mendapat penjelasan mengikut negeri-negeri berkenaan.

Dato' Paul Leong Khee Seong: Saya suka memaklumkan kepada Ahli Yang Berhormat berkenaan bahawa rancangan menghutan semula (reforestation) adalah dilakukan di kawasan-kawasan hutan simpan kekal sahaja apabila kerja-kerja pembalakan sudah habis dijalankan. Di bawah rancangan ini, dua pendekatan telah digunakan, iaitu pemulihan hutan melalui rawatan silvikalcar dan melalui penubuhan ladang hutan.

Bagi pemulihan hutan melalui rawatan silvikalcar, di masa yang lalu, kadar pemulihan hutan oleh Negeri-negeri tidak begitu memuaskan, tetapi mulai dari Rancangan Malaysia Keempat kadar pemulihan telah menunjukkan kejayaan yang memuaskan di mana dari tahun 1981 hingga September 1982 sahaja seluas 109,730 hektar telah dipulihkan bertanding dengan seluas 110,550 hektar di sepanjang Rancangan Malaysia Ketiga (1976-1980). Majlis Perhutanan Negara di mesyuaratnya dalam tahun 1981 telah bersetuju kadar pemulihan tahunan disamakan dengan kadar tebaran tahunan, dengan ini akan menjamin industri kayu akan mendapat bekalan yang berterusan. Di bawah rancangan penubuhan ladang hutan pula, pokok-pokok jenis cepat membesar yang dijangka dapat dibalak dalam tempoh 15 tahun ditanam di kawasan hutan simpan kekal yang telah ditebang bersih. Bagi rancangan ini, Kerajaan telah meluluskan peruntukan di bawah Rancangan Malaysia Keempat sebanyak 20 juta ringgit yang diberi kepada, buat permulaan, 4 buah negeri yang terlibat secara pinjaman tanpa faedah. Setakat ini, Negeri Sembilan dan Johor telah memulakan projek ini sejak awal Disember 1982. Selangor dan Pahang memulakan awal tahun ini. Pelaksanaan projek ini di negeri-negeri lain sedang dipertimbangkan. Saya berpuashati dengan kemajuan yang telah dicapai sehingga ini.

BANGUNAN SEKOLAH RENDAH YANG LAMA

28. Tuan Haji Shaharom bin Haji Maasom minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau sedar bahawa masih banyak lagi bangunan sekolah rendah yang lama dan usang yang merbahaya kepada keselamatan murid-murid yang masih belum

digantikan dengan bangunan-bangunan baharu.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Saya sedar masih ada lagi bangunan-bangunan sekolah rendah lama yang belum digantikan dengan bangunan baru, tetapi masih juga diselenggarakan. Oleh itu di dalam Rancangan Malaysia Keempat, Kementerian Pelajaran telah merancang untuk membina bangunan-bangunan baru yang mengandungi 19,976 buah bilik darjah di seluruh Semenanjung dan 5,475 buah bilik darjah di Sabah dan Sarawak. Sebahagian besar dari rancangan ini adalah bagi membina bangunan-bangunan baru sebagai menggantikan bangunan-bangunan sekolah yang lama dan usang.

Walau bagaimanapun pembinaan bangunan-bangunan gantian yang demikian dilaksanakan secara berperingkat-peringkat bergantung kepada kedudukan peruntukan. Langkah-langkah sentiasa diperhatikan supaya bangunan-bangunan demikian juga tidak merbahaya.

ASEAN—KERJASAMA ANTARA IBUKOTA

29. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Luar Negeri menyatakan sama ada Kerajaan Malaysia bercadang untuk memperkukuhkan dan menguatkan lagi perhubungan antara ibu kota-ibu kota negara ASEAN dengan pertukaran antara pegawai-pegawai dan sebagainya.

Menteri Luar Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie): Untuk menjawab soalan yang dikemukakan oleh Y.B., setakat ini belum ada usul atau cadangan daripada negara anggota ASEAN untuk membentuk kerjasama sekaligus antara kelima-lima ibu

negara ASEAN dan sebagai institusi. Kita (Malaysia) sendiri belum pernah mencadangkan kerjasama yang demikian. Kalau cadangan ini dibuat, kita sanggup menimbangkannya.

Dalam pada itu, kerjasama antara ibu kota memang ada seperti Kuala Lumpur/Singapura dan Kuala Lumpur/Jakarta.

DASAR PANDANG KE TIMUR—KESAN

30. Tuan Kee Yong Wee minta Perdana Menteri menyatakan kesan-kesan positif yang dialami selepas dasar pandang ke timur dijalankan.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Dasar Pandang ke Timur, yang merupakan dasar jangka panjang, dilancarkan pada tahun 1982. Kerajaan bercadang hendak menilai pada keseluruhannya kesan dasar ini iaitu latihan perindustrian dan teknikal serta pengajian-pengajian akademik pada satu ketika yang sesuai. Walau bagaimanapun, Kerajaan akan menilai dari masa ke semasa kesan satu-satu program itu.

PENDATANG HARAM INDONESIA/FILIPINA

31. Tuan Loh Kee Peng minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa didapati ramai pendatang haram dari Indonesia dan Filipina telah memasuki Malaysia dan telah menimbulkan berbagai masalah dalam masyarakat kita terutama di dalam kes-kes jenayah. Jika benar, apakah tindakan yang telah diambil oleh Kementeriannya untuk menyekat kedatangan pendatang haram ini.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan sedar bahawa ada orang-orang yang masuk secara

haram ke negara ini. Kerajaan memandang serius terhadap gejala ini dan sentiasa mengambil tindakan tegas untuk mencegah kemasukan mereka secara haram sama ada dari negara-negara ASEAN atau mana-mana negara jua.

Adalah tidak dapat dinafikan bahawa ada kes jenayah yang dilakukan oleh pendatang-pendatang haram dari keturunan Indonesia dan Filipina, sebagaimana juga jenayah yang dilakukan oleh orang-orang dari keturunan Melayu, Cina, India dan lain-lainnya. Perkara ini timbul oleh kerana jenayah tidak dapat dikaitkan dengan asal keturunan seseorang itu.

Berdasarkan kepada perangkaan yang ada, jenayah yang dilakukan oleh pendatang-pendatang haram hanyalah 1.23% daripada keseluruhan jenayah yang berlaku dalam tahun 1981. Di dalam usaha untuk mengatasi masalah kemasukan pendatang haram ke negara ini, beberapa langkah tegas sedang diambil oleh Kerajaan termasuklah membesarkan lagi unit Penguatkuasa Jabatan Imigresen, meningkatkan lagi rondaan oleh tentera laut dan Merin Polis. Di samping itu, Kerajaan sentiasa mengawasi, mengesan, mendakwa dan menghantar balik pendatang haram ke negara asal mereka.

MASALAH PENGHIJRAHAN SETINGGAN

32. Tuan D. P. Vijandran minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan bagaimana Kementerian-nya boleh menyelesaikan masalah-masalah kesesakan, rumah-rumah setinggan, kesihatan dan kebersihan yang diakibatkan oleh penghijrahan secara besar-besaran ke bandar Kuala Lumpur.

Menteri Wilayah Persekutuan (Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf): Kementerian akan

memastikan pengendalian semula masalah setinggan dan penyelarasan semua rancangan-rancangan untuk kawasan setinggan. Adalah tujuan Kerajaan untuk menyediakan kemudahan perumahan yang sah dan selesa kepada semua isi rumah setinggan. Rumah kos rendah yang dibina adalah tidak mencukupi untuk menampung rumah-rumah setinggan yang ada. Penempatan setinggan hanya dapat dilakukan secara beransur-ansur. Oleh yang demikian, berbagai langkah dan rancangan sementara dilakukan untuk menjadikan demikian, berbagai langkah dan rancangan sementara dilakukan untuk menjadikan penempatan setinggan lebih selesa. Usaha-usaha pembaikan kawasan setinggan dijalankan di kawasan-kawasan yang tidak terlibat dengan projek-projek kerajaan yang segera dengan memberikan kemudahan-kemudahan yang perlu seperti paip umum, tandas curah, dewan orang ramai, gelanggang dan padang permainan, jalan, parit, jambatan, peralatan gotong-royong dan letrik di mana mungkin.

Satu langkah sementara di dalam usaha pembaikan ialah dengan membina rumah-rumah panjang di kawasan kosong di dalam kawasan setinggan. Tapak rumah yang dikosongkan oleh mereka dibangunkan untuk perumahan atau lain-lain projek. Langkah ini walaupun lambat akan dapat dikurangkan secara beransur-ansur.

Di samping itu kerajaan juga adalah mengawasi pergerakan setinggan dan menjalankan pengawalan ke atas perkembangan penempatan setinggan yang sedia ada dan pertumbuhan penempatan setinggan yang baru. Kawalan dan rondaan yang ketat dilakukan oleh pihak Dewan Bandaraya dari masa ke semasa serta merobohkan rumah haram yang sedang dibina. Sebuah unit kawalan setinggan telah pun ditubuhkan untuk

mengawal penambahan rumah-rumah setinggan di Wilayah Persekutuan.

Di dalam Rancangan Malaysia Keempat kerajaan menekankan peruntukan perumahan sebagai satu komponen yang penting. Kerajaan akan menyusun dan menyelenggarakan program pembangunan perumahan yang menyeluruh dan diselaraskan dengan tujuan menyeimbangkan pembekalan dan permintaan perumahan. Adalah tujuan kerajaan untuk memudahkan dan menggalakkan pembekalan perumahan yang cukup dan mempunyai taraf yang dapat diterima bagi setiap tingkat pendapatan.

Untuk memelihara kebersihan dan meningkatkan taraf kesihatan golongan setinggan, satu program yang dinamakan Program NADI telah dibentuk di Kementerian. Program NADI adalah satu program pembangunan usahasama di antara orang ramai dengan Jabatan-jabatan/agensi-agensi kerajaan di Wilayah Persekutuan yang bertujuan meninggikan taraf sosio-ekonomi penduduk-penduduk berpendapatan rendah terutama golongan setinggan. Objektif program ini tertumpu kepada kesihatan dan pelajaran, keadaan persekitaran serta keluarga dan masyarakat. Objektif kesihatan melibatkan kesihatan ibu-ibu dan anak-anak, perkhidmatan perancang keluarga, perkhidmatan kesihatan ke sekolah-sekolah, aktiviti-aktiviti pengawalan parasit, perkhidmatan amalan makan dan permakanan, pengawalan penyakit berjangkit dan perkhidmatan kebajikan keluarga. Di bawah program ini, Projek Sang Kancil telah mendirikan klinik-klinik untuk memberikan perkhidmatan kesihatan terutama kepada ibu-ibu mengandung dan kanak-kanak. Objektif persekitaran pula merangkumi aspek memperbaiki keadaan persekitaran termasuk penyediaan paip-paip umum, perkhidmatan buang sampah, kemudahan tandas curah dan bekalan

letrik. Seterusnya objektif pembangunan keluarga dan masyarakat melibatkan bantuan kepada masyarakat untuk mewujudkan organisasi-organisasi kumpulan persatuan dan lain-lain perkhidmatan bimbingan keluarga.

Sejumlah \$2.6 juta telah dibelanjakan pada tahun 1981 dan 1982 untuk projek-projek pengawal parasit, kempen kebersihan, bekalan letrik dan bekalan paip umum. Pada tahun 1983 kerajaan telah memperuntukkan \$2 juta bagi melaksanakan aktiviti-aktiviti di bawah Program NADI ini. Sejumlah \$5.7 juta lagi telah dipohon untuk program ini bagi tahun 1984 dan 1985.

LEBUHRAYA KLUANG— ENDAU

33. Tuan M. K. Muthusamy minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan sama ada Kementeriannya bercadang untuk membina Lebuhraya dari Kluang ke Endau dan dari Johor Bahru ke Endau bagi maksud melicinkan perjalanan kenderaan dari Barat ke Timur dan Selatan ke Timur di negeri Johor dan jika ya nyatakan kedudukan projek itu ketika ini dan jika tidak nyatakan pula tindakan yang akan diambil oleh Kementeriannya.

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' S. Samy Vellu): Kementerian saya tidak mempunyai cadangan untuk membina Lebuhraya dari Kluang ke Endau oleh kerana jalan yang sedia ada sekarang adalah dianggap mencukupi untuk memenuhi kehendak lalulintas sekarang ini dan juga memandangkan kedudukan wang negara sekarang. Tetapi untuk Lebuhraya dari Johor Bahru ke Endau, Kementerian saya ada mempunyai rancangan untuk membina jalan dua hala daripada Tambak Johor ke Batu 7½ dan dua lorong yang bertaraf tinggi daripada Batu 7½ sampai ke Batu 31.

LEBUHRAYA UTARA-SELATAN—PEMBINAAN

34. Tuan Loo Swee Mok minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan:

- (a) apakah kemajuan yang dicapai dalam rencana jalan raya dari Utara ke Selatan Semenanjung Malaysia dan juga projek Jalan raya Timur Barat; dan
- (b) bilakah rancangan Jalan raya Utara-Selatan akan bermula dan jangkamasa bagi

Bahagian

1. Bukit Kayu Hitam ke Jitra
2. Jitra ke Butterworth
3. Jalan-jalan Bandar ke Alor Setar . .
4. Butterworth ke Changkat Jering . .
5. Changkat Jering ke Ipoh
6. Ipoh ke Bidor
7. Bidor ke Tanjung Malim
8. Tanjung Malim ke Kuala Lumpur . .
9. Kuala Lumpur ke Seremban
10. Seremban ke Ayer Hitam
11. Ayer Hitam ke Tampoi
12. Lebuhraya Lembah Kelang
13. Kuala Lumpur ke Karak
14. Jambatan Pulau Pinang

Berhubung dengan Lebuhraya Timur-Barat, iaitu daripada Grik ke Jeli, ianya telah dibuka kepada lalulintas mulai 1hb Julai 1982.

- (b) Sebagaimana yang dinyatakan di atas projek Lebuhraya Utara-Selatan adalah di dalam berbagai peringkat pelaksanaan. Adalah dijadualkan supaya keseluruhan projek

menyempurnakan rancangan ini.

Dato' S. Samy Vellu:

- (a) Projek pembinaan Lebuhraya Utara-Selatan yang dikendalikan oleh Lembaga Lebuhraya Malaysia berada dalam berbagai-bagai peringkat kemajuan, iaitu penetapan aliran jalan, rekabentuk kejuruteraan, pelawaan tender dan pembinaan. Maklumat lanjut mengenai kedudukan ini adalah seperti berikut:

Kedudukan Pelaksanaan

- pembinaan
- pembinaan/pelawaan tender
- pembinaan
- rekabentuk kejuruteraan terperinci siap dan urusan pelawaan tender
- pembinaan
- penetapan aliran dan rekabentuk
- penetapan aliran dan rekabentuk
- rekabentuk kejuruteraan terperinci
- pembaikan dan kutipan tol
- pembinaan/pelawaan tender
- rekabentuk kejuruteraan terperinci
- rekabentuk kejuruteraan terperinci
- perancangan pembaikan
- pembinaan

lebuhraya tol siap pada penghujung tahun 1986.

LAYANAN KASAR TERHADAP PESAKIT

35. Puan Ragayah Ariff minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa berlaku satu kejadian di mana pesakit ditempeleng oleh kakitangan Hospital semasa

pesakit itu datang untuk mendapat rawatan, kalau sedar nyatakan langkah yang telah diambil supaya perkara seperti ini tidak akan berulang lagi.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Saya suka memaklumkan Yang Berhormat Kementerian saya mengambil perhatian yang serius ke atas kakitangan hospital yang berkelakuan kasar terhadap pesakit-pesakit.

Kejadian yang disebutkan itu sedang disiasat sepenuhnya buat masa sekarang. Jika sekiranya kakitangan hospital berkenaan terbukti bersalah, Kementerian ini akan mengambil tindakan disiplin terhadapnya.

BUKU PASPORT MALAYSIA— KEKURANGAN

36. Dato' Chin Kim Yoong minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa buku-buku Pasport di Jabatan Imigresen baru-baru ini didapati tidak cukup oleh kerana kehabisan stok dan jika sedar apakah tindakan beliau akan diambil untuk mengatasi perkara ini.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Jabatan Imigresen tidak menghadapi kekurangan buku-buku Pasport Malaysia. Untuk makluman Dewan yang mulia ini, bagi tahun 1982 sahaja, Jabatan Imigresen telah mengeluarkan sebanyak 252,211 buah Pasport Malaysia kepada pemohon-pemohon di seluruh negara.

KEMUDAHAN KESIHATAN DI SABAH

37. Tuan R. M. Jasni minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada kemudahan-kemudahan kesihatan luar bandar di Sabah terutama di kawasan-kawasan pendalaman mencukupi dan memuaskan.

Dato' K. Pathmanaban: Satu kajian mengenai kemudahan-kemudahan kesihatan di Sabah telah dijalankan pada tahun 1979/1980 dan didapati bahawa lebih kurang 60% dari penduduk-penduduk luar bandar tinggal di dalam lingkungan 3 batu jauhnya dari sesebuah pusat kemudahan kesihatan. Di dalam Rancangan Malaysia Ke-4, Kementerian Kesihatan sedang mengambil tindakan untuk mendirikan beberapa buah lagi pusat-pusat kemudahan kesihatan di Sabah dan diharapkan menjelang tahun 2000, liputan 100% penduduk-penduduk akan tercapai.

KERJASAMA PERTANIAN MALAYSIA-THAILAND

38. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Menteri Pertanian menyatakan sejauh mana kerjasama dalam bidang pertanian di antara Negara Thailand dengan Malaysia sudah tercapai.

Menteri Pertanian (Dato' Abdul Manan bin Othman): Malaysia dan Thailand telah menjalin hubungan yang rapat dalam bidang pertanian semenjak menandatangani perjanjian kerjasama pada 26hb Februari, 1979. Di bawah perjanjian kerjasama tersebut beberapa Jawatankuasa Kecil yang bertanggungjawab mengenai tanaman, ternakan, perikanan dan Parit dan Taliair telah ditubuhkan. Kemajuan-kemajuan yang telah dicapai sehingga kini adalah seperti berikut:

Sektor Tanaman

- (i) Di bawah bidang kerjasama di sektor tanaman, Malaysia dan Thailand telah bertukar-tukar bahan-bahan tanaman. Pada tahun 1981 Malaysia telah menghantar 1,000 "pods hybrid cocoa" dan 300 keratan lada hitam (jenis Kuching) ke Thailand dan Malaysia telah

menerima bahan tanaman jambu dari Thailand.

- (ii) Kerjasama dalam program kerantina tanaman telah juga diadakan untuk menyelesaikan masalah-masalah di sempadan yang berkaitan dengan peraturan kerantina dan aktiviti-aktiviti penyelidikan mengenai perlindungan tanaman.
- (iii) Di dalam penanaman padi Malaysia telah meminta kerjasama kepakaran Thailand dalam teknik-teknik penanaman padi secara tabur terus. Percubaan teknik ini telah diadakan di beberapa kawasan projek perintis di MADA, Balik Pulau, Seberang Prai, KADA dan lain-lain lagi. Menerusi kerjasama ini Malaysia telah mendapat faedah daripada pemindahan teknologi teknik penanaman padi secara tabur terus.

Sektor Ternakan

- (i) Di bawah bidang kerjasama sektor ternakan, Malaysia mengimport lembu dan juga daging halal dari negeri Thailand. Untuk tujuan kerantina Malaysia sedang menambah kemudahan-kemudahan ini di Rantau Panjang bagi menampung pertambahan keperluan perkhidmatan kerantina bagi kemasukan lembu-lembu ke negeri ini.
- (ii) Kedua-dua negara juga telah mengambil langkah-langkah bagi melaksanakan program "vaccination" yang intensif untuk mencegah merebaknya penyakit mulut dan kuku. Pada tahun 1981 Jabatan Perkhidmatan Haiwan telah menerima bantuan 10,000 dos

ubat untuk penyakit ini dari Thailand.

Sektor Perikanan

- (i) Di bawah kerjasama sektor perikanan, Jabatan Perikanan telah menerima benih-benih udang dan ikan daripada Thailand untuk tujuan penyelidikan.
- (ii) Kedua-dua negara juga sedang memberi perhatian ke atas penangkapan ikan secara usahasama di kawasan-kawasan selepas 30 batu "nautical" dari pantai. Bagi mengatasi masalah pencerobohan nelayan di kawasan sempadan kawasan pantai kedua-dua negara, satu kumpulan kerja bersama mengenai masalah menangkap ikan telah diwujudkan.

Malaysia dan Thailand juga telah bertukar-tukar latihan kakitangan dalam bidang tanaman dan perikanan.

Di samping kerjasama yang tersebut di atas, Malaysia dan Thailand akan melaksanakan pembangunan Lembah Sungai Golok. Projek Lembah Sungai Golok adalah satu projek untuk memajukan kawasan-kawasan sempadan kedua-dua buah negara dalam bidang pertanian, perikanan, ternakan, perparitan dan taliair. Matlamat projek ini adalah untuk meningkatkan lagi taraf hidup dan kedudukan sosio ekonomi petani-petani dan penduduk desa yang terlibat melalui usaha-usaha melipatgandakan penggunaan tanah-tanah petani dan memajukan tanah-tanah baru dengan menggunakan sepenuhnya sumber yang ada.

PERSIDANGAN NEGARA- NEGARA BERKECUALI DI NEW DELHI

39. Tuan K. Kumaran minta Menteri Luar Negeri menyatakan:

- (a) kejayaan yang dicapai dalam Persidangan Negara-negara

Berkecuali awal bulan ini di New Delhi;

- (b) sama ada Kerajaan berpuas hati atas sikap India sebagai Pengerusi dan Tuan Rumah menyelesaikan masalah Demokratik Kampuchea; dan
- (c) langkah yang akan diambil oleh ASEAN untuk terus memperjuangkan pengiktirafan Demokratik Kampuchea di forum-forum Antarabangsa.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie:

- (a) Persidangan Kemuncak Ketua-ketua Negara/Kerajaan Negara-negara Berkecuali yang Ketujuh telah diadakan di New Delhi pada 7 hingga 12hb Mac, 1983. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah mengetuai delegasi Malaysia ke Persidangan tersebut dengan saya sendiri sebagai Ketua Gantian. Sukacita saya memaklumkan kepada ahli-ahli Sidang bahawa penyertaan delegasi kita di Persidangan tersebut telah membawa kejayaan yang memuaskan.

Persidangan itu telah memberi peluang kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bertemu dengan beberapa Ketua Negara/Kerajaan yang lain dari Pergerakan Negara-negara Berkecuali yang kini berjumlah 101 ahli, dan juga peluang kepada saya bertemu dengan rakan-rakan sejawat saya mengenai perkara-perkara yang menyentuh kepentingan bersama. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah memberi ucapan kepada Persidangan pada 8hb Mac, 1983, hari kedua Persidangan. Dalam hujah-hujahnya, Yang

Amat Berhormat telah menyentuh beberapa isu antarabangsa yang belum dapat diselesaikan lagi seperti isu-isu Kampuchea, Afghanistan, Asia Barat, dasar Apartheid rejim Afrika Selatan dan Namibia. Yang Amat Berhormat juga telah membuat syor-syor mengenai Antartika dan menyentuh perkara-perkara berkenaan kemerosotan ekonomi dunia. Ucapan Yang Amat Berhormat ini telah mendapat sambutan yang baik dari Ketua-ketua Negara yang lain. Dengan kehadiran delegasi kita di Persidangan Kemuncak ini, kita telah dapat sedikit sebanyak mengeratkan tali persahabatan di antara Malaysia dengan Negara-negara Berkecuali yang lain dan ini akan menjadi asas bagi kerjasama dua hala dan berbagai hala pada masa akan datang.

Di samping hasil-hasil yang tidak ketara ini, delegasi kita juga telah berjaya mencapai objektif-objektif yang lain semasa menghadiri Persidangan tersebut. Pertama, mengenai Kampuchea, Malaysia telah berjaya menarik perhatian antarabangsa di peringkat politik yang tertinggi sekali untuk menumpukan perhatian mereka terhadap masalah kekosongan kerusi bagi Kampuchea yang bersabit dari perbuatan Cuba sebagai pengerusi Persidangan Kemuncak yang Keenam di Havana pada tahun 1979 dahulu. Semasa perbahasan di peringkat Mesyuarat Menteri-menteri Luar, ramai ahli Pergerakan yang telah menyokong pendirian Malaysia bahawa kerusi kosong Kampuchea itu sepatutnya

diduduki oleh Kerajaan Campuran Demokratik Kampuchea, diketuai oleh Putera Norodom Sihanouk, sebagai wakil sah Kampuchea. Tetapi oleh kerana ada juga beberapa buah negara yang mempunyai pendirian yang lain dalam perkara ini, maka Persidangan tidak dapat mencapai kata sepakat mengenai perkara ini, ianya telah dirujuk kepada Biro Koordinasi, sebagai Jawatankuasa *ad hoc*, untuk dikaji dengan lebih mendalam dengan tujuan supaya ditentukan kriteria dan garis panduan bagi menggantung atau menyingkir keahlian sesebuah negara dalam Pergerakan Negara-negara Berkecuali. Jawatankuasa ini akan membuat syor-syor kepada Mesyuarat Menteri-menteri Luar Negara-negara Berkecuali yang akan diadakan pada tahun 1985. Ini bermakna bahawa isu "kerusi kosong" bagi negara Kampuchea ini akan terus hidup dan akan mendapat perhatian Pergerakan Negara-negara Berkecuali sehingga sesuatu keputusan muktamad dapat dicapai dan diterima secara kata sepakat kelak. Ini bermakna dengan jelasnya bahawa keputusan yang telah dibuat di Havana oleh Cuba untuk mengosongkan kerusi Kampuchea adalah merupakan tanda tanya oleh Persidangan di New Delhi.

Mengenai isu-isu ekonomi pula, Malaysia telah berjaya membawa ke Persidangan Kemuncak dua perkara yang telah diterima dan dimasukkan ke dalam Deklarasi Ekonomi Persidangan. Perkara pertama ialah mengenai Antartika di mana Malaysia telah berjaya

mendapat kata sepakat dan sokongan Negara-negara Berkecuali supaya perkara ini dibawa ke Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu yang ke-38 di New York pada tahun ini supaya Badan dunia itu mengeluarkan satu resolusi yang bertujuan untuk membuat kajian yang mendalam mengenai Antartika.

Selain daripada Antartika Malaysia juga berjaya memasukkan ke dalam Deklarasi Ekonomi Persidangan mengenai pertubuhan Persatuan Pengeluar bahan-bahan utama, memandangkan kita begitu cenderung untuk menubuhkan persatuan negara-negara pengeluar timah untuk memelihara harga bahan ini di pasaran dunia.

Saya memang berpuas hati dengan hasil-hasil yang telah dicapai oleh penyertaan Malaysia di Persidangan Kemuncak Negara-negara Berkecuali baru-baru ini dan saya harap bahawa pada masa-masa akan datang Malaysia akan terus bergiat untuk memainkan peranan yang aktif dan penting dalam Pergerakan Negara-negara Berkecuali demi untuk mempertahankan prinsip-prinsip Berkecuali yang menjadi batu asas dasar luar negeri kita.

- (b) India telah sentiasa berusaha supaya dasar nasionalnya yang mengiktiraf rejim boneka Heng Samrin tidak terjejas dan oleh yang demikian enggan menjemput Kerajaan Demokratik Kampuchea untuk menghadiri Persidangan Kemuncak Negara-negara Berkecuali. Sebagai alasan; India telah mempertekankan

bahawa ia hanya mewarisi keputusan yang telah dibuat di Sidang Kemuncak Havana di mana mengikutnya kerusi Kampuchea adalah kosong, dan hanya dapat menjemput Kerajaan Demokratik Kampuchea sekiranya keputusan sedemikian dibuat oleh Sidang Kemuncak itu sendiri.

Namun begitu, oleh sebab dasarnya sendiri, apa yang disebutkan kepada umum adalah hanya alasannya.

- (c) Masalah kerusi Demokratik Kampuchea hanya berbangkit di dalam kumpulan Negara-negara Berkecuali sahaja dan seperti yang telah dijejaskan adalah semata-mata tindakan arbitrari dan tidak adil yang dilakukan oleh Cuba, di Persidangan Kemuncak Havana dalam tahun 1979. Di forum-forum Antarabangsa yang lain perkara pengiktirafan Kerajaan Demokratik Kampuchea tidak menjadi masalah kerana sebilangan besar masyarakat antarabangsa mengiktiraf Kerajaan Demokratik Kampuchea sebagai Kerajaan Kampuchea yang sah dan ini telah terbukti di dalam Perhimpunan Agong Bangsa-bangsa Bersatu, empat tahun berturut-turut.

KERETAPI TANAH MELAYU—KERUGIAN

40. Puan Hasanah binti Mohd. Kassim minta Menteri Pengangkutan menyatakan selain daripada pengangkutan penerbangan MAS mengalami kerugian, sama ada perkhidmatan pengangkutan Keretapi Tanah Melayu juga mengalami kerugian, jika ya, nyatakan sebab-sebabnya.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah juga mengalami kerugian misalnya pada tahun 1982 Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah mengalami kerugian sebanyak \$39.978 juta.

Faktor-faktor yang telah menyebabkan kerugian termasuklah kesan kemerosotan ekonomi di antara tahun 1980 dan tahun 1982 yang telah menyebabkan kejatuhan pergerakan import dan juga eksport yang dikendalikan oleh Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu. Ini juga disebabkan oleh kebanyakan lokomotif-lokomotif, koc-koc, gerabak-gerabak, loji-loji dan jentera-jentera yang ada telah usang yang mengakibatkan beberapa kerosakan, kegelinciran dan kegendalaan. Ekoran daripada masalah-masalah tersebut, belanja penyelenggaraan telah melambung naik. Harga alat-alat juga telah meningkat yang mana telah menyebabkan beban tambahan kepada pihak Keretapi Tanah Melayu.

Untuk mengatasi faktor-faktor yang menyebabkan kerugian itu, Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah mengambil beberapa langkah pemulihan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pihak Kerajaan bercadang hendak memoden dan merevolusikan keseluruhan perusahaan keretapi di Semenanjung Malaysia dengan membina landasan baru tolok piawai atau "standard" berkembar dan mewujudkan sistem keretapi yang menggunakan kuasa elektrik pada jangka panjang. Untuk tindakan serta-merta, beberapa langkah tertentu telah diambil seperti berikut:

- (1) Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu kini telah membeli dan sedang menunggu penyerahan 15 buah lokomotif baru yang dipesan dari luar negeri untuk

menggantikan lokomotif-lokomotif yang usang. Pesanan-pesanan juga telah dibuat bagi koc-koc dan gerabak-gerabak tambahan dan dijangka akan diterima pada akhir tahun ini atau pada awal tahun hadapan. Di bawah Rancangan Malaysia Keempat, loji-loji dan jentera-jentera yang usang sedang dalam proses penggantian.

- (2) Penyelenggaraan landasan juga sedang dikemaskinikan dengan pembelian jentera-jentera baru yang mana akan menggantikan tenaga manusia dan dengan demikian dapat mengurangkan buruh ke suatu tahap tertentu.
- (3) Sistem semboyan dan perhubungan akan dimodenkan.
- (4) Pihak Keretapi Tanah Melayu telah mengambil tindakan tegas dari segi pengawasan tatatertib kakitangannya supaya kerja-kerja dapat dijalankan dengan lebih licin dan cekap.

Adalah diharamkan bahawa dengan adanya kereta-kereta penyelenggaraan landasan, loji-loji dan jentera-jentera baru itu, penjimatan perbelanjaan dari segi penyelenggaraan dan penggantian alat-alat dapat dicapai. Tambahan pula, kegendalaan dan pembatalan perjalanan keretapi-keretapi dapat dielakkan dan juga pelarian keretapi-keretapi tambahan, sekiranya perlu, dapat dikendalikan dengan langkah-langkah yang diambil itu. Semuanya ini dijangka akan dapat menambahkan hasil pihak Keretapi Tanah Melayu.

PERDAGANGAN DI KEPULAUAN PASIFIK

41. Tuan Tan Chang Soong minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) kemajuan yang telah dicapai dalam cadangan untuk

menubuhkan syarikat antarabangsa bagi tujuan memupuk perniagaan dan pemodalan dalam negeri-negeri pulau di kawasan Pasifik Selatan; dan

- (b) apakah kawasan-kawasan utama yang akan diberi perhatian oleh syarikat yang dicadangkan ini; dan
- (c) bagaimana syarikat ini akan disediakan.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj:

- (a) Lanjutan dari dua lawatan yang dilaksanakan oleh Y.A.B. Perdana Menteri ke Kepulauan Pasifik, Syarikat tersebut iaitu Malaysia Investment Corporation (MOIC) sebenarnya telah ditubuhkan pada 7hb Januari, 1983. Salah satu tujuan syarikat ini ialah untuk menggalakkan lebih banyak perdagangan dan penanaman modal di negara-negara Kepulauan ini. Untuk menggalakan penubuhan syarikat ini Kerajaan Malaysia bercadang menumpukan kepada matlamat-matlamat ini:

- (i) untuk melaksanakan konsep kerjasama di antara negara membangun iaitu hubungan selatan dengan selatan; (South-South Corporation).
- (ii) untuk menggalakan penyertaan sektor swasta bagi meningkatkan perdagangan dan pertukaran kepakaran di antara negara-negara membangun.

MOIC mengandungi 10 buah rakan perkongsian (partners) setiap satunya dipilih dengan

teliti mengikut bentuk kecekapan, pengalaman dan sumber-sumber dalam bidang perniagaan masing-masing, supaya setiap satunya dapat menyumbang untuk memenuhi tujuan-tujuan seperti yang disebut di atas. Modal MOIC yang dibenarkan ialah sebanyak \$100 juta ringgit. Modal berbayar yang mula ialah sebanyak \$5 juta dengan setiap rakan perkongsian membeli sebanyak 500,000 saham berharga \$1/setiap satu.

- (b) Pada masa ini, MOIC bercadang untuk mengadakan dua projek pelaburan yang mungkin secara dua projek lagi akan dijalankan di bawah rancangan usahasama dengan Kerajaan Fiji dan MOIC juga sedang menjalankan kajian kemungkinan dalam bidang perdagangan dan pelaburan.

(1) *Pelaburan*

- (i) Penubuhan sebuah bank
- (ii) Penubuhan sebuah syarikat insuran di Suva.

(2) *Usahawan*

- (i) Pembinaan sebuah blok pejabat serta pusat membeli belah di Suva.
- (ii) Membuka Ladang-ladang kelapa sawit dengan usahasama Native Land Development Board.

Kajian-kajian kemungkinan mengenai bidang yang dapat diceburi untuk merapatkan usahasama termasuklah:

- (i) Perlombongan emas dan tembaga

(ii) Projek perumahan

(iii) Industri-industri berasaskan sumber

Selain dari usaha kerjasama dengan Kepulauan Pasifik, MOIC juga bercadang untuk meluaskan hubungan dengan lain-lain negara membangun seperti Sri Lanka, Maldives dan Bangladesh. Kajian sedang dibuat dalam hal ini dan MOIC telah pun berjaya memasuki pasaran Sri Lanka dengan mendapat tawaran sebanyak \$1.3 juta untuk membekalkan "Sewer Pipes" ke Sri Lanka.

- (c) Walaupun MOIC ditubuhkan dengan galakan Kerajaan, ia akan dikendalikan seperti lain-lain syarikat sendirian berhad kerana ia didaftarkan sebagai sebuah syarikat sendirian tertakluk kepada Akta Syarikat.

TV PENDIDIKAN—RANCANGAN PELAJARAN LANJUTAN

42. Puan Seri Datin Athi Nahappan minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau ada rancangan pelajaran lanjutan ETV untuk kanak-kanak yang cacat dan kurang bernasib baik, yang mana sebilangan besarnya tidak berpeluang untuk bersekolah.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Buat masa ini belum ada lagi cadangan untuk mengadakan siri rancangan TV Pendidikan yang bercorak pelajaran lanjutan bagi kanak-kanak yang cacat dan kurang bernasib baik kerana:

- (i) masalah kekurangan masa siaran.
- (ii) kemudahan-kemudahan yang sangat terhad.

PENALTY PENGELUARAN UBAT PALSU

43. Tuan Paramjit Singh minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada Kerajaan akan menimbangkan membuat Pindaan Undang-undang bagi memperuntukan "Mandatory jail sentence" bagi kes-kes yang melibatkan peredaran (adulteration) mutu makanan dan pengeluaran ubat-ubat palsu.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj: Kementerian saya berpendapat bahawa peruntukan-peruntukan penalti di bawah Akta Perihal Dagangan 1972 bagi kesalahan-kesalahan barang-barang tiruan atau barang-barang yang diperihalkan dengan perihal dagangan palsu adalah mencukupi. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, penalti yang boleh dikenakan oleh mahkamah ke atas kesalahan yang disabitkan di bawah Akta ini adalah seperti berikut:

- (a) Seseorang, selain daripada suatu pertubuhan perbadanan—denda tidak lebih dari \$100,000.00 atau penjara tidak lebih dari 3 tahun atau kedua-duanya bagi kesalahan pertama. Bagi kesalahan kedua atau kemudiannya, denda tidak lebih dari \$250,000.00 atau penjara tidak lebih dari 6 tahun atau kedua-duanya;
- (b) Sesuatu pertubuhan perbadanan—denda tidak lebih dari 250,000.00 bagi kesalahan pertama dan bagi kesalahan kedua atau kemudiannya denda tidak lebih dari \$500,000.00.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat selanjutnya, peruntukan penalti ini adalah merupakan satu pindaan kepada peruntukan asal di

mana sebelum pindaan ini diperbuat, peruntukan penalti adalah tidak berat. Dengan berkuatkuasanya peruntukan penalti yang baharu ini, Kementerian saya berpendapat bahawa saranan Ahli Yang Berhormat supaya hukuman penjara diwajibkan terhadap sabit kesalahan-kesalahan yang berkenaan adalah tidak diperlukan pada masa sekarang.

PERMIT AP DI ALI-BABAKAN

44. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sama ada beliau sedar bahawa permit AP membawa masuk kereta-kereta yang sudah dipakai yang dikeluarkan kepada Bumiputera telah di Ali-Babakan, jika sedar, apakah tindakan beliau akan diambil untuk menghentikan penyelewengan tersebut.

Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-haj: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian saya memang sedar bahawa terdapat sebilangan kecil syarikat-syarikat pemegang kuota Bumiputera yang mengimport kereta-kereta CBU ke negara ini telah menyelewengkan lesen AP mereka seperti menjalankan kegiatan Ali-Baba. Tindakan telah pun diambil ke atas mana-mana syarikat pemegang kuota yang didapati menyelewengkan lesen-lesen AP yang telah diluluskan kepada mereka. Kementerian ini sentiasa memastikan bahawa syarikat-syarikat pemegang kuota tidak melanggar syarat-syarat yang telah ditetapkan, di antara syarat-syarat yang dikenakan ke atas syarikat pemegang kuota ialah:

- (i) menjalankan perniagaan kereta secara sendiri;
- (ii) Dikehendaki menjual kereta mereka secara 100% runcit;

- (iii) Dikehendaki mengemukakan laporan bulanan jualan dengan mengemukakan dokumen-dokumen seperti senarai nama pembeli, Ikrar Import, Letter of Credit, invois dan sebagainya.

Mana-mana syarikat pemegang kuota yang didapati telah melanggar syarat-syarat yang telah ditetapkan, akan dikenakan tindakan-tindakan seperti berikut:

- (i) Dikenakan amaran keras;
- (ii) Diturunkan taraf kuota daripada kuota tetap kepada kuota percubaan;
- (iii) Dikurangkan jumlah kuota import;
- (iv) Dibatalkan peruntukan kuota bagi satu-satu suku tahun;
- (v) Ditahan peruntukan kuota sehingga siasatan dijalankan ke atas syarikat-syarikat tersebut;
- (vi) Ditarikbalik kuota yang diperuntukkan kepada syarikat tersebut.

HOSPITAL BARU LABUAN

45. Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau ada cadangan untuk membina Hospital baru di Labuan memandangkan pertumbuhan industri yang pesat di Pulau tersebut di mana keadaan sekarang selalu menimbulkan keraguan kepada pekerja-pekerja dalam perindustrian kerana bilamana berlaku kecederaan berat, pesakit selalunya dihantar ke Kota Kinabalu untuk dirawat.

Dato' K. Pathmanaban: Kementerian Kesihatan memang ada cadangan untuk membina sebuah

hospital baru di Labuan bagi mengganti hospital daerah yang lama dan yang tidak dapat diperbaiki lagi. Tapak tanah untuk Hospital baru ini telah pun dikesankan tetapi kerja-kerja pembinaan terpaksa menunggu pemulihan kedudukan ekonomi negara.

RUMAH KOS RENDAH— STRATEGI PEMBINAAN

46. Toh Muda Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan apakah cara dan strategi yang paling berkesan sekali dalam usaha untuk mempertingkatkan pembinaan rumah-rumah kos rendah di seluruh negara dengan juga memberitahu senarai jumlah rumah-rumah tersebut yang telah dapat dibina mengikut negeri-negeri.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr Neo Yee Pan): Seperti Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, program perumahan kos rendah di bawah Rancangan Malaysia Keempat terbahagi kepada dua program yakni projek-projek yang dilaksanakan oleh sektor swasta dan projek-projek perumahan awam kos rendah. Di bawah program perumahan kos rendah sektor swasta, telah diputuskan bahawa di antara 30%-50% daripada unit rumah yang dimajukan oleh pemaju swasta mestilah dalam bentuk rumah kos rendah. Berdasarkan program perumahan pemaju swasta secara keseluruhannya, ini bermakna lebih kurang 90,000 unit rumah kos rendah akan dilaksanakan oleh pemaju swasta. Di samping itu program perumahan awam kos rendah telah ditambahkan bilangan unit-unit berbanding dengan program perumahan yang sama di bawah Rancangan Malaysia Ketiga.

Seperti yang telah diumumkan pada awal Rancangan Malaysia Keempat, sasaran program perumahan awam kos rendah adalah sebanyak 176,500 unit lebih dua kali ganda daripada sasaran unit di bawah Rancangan Malaysia Ketiga, iaitu sebanyak 73,957 unit. Dengan demikian jumlah bilangan rumah kos rendah yang akan dibina di bawah Rancangan Malaysia Keempat ialah 266,500 unit.

Dalam usaha untuk mempertingkatkan pembinaan rumah-rumah awam kos rendah, beberapa strategi perlulah diambil dan oleh itu tidaklah boleh dikatakan satu strategi itu lebih berkesan berbanding dengan strategi yang lain.

Perancangan lebih awal dan pengawasan yang teliti semasa projek sedang dilaksanakan adalah dua strategi besar yang boleh dikatakan dapat mempertingkatkan pembinaan rumah-rumah awam kos rendah. Dari segi perancangan, ini termasuklah penentuan tapak projek lebih awal lagi oleh Kerajaan Negeri dan bagi tanah milek, tindakan memproseskan pengambilan balek tanah dengan segera dan mempercepatkan pelaksanaan peringkat awalan sebelum sesuatu projek itu ditenderkan. Pelaksanaan peringkat awalan ini termasuklah mengukur tapak tanah, kerja-kerja pertapakan, menyediakan pelan tatatur setelah pelan bangunan ditentukan, dan bagi projek rumah pangsa, membuat persiapan atas kerja-kerja pencerucukan.

Pengawasan yang rapi ke atas projek yang sedang dilaksanakan, yakni dalam peringkat pembinaan bangunan adalah perlu untuk menentukan mutu kerja yang baik dan juga untuk menentukan supaya projek tersebut dapat disiapkan mengikut jadual.

Mengenai soalan Ahli Yang Berhormat yang kedua, yakni berkaitan dengan senarai jumlah rumah yang telah dapat dibina mengikut negeri, sukacita saya maklumkan bahawa setakat 31hb Disember, 1982, jumlah bilangan unit yang telah siap dibina adalah 25,429 unit. Pecahannya mengikut negeri-negeri adalah seperti berikut:

<i>Negeri</i>	<i>Unit Siap</i>
1. JOHOR	5,028
2. KEDAH	1,528
3. KELANTAN	1,132
4. MELAKA	1,507
5. NEGERI SEMBILAN ..	2,045
6. PAHANG	1,423
7. PERAK	2,015
8. PERLIS	1,180
9. PULAU PINANG ..	2,483
10. SELANGOR	3,122
11. TERENGGANU ..	1,598
12. SABAH	260
13. SARAWAK	2,108
	25,429

KITAB TERBITAN BAHAGIAN AGAMA, JABATAN PERDANA MENTERI

47. Tuan Haji Shahrom bin Haji Maasom minta Perdana Menteri menyatakan jenis, judul dan jumlah kitab yang telah diusahakan oleh Bahagian Agama, Jabatan Perdana Menteri.

Dato' Haji Mohamed bin Nasir:
Jenis-jenis kitab yang telah

diusahakan oleh Bahagian Agama,
Jabatan Perdana Menteri sehingga

akhir tahun 1982 adalah seperti
berikut:

I. *Kitab Tafsir:*

(1) Tafsir Pimpinan Al Rahman kepada Pengertian Al-Quran	— 77,000 naskah	— dijual \$15.00 senaskah
(2) Khulasah Al-Quran Jld. I & II	— 10,000 naskah	— belum diedarkan lagi

II. *Kitab Hadis:*

(1) Mukaddimah Mastika Hadith	— 10,000 naskah	— dijual \$15.00 senaskah
(2) Mastika Hadith Rasulullah s.a.w.	— 5,000 naskah	— dijual \$10.00 senaskah

III. *Buku Ilmiah:*

(1) Islamic Law With Special Reference To The Institution of Waqt.	— 2,000 naskah	— dijual \$6.00 senaskah
(2) Sistem Kejuteraan Alam Sekitar Menurut Islam. (Terjemahan dari buku Inggeris berjudul "Islamic Environment System Engineering").	— 5,000 naskah	— belum diedar

IV. *Jurnal:*

(1) Jurnal Hukum Jld. 1 Bhg. I	— 2,000 naskah	— diedar percuma
(2) Jurnal Hukum Jld I Bhg. II	— 2,000 naskah	— dijual \$7.50 senaskah
(3) Jurnal Hukum Jld. II Bhg I	— 2,000 naskah	— „
(4) Jurnal Hukum Jld. II Bhg. II	— 2,000 naskah	— „

V. *Masa:*

(1) Jurnal MASA Th. I Bil. I	— 5,000 naskah	— dijual \$1.50 senaskah
(2) Jurnal MASA Th. II Bil. II	— 2,000 naskah	— „
(3) Jurnal MASA Th. III Bil. III	— 1,000 naskah	— „

VI. *Buku Agama:*

(1) Panduan Mengurus Jenazah	— 15,000 naskah	— dijual \$1.30 senaskah
(2) Panduan Zakat, Sedekah dan Khairat	— 10,000 senaskah	— Belum diedar
(3) Kedudukan Masjid dalam Islam	— 15,000 naskah	— dijual 50 sen senaskah
(4) Koleksi Al Yakin Jld. I dan II	— 15,000 naskah	— dijual \$1.60 senaskah

VII. *Pengetahuan Am Agama:*

(1) Ancaman Ke atas Dunia Islam	— 10,000 naskah	— diedar percuma
(2) Ajaran Sesat Qadiani	— 20,000 naskah	— „

(3) Ajaran Sesat Tarikat Mufarridiyah	— 20,000 naskah	— diedar percuma

VIII. *Risalah:*

(1) Fatwa Rasmi Mengenai Rancangan Keluarga	— 30,000 naskah	— diedar percuma
(2) Jangan Dapat Dikelirukan	— 5,000 keping	— „

IX. *Antologi Cerpen Islam:*

(1) Tuhan Bagaimana Akan Ku Cari Mu	— 5,000 naskah	— dijual \$1.60 senaskah
(2) Mati	— 5,000 naskah	— dijual \$3.00 senaskah

X. *Taqwim dan Kelendar Islam:*

(1) Taqwim Istilah Abad	— 2,000 naskah	— diedar sempena sambutan Abad ke 15 Hijrah
(2) Taqwim Hijrah (Terbitan Tahunan)	— 20,000 setiap tahun.	— diedar percuma

PUSAT ISLAM—PENERIMAAN ZAKAT FITRAH

48. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri di Jabatan Perdana Menteri menyatakan sama ada Pusat Islam menerima Zakat Fitrah dari luar negeri atau tidak. Sekiranya ada menerima ke mana wang zakat itu disalurkan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed bin Nasir): Pusat Islam tidak ada menerima sebarang sumbangan zakat fitrah dari luar negeri.

PAPAN-PAPAN TANDA—MENGHADKAN PENGGUNAAN BAHASA LAIN

49. Tuan Alexander Y. T. Lee minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan telah menyatakan sama ada beliau sedar bahawa berbagai Kerajaan Tempatan meluluskan undang-undang menghadkan penggunaan bahasa-bahasa selain dari

Bahasa Malaysia di papan-papan tanda dan pintu-pintu gerbang dan sama ada beliau sedar bahawa di bawah Artikel 152 Perlembagaan, sekatan di dalam penggunaan bahasa selain dari Bahasa Malaysia adalah tidak mengikut perlembagaan kecuali untuk tujuan-tujuan rasmi.

Dato' Dr Neo Yee Pan: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat beberapa Penguasa Tempatan telah menggubal undang-undang kecil di bawah Akta Kerajaan Tempatan, 1976 untuk mengatur dan menyelia iklan-iklan di atas papan-papan tanda dan pintu-pintu gerbang. Saya suka menegaskan di sini bahawa undang-undang kecil tersebut tidak melarang kegunaan bahasa-bahasa lain kecuali Bahasa Malaysia. Semua undang-undang kecil yang telah dilaksanakan memerlukan keulungan, atau "prominence" diberikan kepada Bahasa Malaysia. Tertakluk kepada syarat ini bahasa-bahasa lain telah pun digunakan tanpa sebarang larangan atau sekatan, khususnya di atas papan-papan tanda perniagaan. Oleh yang demikian prinsip-prinsip yang telah

dipatuhi oleh Penguasa-penguasa Tempatan tidaklah melarang Fasal 152 Perlembagaan Persekutuan.

Seksyen 102 (c), Akta Kerajaan Tempatan, 1976 memberi kuasa kepada sesuatu Penguasa Tempatan untuk mengubal undang-undang kecil untuk mengatur, melesen, menyekat, melarang atau menghapuskan pameran iklan-iklan. Beberapa Penguasa Tempatan telah mengubal undang-undang kecil untuk tujuan tersebut. Undang-undang kecil itu telah diluluskan oleh Pihak Berkuasa Negeri dan telah disiarkan dalam Warta Kerajaan Negeri. Semua Penguasa Tempatan terlibat menggunakan undang-undang kecil yang telah diluluskan oleh Pihak Berkuasa Kerajaan Negeri untuk mengatur dan melesen pameran iklan-iklan melalui papan-papan tanda perniagaan atau pintu-pintu gerbang.

Semua undang-undang kecil yang digunakan oleh pihak Penguasa Tempatan tidak menyekat atau melarang kegunaan bahasa-bahasa selain daripada Bahasa Malaysia. Undang-undang kecil yang terlibat memerlukan keulungan, atau "prominence", diberikan kepada Bahasa Malaysia. Di Negeri Kedah dan Negeri Sembilan undang-undang kecil yang digunakan oleh pihak Penguasa Tempatan memerlukan saiz perkataan-perkataan dalam Bahasa Malaysia dituliskan lebih dua kali ganda saiz perkataan-perkataan dalam bahasa lain.

Selain daripada skrip Rumi beberapa Penguasa Tempatan juga memerlukan kegunaan skrip Jawi. Di Negeri Terengganu sekiranya skrip Jawi digunakan maka skrip Jawi itu harus ditulis di atas perkataan-perkataan dalam Bahasa Malaysia yang dituliskan dalam skrip Rumi. Beberapa Penguasa Tempatan tidak mensyaratkan dengan tepatnya saiz perkataan-perkataan yang digunakan

dalam Bahasa Malaysia atau bahasa-bahasa yang lain. Penguasa-penguasa Tempatan itu hanya mensyaratkan bahawa perkataan-perkataan yang dituliskan dalam Bahasa Malaysia hendaklah besar sekali apabila dibandingkan dengan perkataan-perkataan yang dituliskan dalam bahasa-bahasa yang lain.

Semua para peniaga hendaklah mematuhi kaedah-kaedah yang dimuatkan dalam undang-undang kecil yang dilaksanakan oleh pihak Penguasa Tempatan di bawah seksyen 102 (c), Akta Kerajaan Tempatan, 1976. Para peniaga diberi peluang untuk menukar papan-papan tanda peniaga apabila permohonan untuk mempamerkan iklan-iklan dan papan-papan tanda dibuat. Sekiranya syarat-syarat yang dimuatkan dalam undang-undang kecil yang terlibat tidak dipatuhi maka tindakan akan diambil untuk melarang pameran iklan-iklan menerusi papan-papan tanda perniagaan. Ini adalah dalam bidang kuasa sesuatu Penguasa Tempatan dan tindakan yang dikenakan kepada sesuatu pihak adalah tindakan dari segi undang-undang seperti yang telah ditetapkan.

SISTEM TURNKEY—DEFINASI

50. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Perdana Menteri menyatakan apakah definasi turnkey dan di mana projek-projek ini dijalankan.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: "Turnkey" adalah salah satu daripada beberapa kaedah atau sistem pelaksanaan projek yang boleh digunakan dalam melaksanakan projek-projek pembangunan. Di dalam sistem ini kontraktor utama adalah bertanggungjawab sepenuhnya dalam pelaksanaan projek bermula dari perancangan konseptual, kajian

kesesuaian tanah, rekabentuk, penyeliaan serta pengawasan pembinaan dan pemasangan peralatan (installation of equipment), sekiranya projek berkenaan melibatkan peralatan dan kelengkapan. Tawaran projek kepada kontraktor-kontraktor "turnkey" dibuat mengikut amalan tender biasa yang digunakan oleh Kerajaan, iaitu sama ada secara tender terbuka (open tender) ataupun secara tender terhad (restricted tender). Tawaran-tawaran harga dan teknikal yang paling bersesuaian dari kalangan kontraktor-kontraktor yang mengambil bahagian akan dipilih oleh Kerajaan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat jua, sistem "turnkey" digunakan bagi projek-projek tertentu sahaja mengikut kesesuaian dan keperluan, terutamanya projek-projek yang kompleks dan besar serta yang melibatkan penggunaan teknologi pembinaan yang "sophisticated".

RANGKAIAN KETIGA TV MALAYSIA

51. Tuan Kee Yong Wee, minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (a) bila penubuhan rangkaian ketiga di TV Malaysia yang berbentuk commercial akan diadakan dan faedah-faedah yang akan diperolehi; dan
- (b) sama ada rangkaian baru yang dicadangkan itu akan lebih mementingkan hiburan dengan mempersembahkan program-program yang lebih menarik.

Menteri Penerangan (Tuan Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam):

- (a) Rangkaian "Ketiga" yang dimaksudkan dalam soalan Ahli Yang Berhormat itu sebenar-

nya merupakan Rangkaian "Keempat" kerana Rangkaian "Ketiga" telah pun wujud di Sabah dan Sarawak.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat Penubuhan Rangkaian itu sedang dikaji. Walau bagaimanapun, saya percaya apabila tertubuhnya rangkaian ini kelak tidak lama lagi ianya akan boleh menambahkan bilangan persembahan TV kepada penonton-penonton di samping apa yang ada sekarang ini. Dengan secara tidak langsung juga, ianya boleh membantu Kerajaan dalam penyebaran mesej tertentu melalui persembahan-persembahan berbentuk Berita. Hal Ehwal Semasa dan lain-lain lagi.

- (b) Perkara ini akan ditentukan dalam kajian yang sedang dijalankan itu.

SETINGGAN DI WILAYAH PERSEKUTUAN

52. Tuan Kee Yong Wee minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan:

- (a) sehingga tahun 1980, jumlah penduduk-penduduk, di Wilayah Persekutuan yang masih mendiami rumah setingan, dan
- (b) bila kesemua rumah setingan di Wilayah Persekutuan dapat diganti dengan rumah yang lebih sempurna.

Datuk Pengiran Othman bin Haji Pengiran Rauf:

- (a) Dalam tahun 1980, jumlah penduduk setingan adalah dianggarkan seramai 244,655

orang terdiri daripada 48,456 keluarga yang tinggal di dalam 40,934 unit rumah setinggan. Pecahan mengikut keturunan

ialah 32.9% terdiri daripada kaum Melayu, 52.2% kaum Cina dan 14.9% kaum India dan lain-lain.

DATA SETINGGAN WILAYAH PERSEKUTUAN

Tahun	Jumlah Keluarga				Jumlah Penduduk			
	M	C	I	Jumlah	M	C	I	Jumlah
1978	18,046	23,782	7,413	49,441	81,772	128,402	39,411	249,585
1979	17,822	23,661	7,392	48,875	80,647	126,797	39,306	246,750
1980	17,534	23,585	7,337	48,456	79,207	126,417	39,031	244,655
1981	16,893	23,398	7,087	47,381	76,002	125,482	37,781	239,265
1982	16,180	23,179	6,527	45,929	72,484	124,095	25,517	233,096

(b) Adalah tujuan kerajaan untuk menyediakan kemudahan perumahan yang sah dan selesa kepada semua isi rumah setinggan. Rumah kos rendah yang dibina di kawasan lain daripada penempatan setinggan tidak mencukupi untuk menampung baki permintaan dan permintaan yang ada. Peruntukan perumahan setinggan hanya boleh dilaksanakan dengan memajukan penempatan setinggan secara beransur-ansur. Hanya melalui proses ini, perumahan yang cukup diadakan untuk menyelesaikan masalah perumahan setinggan. Oleh kerana masalah yang ada adalah rumit dan besar, adalah tidak mungkin masalah ini dapat diselesaikan dalam jangkamasa yang pendek. Peruntukan perumahan kepada isi rumah setinggan bukan sahaja akan menelan belanja yang banyak tetapi juga memerlukan penyelesaian masalah teknikal, sosial, pentadbiran dan undang-undang.

Pada masa-masa yang lalu, pengeluaran rumah-rumah kos rendah oleh Dewan Bandaraya dan swasta sangat tidak mencukupi untuk memenuhi permintaan sehingga menyebabkan tunggakan yang sentiasa bertambah. Kerajaan akan menentukan serta berusaha untuk mencapai satu matlamat pengeluaran yang lebih tinggi. Bagaimanapun kerajaan tiada dan tidak akan mempunyai keupayaan untuk memenuhi kesemua permintaan rumah harga murah. Oleh yang demikian peranan serta sumbangan sektor swasta untuk memenuhi sasaran pengeluaran tahunan rumah-rumah harga murah adalah sangat penting untuk mencapai matlamat. Penyediaan rumah kos rendah adalah akan keseluruhannya ditanggung oleh kerajaan dan sektor swasta pula adalah menyediakan sebahagian besar daripada rumah pasaran bebas. Walau bagaimanapun kedua-dua sektor ini akan sama-sama bertanggungjawab bagi menyediakan rumah kos rendah.

Keperluan dan bekalan perumahan adalah seperti berikut:

Tahun	Keperluan	Bekalan			Kekurangan Lebihan
		Awam	Swasta	Jumlah	
1980-1985	89,100	23,100	58,700	81,800	-7,300
1986-1990	68,100	30,000	45,400	75,400	Tiada
1991-1995	76,500	30,000	46,500	76,500	Tiada
1996-2000	92,600	42,000	50,600	92,600	Tiada
JUMLAH	<u>326,300</u>	<u>125,100</u>	<u>201,200</u>	<u>326,300</u>	<u>Tiada</u>

Program ini tidak dapat memenuhi pembekalan dan permintaan dalam jangka masa lima tahun 1980-1985. Sekiranya 60% (18,000) unit matlamat Rancangan Malaysia Keempat dapat dibina dan 100% unit-unit yang ketinggalan dalam Rancangan Malaysia Ketiga iaitu 5,070 unit dapat dibina, program ini akan dapat dicapai. Pencapaian program ini juga bergantung kepada keupayaan sektor swasta sekarang membina 9,400 unit setahun boleh dinaikkan sebanyak 25% lagi.

PETROLEUM—PENURUNAN HARGA

53. Dato' Yap Peng minta Perdana Menteri menyatakan bilakah Kerajaan akan menurunkan harga petroleum di negara ini memandangkan bahawa negara-negara pengeluar minyak OPEC telah menurunkan harga minyak mereka.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Berkuatkuasa mulai 1hb Februari, 1983 PETRONAS telah pun memotong harga-harga minyak mentahnya seperti berikut:

Jenis Minyak Mentah	Harga Baru (AS\$/ setong)	Harga Lama (AS\$/ setong)
Tapis Blend	31.50	37.30
Fairley Baram	30.40	35.90
Tembungo	30.10	35.60
Labuan	30.00	35.40
Miri Light	29.85	35.60
Bintulu	28.40	34.10
Purata (Average)	30.04	35.65

JUMAAB MENTERI

54. Datuk G. Pasamanickam minta Perdana Menteri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa Jumaah Menteri dulu cuma terdiri daripada 13 Menteri saja sedangkan ahli-ahli kabinet kini terdiri hampir lebih 3 kali ganda ahli-ahli kabinet pada masa dahulu; jika sedar nyatakan sebab-sebabnya.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Saya sedar bilangan Ahli-ahli Jumaah Menteri telah bertambah. Pada 31hb Ogos, 1957 jumlahnya ialah 12 orang. Pada hari ini bilangan meningkat kepada 25 orang, iaitu sekali ganda sahaja. Bilangan ini meningkat kerana tugas dan tanggungjawab negara telah bertambah.

UNIVERSITI KEENAM— CADANGAN TAPAK

55. Tuan Fadzil bin Mahmood minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk mengubah tapak Universiti Ke-6 daripada Sintok, daerah Kubang Pasu ke Pulau Langkawi memandangkan suasana di Pulau Langkawi adalah lebih tenteram dan amat sesuai untuk pelajar-pelajar, sedangkan tapak yang telah dicadangkan di Sintok adalah berdekatan dengan Haadyai, Thailand.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Kerajaan bercadang mendirikan kampus ini di negeri Kedah tetapi

belum menentukan dengan muktamadnya di daerah mana. Hal ini sedang dirancang.

ASAS KENAIKAN PANGKAT

56. Tuan Loh Kee Peng minta Perdana Menteri menyatakan sama ada benar cara-cara atau sistem yang digunakan oleh Jabatan Perkhidmatan Awam bagi kenaikan pangkat seseorang pegawai kanan kerajaan berdasarkan tempoh masa perkhidmatan dan bukan berdasarkan kelulusan akademik seorang pegawai kanan yang berkenaan.

Dato' Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tidak benar. Asas-asas kenaikan pangkat adalah sedia terkandung dalam Perintah Am 50, Bab A.

PELAJARAN SAINS KOMPUTER DI SEKOLAH

57. Tuan D. P. Vijandran minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada—

- (a) jawatankuasa perkembangan kurikulum membuat cadangan-cadangan memperkenalkan pelajaran komputer ke sekolah-sekolah; dan
- (b) beliau ingin memperkenalkan pelajaran komputer bagi semua peringkat persekolahan dan jika ya nyatakan tarikh yang ditetapkan bagi pelaksanaannya.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob:

- (a) Kementerian Pelajaran sedang mengkaji kemungkinan memperkenalkan mata pelajaran Sains Komputer di dalam kurikulum sekolah, khususnya di peringkat menengah atas. Pada masa ini sebuah jawatankuasa yang dipengerusikan oleh Ketua

Pengarah Pelajaran Malaysia sedang menjalankan kajian mengenai pendidikan di peringkat sekolah menengah, dan hasil kajian ini akan menentukan sama ada Sains Komputer akan dimasukkan ke dalam kurikulum sekolah menengah. Di antara perkara-perkara yang mungkin menimbulkan berbagai implikasi yang harus difikirkan ialah seperti kos pelaksanaan, tenaga pengajar, pembekalan komputer, bangunan sekolah dan pemeriksaan juga perlu dikaji.

- (b) Adalah terlalu awal untuk memastikan satu tarikh untuk memperkenalkan kursus ini di sekolah-sekolah. Ini adalah bergantung kepada hasil kajian yang dijalankan oleh Jawatankuasa tersebut setelah mempertimbangkan segala implikasi yang dijangka wujud.

SKIM MEMILIKI RUMAH PEKERJA-PEKERJA

58. Tuan M. K. Muthusamy minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada kementerianya berhajat untuk mewujudkan satu undang-undang di mana majikan-majikan ladang dan lombong dimestikan menjadikan projek perumahannya sendiri bagi pekerja-pekerja mereka seperti yang terlaksana baru-baru ini di beberapa buah ladang.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato' Mak Hon Kam): Skim Memiliki Rumah Pekerja-pekerja berkehendakan penyertaan secara sukarela dari pihak majikan-majikan ladang dan lombong supaya menyediakan projek perumahan sendiri bagi pekerja-pekerja mereka. Majikan-majikan ladang dan lombong

hendaklah atas inisiatif mereka sendiri melancarkan skim itu untuk faedah pekerja-pekerja mereka dan dengan itu akan dapat mengekalkan penggajian pekerja-pekerja mereka itu dan juga akan mengurangkan kekurangan tenaga buruh yang sedang dialami di sektor perladangan.

Walau bagaimanapun berbagai masalah telah dihadapi di dalam melaksanakan skim ini. Di antaranya adalah berhubung dengan pinjaman wang yang tidak mencukupi dan peraturan-peraturan berhubung dengan kelulusan tanah, plan rumah dan lain-lain perkara yang telah melewati beberapa projek tersebut. Perlaksanaan skim ini juga memerlukan majikan-majikan mengeluarkan modal yang besar.

Tuan Yang Dipertua, publisiti yang luas tentang kebaikan skim ini telah dibuat dan majikan-majikan patutlah tampil ke hadapan untuk menyertai skim ini secara sukarela sebagai menunjukkan sikap bertanggungjawab kepada para pekerja mereka. Pegawai-pegawai dari kementerian saya akan terus menggalakkan lebih ramai lagi majikan-majikan untuk turut menyertai skim ini supaya lebih ramai lagi pekerja-pekerja akan dapat berpeluang memiliki rumah. Walau bagaimanapun, buat masa ini Kerajaan belum mempunyai cadangan-cadangan untuk mengujudkan undang-undang bagi mewajibkan majikan-majikan dalam perusahaan yang berkenaan supaya melaksanakan Skim Memiliki Rumah Pekerja-pekerja.

PENGARAH IMIGERESEN IPOH

59. Tuan Paramjit Singh minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada Kerajaan akan menimbangkan perlantikan seorang Pengarah Imigresen di Pejabat

Imigresen Ipoh supaya permohonan bagi Pasport Antarabangsa bolehlah diproses di Ipoh dan tidak lagi di Pulau Pinang.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Kerajaan memang bercadang mengeluarkan Pasport Antarabangsa di tiap-tiap negeri. Jawatan Pengarah bagi tiap-tiap negeri telah pun diwujudkan. Bagi negeri Perak, jawatan tersebut telah pun diisi dan Pasport Antarabangsa di negeri tersebut akan dikeluarkan di Ipoh tidak lama lagi, iaitu sebaik-baik sahaja persiapan ke arah ini selesai dibuat.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT DAN PENANGGUHAN MESYUARAT

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed bin Nasir): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa, walau apa pun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga telah selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat, Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa, walau apa pun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Majlis Dewan Negara tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga telah selesai dipertimbangkan semua sekali urusan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat untuk hari ini, dan apabila tamat mesyuarat, Dewan ini akan ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

RANG UNDANG- UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG DADAH BERBAHAYA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang". (31hb Mac, 1983).

4.04 ptg.

Tuan Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang Dipertua, memanglah siapa pun tak menafikan dadah sekarang telah mendadak dalam negara kita yang akan membunuh banyak terutama pemuda-pemuda sebagai yang dikatakan 72,000 yang berdaftar pada hari ini.

Tuan Yang Dipertua, tindakan Kerajaan dua perkara yang saya rasa berguna yang harus kita ulang semula.

Satu, Fasal 8 berkenaan dengan perbualan dan lain-lain yang dibolehkan Kastam, Polis dan semua yang berkenaan mengawasi, membuka segalanya bagi faedah yang demikian.

Dua, berkenaan denda, Fasal 14, boleh dihukum mati keseluruhan manusia menghisap dadah yang dapat

bukti, seperti yang dinyatakan dalam Akta tersebut.

Tuan Yang Dipertua, saya sukaiah bertanya beberapa soalan yang masih umum yang tidak diketahui perkara-perkara ini.

Pertama, berapa ramaiakah pengedar-pengedar dadah orang-orang yang datang dari luar negeri yang sudah ditangkap di Malaysia hingga hari ini dan apa bangsanya, datang dari mana, berapa umur dan apa kerja mereka ini selain daripada mengedarkan dadah yang amat berbahaya. Ini semua ada liputan yang ada kena mengena, yang sejalan seiring sebagaimana ikhtiar kita mengatasi dadah berbahaya dalam negara kita.

Kedua, pengedar dadah yang terdiri daripada rakyat negeri kita sendiri berapa orang, apa bangsa yang banyak jadi pengedar dadah rakyat negeri ini, orang Cina, Melayu, India, siapa dia, berapa umurnya, di mana tempat tinggal, negeri mana di dalam Malaysia ini.

Dua perkara ini ialah penting dan ada kait-mengait kita mengenali pengedar-pengedar dadah yang sangat bahaya yang tidak harus kita biarkan sewenangnyanya berjalan dalam negeri ini.

Tuan Yang Dipertua, sebagai mengatasi Kerajaan kena membuat dua perkara yang terdedah yang saya puji, iaitu sebagai saya sebut tadi, saya rasa ada perkara lagi yang patut diambil kira. 72,000 penagih dadah yang berdaftar sekarang di Malaysia sebagai yang diberitahu kepada saya dan kalau kita hendak menyelenggarakan pesakit yang bahaya ini sekurang-kurang \$14 bagi seorang. Kiralah Yang Berhormat, kalau 72,000 mempunyai \$1,008,000 sehari mesti dibelanjakan oleh Kerajaan. khususnya dengan kuasa Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri kita

sendiri. Ini satu perkara saya pandang berat yang harus kita fikir bersama. Saya tidak fikir ini kita letak kepada Kerajaan sahaja, saya berfikir ini sampai masanya dua cabaran kepada orang yang bertanggungjawab dalam negeri ini bersama seluruh hartawan, mahupun Cina, Melayu, India atau bangsa asing yang duduk dalam negeri ini. Kedua, seluruh swasta yang mengambil kekayaan dalam negeri kita ini, tidak kira apa bangsa juga yang datang, Jepun, Inggeris, Amerika, France, apa bangsa juga, mereka juga bertanggungjawab bagi melaksanakan urusan mereka supaya berjaya, memajukan perniagaannya, sekurang-kurang ada sangkut-paut, mereka harus pula menolong mengatasi belanja yang begini besar bagi mengatasi bahaya mendadak yang mengenai mereka juga, yang mengenai perniagaan mereka, yang mengenai kemajuan mereka dari semasa dalam negeri ini. Jadi dua faktor ini kepada segi ini saya rasa tidak boleh dipandang ringan, bahkan mereka ada kait-mengait yang mesti seiring dengan kehendak Kerajaan bagi menghapuskan dadah dalam negeri ini.

Sebelum saya terlupa dalam Bil ini, yang menjalankan kewangan yang begini banyak saya rasa supaya kita mengatasi dalam erti kata yang sebenar supaya kita mendapat wang yang banyak, barangkali billion, bukan satu billion sahaja, barangkali puluhan billion kalau benar-benar kita hendak perjuangkan, tetapi pada pendapat saya ini perkara kecil sebab seseorang mutimillionaire dalam negeri kita ini dia senang-senang mengeluarkan \$10 juta ataupun \$50 juta tak ada masalah.

Jadi, saya usulkan dapatkan dua jalan yang besar ini, kalaulah dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Dato' Musa, Timbalan Perdana Menteri sifatnya sebagai Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri

sendiri, selain daripada beliau sendiri susah sebab manusia dalam dunia yang masih memandang taring, kalau tidak ada taring dia pura-pura buat tidak tahu. Jadi, supaya saya tidak terlupa, supaya menjalankan kerja yang saya pandang besar dan raksaksa ini supaya diketuai oleh semua derma dan mendapat wang yang begitu besar kalau hendak meneruskannya.

Saya tidak fikir kita pandai bercakap dan selalu bersuara tetapi amalannya tidak ada. Saya selalu berfikir sekarang kita mahu kenyataan. Misalnya kita kata itu \$10 mesti mendapatkan harga yang sekian, sekarang juga kita boleh isi \$10, itu kenyataan. Kalau sekarang kita katakan hendak mengatasi dadah, mahu tunjuk kepada seluruh dunia, sekarang kita semua tahu di Amerika sendiri, di England sendiri, negeri Jepun yang kita pandang sendiri, semua mengalami bahaya-bahaya dadah dan semua Kerajaan dalam dunia pada masa ini belum ada Kerajaan yang dapat memusnahkan dadah dalam negeri dan rakyat. Saya yakin dengan izin Tuhan, Yang Amat Berhormat Dato' Musa dalam soal raksaksa dalam negara ini dengan rancangan-rancangannya, saya rasa boleh dipraktikkan ini, kita boleh tunjuk dunia, Malaysia satu lagi, boleh menunjukkan kehandalan kita membunuh dadah yang boleh jadi contoh dalam dunia sebagaimana kata Yang Amat Berhormat itu, tetapi kalau dia tidak ikut, dia pun malu. Sudah isytihar, jadi contoh, boleh jadi Malaysia contoh dalam dunia. Jadi, saya mahu turutkan apakah yang mesti kita amalkan bagi mendapatkan tujuan yang demikian.

Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang sebenarnya boleh kita teruskan usahawan mengatasi dadah ini selain daripada yang saya sebutkan tadi. Kita mahu taring ini berjalan, kuasa mahu

ada. Saya rasa orang yang lebih diperlukan sekarang untuk mengatasi dadah ini ialah polis dan tentera sendiri tetapi yang paling penting polis. Polis kita mesti diberi sekarang kuasa tertentu khas mengenai dadah. Dia boleh pergi, boleh menyoal, boleh memeriksa siapa sahaja di dalam kawasannya. Misalnya kawasan Kuala Lumpur ini polis-polis yang berkuasa di Kuala Lumpur boleh pergi di mana kedai juga, di mana kumpulan juga, di mana juga orang ramai di mana juga yang disyaki ada berlaku dadah, diberi kuasa boleh memeriksa bila-bila masa, di mana juga tempat di dalam kawasan yang tertentu masing-masing. Begitu juga misalnya kawasan Ipoh, polis kawasan Johor Bahru, polis kawasan Kota Bharu, polis kawasan Alor Setar misalnya, Ketua Polis dan polis-polis di bawahnya—bukan Ketua Polis sahaja, kadang-kadang Ketua Polis bukan dia seorang sahaja hendak jalankan, semua polis diberi kuasa tertentu boleh menangkap, boleh pergi, boleh memeriksa di rumah, di kedai atau di mana sahaja apabila kita dapati dan disyakwasangka bahawa ada penagih-penagih dalam kawasan masing-masing. Dengan ini saya rasa matlamat kita tidak jauh, satu tahun cukup selewat-lewatnya kita akan dapat membasmi dalam ertikata yang sebenarnya.

Sebagaimana yang dijalankan oleh Kerajaan sekarang pun rasa saya memanglah sebaik-baiknya juga iaitu diberi kuasa kepada Kerajaan-kerajaan Negeri kemudian kepada Pegawai Daerah. Yang penting sebenarnya bukan Pegawai Daerah sahaja, yang sebenarnya di kampung-kampung, tiap-tiap kampung, tiap-tiap mukim mereka ini bertanggungjawab. Kerajaan ada melantik Jawatankuasa Kemajuan kampung di seluruh negeri, saya pandang ini adalah tali-tali yang berguna sekali mengatasi dadah ini. Tiap-tiap Jawatankuasa Kemajuan Kampung dipastikan mereka

bertanggungjawab dalam kampungnya mestilah bertanggungjawab dalam keadaan hidup matinya dadah dalam tempat itu. Mereka harus mendaftar tiap-tiap rumah berapa orang penduduknya, berapa pemuda-pemuda yang tidak bekerja, dipastikan setiap ibu bapa bertanggungjawab kepada anak-anak muda di kawasan-kawasan yang tertentu supaya mereka tidak mendekati dadah dan kalau ada dipertanggungjawabkan Jawatankuasa itu melaporkan dengan serta-merta kepada pihak berkuasa. Kalau berlaku juga di mana-mana kampung atau mukim, Jawatankuasa kampung dan penghulu mukim, begitu juga polis yang di dalam kawasan itu mereka adalah bertanggungjawab berkenaan dengan demikian.

Selain daripada itu supaya usaha Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri kita ini benar-benar menjadi kenyataan kepada dunia haruslah kita beri tahu semua diplomat kita yang ada di negeri-negeri dalam dunia ini supaya mereka menjalankan daya usaha, kerjasama di mana negeri-negeri yang diwakili mereka supaya menjalankan ikhtiar supaya menseimbangkan tiap-tiap Kerajaan kita, membasmi dadah ini dan mendapat butir-butir lanjut dari dalam negeri yang didudukinya supaya mereka dapat memberi kenyataan tujuan Kerajaan kita, janganlah sebagai angin lalu sahaja kepada mereka itu.

Begitu juga di Bangsa-bangsa Bersatu, wakil-wakil kita di sana harus tegas sebagai satu ketentuan dalam Jawatankuasa dadah dunia supaya mereka mengambil inisiatif yang tegas sebagai wakil negeri Malaysia kita ini supaya nama Malaysia kita ini turut tersibar dalam ertikata sebenarnya boleh menentang dadah sebagaimana kehendak Yang Amat Berhormat tersebut.

Sekarang, Tuan Yang Dipertua, saya hendak pergi bagaimana satu lagi perkara yang besar saya pandang yang boleh kita mengatasi dadah ini selain daripada yang saya sebut di atas.

Tuan Yang Dipertua, kebanyakan terdapat 72,000 orang ini tidak kurang daripada 80% ialah pemuda-pemuda. Kalau kita siasat dengan halus lagi kebanyakan penghisap-penghisap dadah antarabangsa terutama di negeri Eropah dan Amerika kerana mereka tidak ada kerja, suka melawan diri sebagai seorang yang free, mereka semuanya tidak ingat apa-apa mereka ini penghisap dadah. Dan dalam negeri kita tidak lain juga, bahkan kebanyakan yang menghisap dadah ini pemuda-pemuda yang tidak ada kerja, pemuda-pemuda lepasan sekolah yang tidak dapat tempat dan pemuda-pemuda yang keadaan-keadaan mereka tidak dapat mendapatkan apa-apa pekerjaannya sebagaimana kehendak mereka sendiri.

Di sini Kerajaan kita haruslah mengalih pandangan yang paling berat yang saya pandang iaitu apa akan jadi pemuda-pemuda yang tidak bekerja di dalam negeri ini, yang tidak dapat kerja dengan Kerajaan atau yang tidak mahu bekerja, memilih kerana sebagaimana kata Perdana Menteri kita, orang kita ini sangat memilih kerja, kalau tidak sesuai dia tidak mahu kerja, dia mahu jadi orang yang tidak membuat apa-apa kerja di kampung-kampung atau yang melana merata-rata.

Tuan Yang Dipertua, ini satu lagi sekarang penyakitnya. Kerajaan kita pada umumnya pada pandangan saya tidak menjadi satu soalan hendak mengambil pekerja-pekerja baik pun kakitangan Kerajaan apa lagi dalam swasta, umumnya perempuan banyak diambil. Dia membuat alasan sebab perempuan ini tidak banyak gaduh, boleh disuruh-serah, baguslah, jadi segala-galanya wanita, bercakap

mesra, jadi, di sini banyak ada wakil wanita, barangkali tempoh hari mereka marah saya sebab saya kata jangan sama taraf sebab agama kita tidak menyebut sama taraf, tetapi saya tidak menyentuh itu, saya sangat menyentuh ini sebenarnya, di hadapan kita masalah-masalah yang saya pandang tidak usah lama, 20 tahun lagi ternyata Kerajaan kita menghadapi satu masalah yang besar iaitu pemuda-pemuda yang tidak bekerja di seluruh tanahair. Bukan sahaja banyak lagi dadah tetapi boleh melakukan beberapa angkara dalam negara kita dan mungkin digunakan oleh kuasa-kuasa luar, anti nasional, komunis memperdalangkan ideologi mereka bagi memusnahkan negara kita ini dan Kerajaan kita sendiri. Jadi pada pendapat saya, Tuan Yang Dipertua, Kerajaan belum terlambat mengatasi perkara ini, sekurang-kurangnya pada tahap sekarang 50% baik jabatan kerajaan dan swasta mestilah menerima pekerja 50% lelaki dan 50% perempuan. Kalau begitu perempuan pun tak marah sangat. Jadi begitulah tidak lagi seperti sekarang boleh dikatakan 70% pekerja perempuan.

Saya melawat di beberapa kilang swasta, saya tak mahu sebut tempatnya, tengok sana perempuan, sini perempuan, saya pun hairan. Tengok pejabat-pejabat kerajaan juga saya pun hairan, perempuan sahaja yang banyak. Barangkali ada ketua-ketua pejabat atau menteri-menteri hendak menafikan saya berani berdepan sekarang, boleh bangun katakan bohong tak ada perempuan di pejabatnya. Sebenarnya banyak, Tuan Yang Dipertua. Jadi inilah masalah sekarang sudah timbul pada kata masalah penghisap dadah kebanyakan lelaki, bukan perempuan—di England atau Amerika ada perempuan tetapi tak banyak, tetapi di tanahair kita ini saya yakin 80% penagih lelaki. Barangkali Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri boleh

memberi keterangan mengatakan betul perempuan yang lebih banyak daripada lelaki, tetapi pada pendapat saya tidak kurang 80% penagih dadah yang berdaftar sekarang ialah lelaki. Penagih-penagih itu kebanyakan ialah penganggur, tidak ada pekerjaan.

Saya melawat di negeri Perak, di hospital rawatan penagih dadah. Saya tidak akan bercakap di Dewan ini kalau tidak ada kenyataan, kalau tidak ada hitam putih. Jadi saya hendak bercakap pengalaman saya semasa saya melawat seorang anak orang besar, anak orang ternama, dia pun bekerja berpangkat tinggi juga tetapi menghisap dadah. Kasihan ibu bapanya datang melawat dan malu melihat orang lain kerana anaknya jadi begini. Dia bekerja jadi pegawai kerajaan pula. Jadi saya dapat dekati dia, saya sifatkan diri saya seorang biasa yang hina-dina rendah daripadanya.

Saya bercakap dengan dia—saudara yang dikasihi. Dia berpangkat atasan. Saya tak hendak sebut title keturunannya. Bolehkah saya bersama mendengar dari hati ke hati apa sebab terjadi demikian. Jadi dengan pertolongan Tuhan dia beri tahu. Katanya ini fasal berkawan ramai sangat. Jadi, saya kata saudara seorang pegawai kerajaan yang berpangkat tinggi, mengapa terpengaruh begini dan ibu bapa saudara terhormat, keluarga ternama, bangsa pun tinggi. Jadi macam mana? Dia kata bukan soal itu, soal dadah fasal pengaruh kawan. Apabila hendak cuba rasa kerana hendak menghilangkan runsing. Betul juga katanya baik kerja apa pun dalam dunia kadang-kadang kita runsing, kadang-kadang kerana rumahtangga runsing, kadang-kadang hidup kita runsing, tak kira kita duit banyak.

Jadi dia kata inilah dia mulanya tetapi dia kata lagi apabila dia mula dia menyesal. Ini boleh ditulis dan

kalau saudara hendak ambil tahu daripada saya, saya boleh sebut dan saya boleh bawa jumpa dia sendiri. Bukan saya tidak suka bercakap lebih daripada yang sebenarnya. Jadi akhirnya dia menerangkan dengan keadaan apabila makan dadah sekali, dia rasa ingin cuba dua tiga kali dan sudah jadi meresap sehingga menggigil badannya. Benar-benar ini bukan macam pertunjukkan TV. Ini sebenarnya kenyataan. Dia bercakap dengan saya pun dia menggigil fasal dia hendak cuba melawan supaya dia dapat mengatasi penyakit yang demikian. Saya tidak tahu apa jadinya sekarang. Saya kata semua dalam dunia ini kalau hati kita mahu kita boleh atasi, Dia terkejut juga apabila saya cakap begitu.

Saya kata kalau saudara yakin, berani mengatakan mahu sihat, mahu tinggalkan penyakit ini, tinggalkanlah. Insyallah, Tuhan akan menolong kita, Saya katakan kalau betul berani kita boleh buat. Kalau buat setengah-setengah, sebagaimana doktrin Nehru kalau perasaan kita setengah hati tak usah buat, takkan berjaya. Jadi kalau saudara mahu sepenuh hati, berani sungguh-sungguh boleh mengatasi masalah ini dengan keberanian jiwa dan kebulatan azam. Jadi terpulang kepada dia, saya tak dapat temui dia lagi. Tuan Yang Di-Pertua. Jadi apabila saya berkata dalam Dewan ini berkenaan dengan dadah saya sebenarnya dapat mengesan kes yang sebenarnya.

Tuan Yang Dipertua, saya berulang balik dalam perkara memohon kepada Kerajaan supaya menimbangkan balik pemuda-pemuda yang tidak bekerja dalam negeri ini bukan sahaja Kerajaan tetapi juga swasta harus membuka lagi tanah-tanah hutan dalam negara kita yang masih banyak. Sesungguhnya negara Malaysia kaya, hutan kita masih luas boleh kita buka ladang, boleh buka ladang kelapa sawit atau apa sahaja. Kalau perlu

saya rasa didaftarkan semua Jawatankuasa Kemajuan Kampung untuk menolong menempatkan mereka di tanah-tanah hutan kita yang luas supaya kita beri kerja, kita awasi mereka, suruh mereka jadi manusia rakyat yang berguna. Sebagaimana saya kata dahulu 72,000 penagih itu, maknanya kalau 1,000 batalion, saya tak tahu sekarang, masa saya di zaman penjajah dahulu masuk dalam Volunteer anggotanya 1,000 satu batalion, sekarang ini saya ingat 600-800 sahaja satu batalion tentera.

Tuan Yang Dipertua, 72,000 penagih kalau dibariskan di sempadan Siam berapa banyak komunis boleh dibunuh oleh mereka, tetapi sayang 72,000 ini akan menjadi musnah kerana bahaya dadah yang begini besar. Jadi, saya ulangi balik supaya Kerajaan mengambil daya utama dalam jabatan dan swasta menentukan 50% pekerja lelaki di masa akan datang. Sekarang ini mungkin, tak usah 50 tahun 20 tahun lagi boleh ditulis masalah ini akan tiba melanda lagi sekali negara kita, pemuda-pemuda yang tidak ada pekerjaan dalam negara kita padahal negara kita makmur, negara kita mewah dan hutan kita luas. Apa kerja pun yang sebenarnya banyak, bukan salah Kerajaan.

Sebenarnya pemuda itu tak mahu bekerja tetapi Kerajaan terlampau liberal juga, tak kerja tak apa, tak hendak buat tak apa. Sepatutnya tangkap mereka, kita sudah jalankan semua ikhtiar, mereka tak juga mahu bekerja. Mereka merosakkan masyarakat, tangkap dan hantar untuk buka 20,000 ekar tanah, hantar ke sana dengan paksa, tak apa. Ini Islam pun suruh untuk beri keselamatan rakyat dan membangunkan rakyat, jaga jangan jadi bahaya supaya jangan keluar daripada Islam, kalau dia mati akibat dadah tak usahkan hendak mengucap, apa pun dia tak tahu, semua lupa. Dia sudah keluar

daripada Islam. Ini tanggungjawab ketua-ketua negara termasuk Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri. Apabila sampai masa berdepan dengan mungkar-nakir di sana esok dia tak boleh lari. Hai Musa—pada masa itu tidak lagi dipanggil Datuk Timbalan Perdana Menteri sebagai Timbalan Perdana Menteri dahulu apa sudah dibuat, banyak orang jadi mati sesat, 72,000 mati tak ada iman. Pada masa itu Yang Amat Berhormat Dato Musa pun susah, hendak panggil loyar pun tak boleh, kena sendiri jawab. Jadi maaf, Tuan Yang Dipertua, saya bergurau kepada Yang Amat Berhormat, minta maaf kalau tersilap. Jadi itulah saya usulkan bukan sahaja masa ini tetapi masalahnya berbahaya di masa hadapan, bukan sahaja ancaman dadah, tetapi bahaya banyak tidak bekerja dan barangkali perkembangan dadah yang amat besar dalam masa yang tidak lama apabila kita biarkan keadaan yang mesti terjadi kalau ini tidak diambil tindakan yang secepat-cepatnya.

Saya rasa, Tuan Yang Dipertua, saya tak usah bercakap panjang lagi dalam hal ini, saya hendak golong ucapan saya di atas empat langkah mengatasi dadah yang saya sebutkan tadi yang datangnya daripada seorang yang hina-dina memberi pendapat. Kalau ini kenyataan haruslah dijalankan secepat mungkin; kalau ini bukan kenyataan buang sahajalah dalam 7 petala laut dan 7 petala bumi.

Saya sekali lagi memuji terutamanya saya ulang balik dengan berani dan tegas Timbalan Perdana Menteri kita menerima dadah ini di bawah Kementeriannya sendiri. Ini saya pandang berkesan dan saya hendak mengucapkan tahniah kalau dia menerima syor supaya menerima semua orang hartawan dalam negeri ini baik Melayu, China, India, baik swasta, semua perniagaan mestilah bekerjasama. Bertanggungjawab

bersama boleh menderma khususnya dan kita mengumpulkan beberapa billion yang mesti diadakan supaya dapat mengatasi dengan sebenar-benarnya. Kalau kita masa ini tidak bergerak dan tidak disendikan dengan kenyataan, saya rasa ini juga tidak akan menepatkan apa kehendak dan tujuan Kerajaan yang murni demikian.

Tuan Yang Dipertua, saya menyokong sekali lagi Rang Undang-undang Akta Dadah Berbahaya (Pindaan).

4.32 ptg.

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk sama-sama menyokong akan Akta Dadah Berbahaya (Pindaan) 1983 yang mana telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Perdana Menteri semalam dan juga merangkap Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri. Ini telah nyata dadah amat berbahaya kepada negara, bangsa dan agama kita dalam negara Malaysia.

Sebagaimana ulasan-ulasan yang telah dibacakan, dilafazkan oleh Yang Amat Berhormat petang semalam dan telah mendapat sambutan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat rakan-rakan saya.

Di sini saya tidak hendak berucap panjang dalam soal ini kerana kita masih banyak lagi Akta-akta yang akan kita luluskan pada petang ini, hanya saya berharap oleh kerana ucapan-ucapan semalam, saya tertarik dengan ucapan Yang Berhormat Tuan Fadzil bin Mahmood, yang mana beliau datangnya daripada Kedah dan beliau telah menerangkan di Thailand tempat menanam dadah, menanam pokok-pokok candu dan sebagainya, yang begitu luas, yang tidak dapat dikesan menggunakan radar dan sebagainya. Oleh itu dalam keadaan

ini Tuan Yang Dipertua, saya berharap kerana negara kita ini terbuka, siapa pun boleh masuk dengan ada syarat-syarat terutamanya di sempadan Thailand/Malaysia iaitu Sungai Golok, Padang Besar dan tempat-tempat yang lain yang kini terbuka.

Saya pernah pergi, tetapi memandangkan keadaan lalu lintas pergi masuk orang-orang yang ada dalam itu bebas, tidak ada sekatan, mereka boleh menggunakan motor, boleh melalui umpamanya Sungai Golok, mereka boleh menyeberang dengan sungai dan kita tidak tahu kadang-kadang kanak-kanak menyeberang, kadang-kadang orang-orang di sini pun menyeberang melalui Sungai Golok dengan bayaran 20 sen kalau tidak silap saya dan orang sana pergi ke sini pun 20 sen, bermakna tidak melalui pintu yang dijaga oleh Kastam dan Imigresen kita.

Dalam hal ini saya rasa banyaknya benda-benda ini tiba, dadah ini sungguhpun bendanya sedikit tetapi harganya banyak, rasa saya soal-soal ini haruslah pihak Kerajaan, pihak Kastam dan sebagainya mengetatkan lagi pintu-pintu masuk daripada Thailand ke Malaysia ini dan begitu juga orang Malaysia hendak masuk ke sana juga harus diketatkan lagi. Ini salah satunya rasa saya untuk mengatasi.

Di samping ini juga sebagaimana diterangkan semalam iaitu peranan negara jiran kita Thailand dan jiran di Asia kita khasnya Thailand khususnya mengenai kerjasama memerangi dadah. Mereka ini apa yang kita tahu di Thailand ambil indah tidak indah sahaja dalam soal ini, kita memerangi, tetapi pihak di sana kita tahu ambil indah tidak indah sahaja. Oleh itu saya berharap melalui Dewan Negara ini supaya pihak Kerajaan dapat menghubungi lebih rapat lagi bagi membentaras masalah dadah ini di

antara dua negara kita, kerana soal ini kalau di sana kita tidak jaga di pintu masuk juga tidak dijaga walau bagaimanapun apa terjadi, rasa saya masalah dadah ini akan terlanjut-lanjutan yang akibatnya adalah orang-orang kita sendiri yang menerima akibatnya.

Di samping itu juga saya curiga dalam soal kemungkinan pihak-pihak pegawai tinggi Kerajaan Thailand juga masuk campur dalam soal ini. Oleh itu kita harap pada pihak Kerajaan cuba-cuba menanya ataupun bagaimana membincangkan soal-soal ini dengan Kerajaan Thailand kerana kita tahu Kerajaan mereka ini juga manusia biasa, berkehendakkan duit dan sebagainya. Oleh itu mereka dengan cara yang begini, dengan ada kawan-kawan di Malaysia, ada kawan di Thailand benda itu senang sahaja masuk melalui kereta dan sebagainya, melalui orang ramai.

Inilah harapan saya kepada Kerajaan, kita tahu sebagaimana yang telah diucapkan oleh rakan saya tadi mengatakan lebih kurang 70,000 penghisap-penghisap dadah dalam negara kita ini satu hari, itu yang dapat dikesan, yang dapat disenarai. Tetapi apa yang dikatakan, diucapkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri semasa pelancaran itu lebih kurang bukan itu 70,000 hanya adalah di dalam daftar, tetapi pada jangkaan ada enam kali ganda lagi. Kalau enam kali ganda telah menjadi 420,000 satu hari penghisap-penghisap dadah. Apa yang kita tahu tiap-tiap satu hari penghisap dadah itu lebih kurang belanja \$10 satu orang, cubalah kita kira berapa juta duit dibelanjakan tiap-tiap hari oleh pemuda-pemuda kita dalam Malaysia ini iaitu kalau \$10 saya katakan tadi 70×6 iaitu \$42 juta satu hari. \$42 juta didapati oleh pengedar-pengedar dadah dan kita tolaklah untuk sagu hati untuk luar negeri dan sebagainya, setengah pula iaitu \$24 juta lebih kurang duit ini

mengalir ke luar negeri iaitu daripada Thailand dan sebagainya untuk membeli dadah ini tadi. Inilah sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri semalam, ini amat merbahaya.

Oleh itu dalam keadaan ini saya berharap kepada Kerajaan supaya apa yang saya katakan tadi dapat kita berbincang dengan negara-negara jiran kita, kerana kalau terlibat negara ini besok kemungkinan negara-negara mereka juga akan terlibat sama.

Dalam soal yang dikatakan semalam yang juga dapat sokongan iaitu Akta ini yang mana Yang Amat Berhormat mengatakan Akta Dadah Berbahaya ini iaitu Akta 1953 dipinda pada hari ini iaitu siapa yang bersalah mengedar dadah lebih daripada 10 gram dan sebagainya akan dihukum gantung.

Saya berpendapat dengan Yang Berhormat Dato' Haji Othman bin Haji Abdullah iaitu hukum gantung ini rasa saya memanglah biasa, eloklah juga sebagaimana saya menyokong supaya orang-orang yang bersalah ini ditembak sahaja di depan khalayak ramai kerana memberi kesedaran kepada orang-orang, pengedar-pengedar dadah yang hanya mementingkan diri mereka sendiri. Dengan keadaan ini rasa saya kita akan cuba, akan memberi takut sedikit, ini akan dilihat oleh orang ramai.

Oleh itu, Tuan Yang Dipertua, saya dengan ini menyokong akan Rang Undang-undang ini supaya diluluskan.

4.39 ptg.

Tuan M. K. Muthusamy: Tuan Yang Dipertua, saya berterima kasih kerana telah diberi peluang untuk berucap mengenai Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952.

Tuan Yang Dipertua, berpanduan kepada slogan “Bersih, Cekap dan Amanah” yang telah dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita adalah sejajar dengan tujuan Kerajaan untuk menghapuskan kegiatan dadah yang berleluasa dalam negara kita sekarang ini.

Tuan Yang Dipertua, saya khuatir kepada generasi yang akan datang akan turut terlibat dalam lembah yang terkutuk dan terhina ini.

Setelah 25 tahun merdeka kadar penagih dadah telah bertambah dan dadah mudah memperolehnya tanpa kesulitan. Dadah-dadah ini adalah yang diseludup masuk melalui negara jiran kita.

Tuan Yang Dipertua, keselamatan negara juga terancam dan ini memberi peluang kepada anasir-anasir subversif untuk menjalankan kegiatan mereka malahan penggunaan dadah ini di kalangan generasi muda telah menyebabkan kemerosotan pembangunan yang tertur. Oleh itu, setiap individu harus melibatkan diri dalam pembenterasan yang dijalankan oleh Kerajaan dan menerima apa-apa yang seringkali disiarkan melalui media-massa.

Tuan Yang Dipertua, di sini saya ingin menyokong pendapat Ahli-ahli Yang Berhormat jikalau penghapusan dadah ini diambil dari dahulu lagi, besar kemungkinan kegiatan ini dapat dihapuskan sekarang, oleh kerana kelonggaran undang-undang yang lalu di mana pengedar dadah sahaja dijatuhkan hukuman tetapi perkara ini diambil serius di negara jiran kita Singapura di mana pengedar dan penagih dadah turut dijatuhkan hukuman. Di sebalik itu jika ada segolongan masyarakat yang ingin mengaut keuntungan melalui dadah ini akan dianggap sebagai penderhaka.

Tuan Yang Dipertua, akhir sekali, saya mengalu-alukan tindakan dan langkah-langkah yang telah diambil oleh pihak Kerajaan. Justeru itu saya harap Kerajaan akan meneruskan usaha yang baik ini.

Akhir sekali, saya menyokong Rang Undang-undang yang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya, 1952. Sekian, terima kasih.

4.42 ptg.

Tan Sri Datuk Dr C. Sinnadurai:
Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang yang dibincangkan sekarang.

Masalah dadah di negara kita makin menjadi buruk dan ibu bapa rasa takut anak-anak mereka akan terlibat dengan dadah. Tuan Yang Dipertua, saya fikir caranya adalah dengan menyekat bekalan kemasukan dadah ke Malaysia. Jika kuasa-kuasa yang diberi oleh Undang-undang ini masih tidak cukup usaha-usaha untuk menangkap pengedar kerana tidak cukup bukti untuk dibawa ke mahkamah, saya syorkan mereka ditahan seperti orang-orang di bawah ISA, mereka patut ditahan bagi tempoh yang lama sehingga masalah dadah telah selesai. Tuan Yang Dipertua, saya harap Kerajaan akan menimbangkan cadangan saya ini.

Selain daripada itu, saya suka hendak mengingatkan bahawa kerjasama di kalangan negara-negara ASEAN dalam masalah menghapuskan dadah ini patut diperhebatkan. Akhirnya, undang-undang dan pameran-pameran berkenaan dengan penghapusan dadah adalah baik tetapi adalah lebih berkesan lagi jika semua rakyat dengan penuh kerelaan hati melibatkan diri untuk membasmi dadah. Sekian terima kasih.

4.44 ptg.

Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh:
Tuan Yang Dipertua, saya bersama-sama dengan rakan-rakan yang lain turut menyokong Rang Undang-undang untuk meminda Akta Dadah Berbahaya, 1952 sebagaimana yang telah dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri pada dua hari yang sudah.

Tuan Yang Dipertua, saya suka mengambil bahagian bercakap di bawah Seksyen 37 iaitu masalah pengurangan daripada 100 gram kepada 15 gram. Saya sendiri menyokong sebagaimana kata Ahli-ahli yang lain kalau boleh sepatutnya dihapuskan langsung, tidak diturunkan tetapi memanglah barangkali pihak Kerajaan telah pun menimbangkan dengan sedalam-dalamnya kerana sebagaimana saya tengok contoh-contoh di luar itu angka 15 gram ini tidaklah begitu berat, tinggal lagi kalau dinampakkan di dalam beg plastik ini banyak juga. Walau bagaimanapun jika keadaan ini tidak dapat kita menyelesaikan musuh yang ada di hadapan kita iaitu dadah sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kelmarin masalah dadah ini lebih kurang sama bahayanya dengan komunis, maka di satu hari nanti kita harap jika keadaan pindaan yang ada di hadapan kita hari ini tidak berkesan, barangkali suatu pindaan yang baru hendaklah dibuat supaya lebih memberi kesan untuk menghapuskan dadah di negara kita ini.

Perkara yang kedua, Tuan Yang Dipertua, dari semenjak kita memerangi masalah dadah ini bermacam-macam kempen kita buat dan mengikut apa yang dihuraikan kelmarin hanya 23 orang sahaja yang dikenakan hukuman mati, 161 orang

dipenjara seumur hidup. Angka ini kalau kita kirakan dengan masa yang begitu lama dadah ini merebak di Malaysia kita ini adalah sebilangan angka yang kecil. Bilangan angka ini kecil kerana barangkali pihak-pihak Polis, Kastam atau pihak-pihak yang lain telah menangkap pengedar-pengedar dadah dan telah pun dibawa ke mahkamah dan memanglah pengedar-pengedar dadah ini ada taukehnya, ada ketuanya, seberapa banyak perbelanjaan untuk loyar umpamanya, dibelanjakan dan dibeli lawyer-lawyer yang handal-handal untuk melucutkan daripada terkenanya hukuman baik, hukuman mati atau penjara atau hukuman-hukuman lain.

Saya teringat di satu masa dahulu kalau tidak salah saya dalam awal tahun 1982 dahulu saya terbaca satu suratkhabar mengenai satu perbicaraan kes dadah di Pulau Pinang iaitu seorang bukan rakyat Malaysia telah pun ditangkap dan dibicarakan di Mahkamah Pulau Pinang. Mengikut kenyataan suratkhabar itu Hakim Mahkamah telah pun menjatuhkan hukuman, kemudian selepas daripada itu loyarnya membuat rayuan dengan alasan pengedar dadah yang berkenaan bukan rakyat Malaysia, dia datang ke Malaysia kerana hendak melawat negara Malaysia, patutlah hukumannya diringkankan. Saya sendiri bila baca suratkhabar sedemikian amatlah rasa marah kerana saya tahu lawyer yang membela yang tertuduh ini ialah rakyat Malaysia, yang dia sendiri pun tahu sejauh manakah bahayanya dadah tetapi boleh dia bangun meminta Hakim supaya meringankan hukuman.

Tuan Yang Dipertua, walaupun Akta yang kita pinda pada hari ini daripada 100 gram kepada 15 gram, jika sekiranya kita dapat tangkap sudah pastinya oleh sebab negara kita

mengamalkan keadilan, mereka ini akan dibawa ke mahkamah dan sebagaimana yang saya katakan tadi, mesti dibicara dengan loyar yang akan membela. Barangkali kalau loyar yang membela yang kena tuduh itu agak pintar sedikit, walaupun terang-terang ia telah membawa lebih daripada 15 gram dadah tetapi mungkin ia akan dilepaskan, mungkin, saya menggunakan perkataan "mungkin". Hal ini saya sedar kita tidak dapat hendak elak mesti kita hadapkan ke mahkamah. Keputusan mahkamah itulah keputusan yang akan dikenakan kepada pengedar sama ada dia bersalah ataupun dia tidak bersalah.

Saya memang bersetuju sebagaimana cadangan daripada kawan-kawan saya yang berucap sebelum daripada saya, daripada jentera, satu daripada badan yang kita patut tugaskan khas mengenai dengan dadah ini ialah Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung, kerana di seluruh Malaysia kita ini ada dibentuk Jawatankuasa Kemajuan dan Keselamatan Kampung atau lebih terkenal dengan nama JKKK yang dipengerusikan oleh Ketua Kampung dan dalamnya ada tujuh orang ahli termasuk ahli-ahli politik, orang-orang yang berpengaruh di kampung itu menjadi ahli Jawatankuasa. Kalau tugas ini diberikan kepada JKKK ini dan dengan cara berkesan sedikit dan jika JKKK ini dapat atau sanggup atau mahu menjalankan usahanya bagi menghapuskan pengedaran atau penghisapan dadah, maka saya penuh yakin bahawa dalam masa yang singkat dapat kita membenteraskan perkara ini. Tinggal lagi masalah, barangkali yang mesti difikir pula ialah dalam kawasan bandar-bandar sahaja.

Kawasan-kawasan bandar ini saya rasa cukup dengan pegawai-pegawai Polis kita terlalu banyak yang ada di dalam bandar-bandar, pegawai-pegawai Kastam kita atau pegawai-

pegawai lain juga yang kita akan beri kuasa. Tetapi kalau hendak diberi kuasa kepada JKKK biarlah sampai JKKK boleh menangkap. Kalau sekadar JKKK kalau dia tahu boleh buat report kepada Polis, tidak sempat. Polis datang pengedar dadah itu pun tiada lagi. Kalau sebagaimana yang dicap oleh saudara-saudara saya dari sempadan tadi, kalau di negeri-negeri yang berhampiran dengan sempadan, sementara polis hendak datang dia terus lepas ke sempadan, tidak sempat kita hendak menangkap. Tetapi kalau diberi kuasa, sampai kuasa itu boleh menangkap dan boleh membawa penagih atau penghisapnya sekali ke Balai Polis yang berhampiran, saya rasa mempunyai kesan yang baik. Saya yakin dan pernah keyakinan saya perkara ini akan dapat sekurang-kurangnya barangkali, memberikan satu gambaran kepada seluruh rakyat bahawa bukan setakat Polis, Kastam sahaja tetapi hal hendak menghapuskan dadah ini sudah sampai ke peringkat kampung. Kampung pun sudah diberi kuasa oleh Kerajaan untuk menangkap mereka yang terlibat dalam soal dadah ini. Saya rasa ini pun satu daripada perkara yang baik untuk gerakan kita hendak menghapuskan.

Satu perkara lagi, saya difahamkan satu daripada cara hendak menghapuskan dadah ini, Jawatankuasa Kabinet Anti Dadah barangkali, telah pun membuat satu pengesyoran dan terus dihebohkan kepada seluruh negara kita ini iaitu Kempen Anti Merokok, kerana barangkali diagak dalam rokok itu ada dadah atau boleh dimasukkan dengan dadah. Saya tidak menentang perkara ini, tetapi saya rasa jikalau benar sebagaimana yang saya sebutkan tadi alangkah baiknya Kerajaan mengambil langkah melarang dahulu kemasukan rokok yang dibuat di luar kerana mungkin rokok yang dibuat di luar negeri luar daripada kawalan kita. Mungkin barangkali di dalamnya ada. Kalau kita melihat sekarang ini baik di

bandar, mahu pun di bandar kecil, mahu pun di kampung pemuda-pemuda dan pemuda kita hari ini jarang kita melihat merokok rokok-rokok keluaran dalam negeri seperti Dunhill, Benson. Rothman dan sebagainya tetapi mereka merokok rokok yang datang daripada Amerika seperti Winston, Kings, apa lagi saya pun tidak tahu hendak sebut namanya. Sedangkan kalau dibandingkan dari segi harga pun memanglah mahal rokok yang datang dari luar negeri jika dibanding dengan rokok dalam negeri. Tetapi mereka suka.

Saya sebutkan perkara ini, saya katakan tadi kalaulah benar Jawatan-kuasa Anti Dadah merasakan merokok ini adalah satu daripada perkara yang patut diberhentikan kerana kita hendak melarang, hendak mencegah daripada merebaknya dadah dalam Malaysia maka pada pandangan saya, rokok yang dibuat di luar negeri patut diharamkan dahulu kerana dalam negeri boleh hantar pegawai kita pergi tunggu di kilang rokok di Malaysia ini. Adakah campuran atau membuat rokok di Malaysia ini dimasukkan dadah atau tidak, itu kita boleh tunggu dua belas jam dia buat kerja atau lapan jam dia buat kerja, lapan jam kita boleh hantar pegawai tetapi kita tidak boleh hantar pegawai kita pergi tengok di kilang rokok di Amerika.

Selain daripada itu, Tuan Yang Dipertua, jangan pula nanti kata orang, marahkan pijat-pijat, kelambu dibakar. Kita syak sahaja barangkali, kerana merokok boleh jadi ada melibatkan penghisapan dadah maka kita pun adakan Kempen Anti Merokok sedangkan kita cuba hendak membunuh 53,000 keluarga penanam tembakau di negara kita sendiri. Itu juga Kerajaan mesti memikirkan dengan sedalam-dalamnya, 53,000 keluarga. Kalau kira semua sekali yang terlibat adalah lebih kurang 200,000 rakyat Malaysia, terutama sekali rakyat luar bandar yang

berpendapatan kecil, itulah pendapatan mereka daripada tanaman tembakau. Jangan mereka yang kita anaiayakan.

Kerajaan mempunyai tenaga untuk mengkaji dengan halus sebelum daripada sesuatu tindakan yang patut diambil, terutama sekali perkara-perkara mengenai rakyat umum.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Tuan Yang Dipertua, saya rasa itulah sedikit sebanyak pandangan saya. Saya harap dengan pindaan Akta yang ada di hadapan kita ini, semua pihak rakyat yang cintakan tanahair, yang cintakan agama dan yang cintakan bangsa akan bersama-sama dengan Kerajaan dalam menghapuskan dadah ini, insya Allah, akan hapus.

Saya turut bersama-sama dengan rakan-rakan saya yang lain memberikan setinggi-tinggi pujian kepada Yang Berhormat Menteri kerana telah mengambil langkah yang agak tidak terlalu terlambat. Kalau hendak dikatakan sudah pun terlambat, sepatutnya perkara ini sudah 5-10 tahun dahulu kita buat pindaan Undang-undang ini. Tetapi biarpun keadaan itu sudah berlaku sekarang ini bukan terlalu terlambat tetapi kita harap setelah Dewan ini meluluskan Rang Undang-undang ini akan dikuatkuasakan oleh Kerajaan dan akan disambut oleh seluruh rakyat yang bencikan dadah, yang tahu dadah ini merbahaya dari semua segi, maka saya yakin dan saya percaya bahawa kita dapat mengatasi dengan sebaik-baiknya.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya dapat tahu ada lagi Ahli-ahli Yang Berhormat yang

hendak berucap. Saya cuma minta ditujukan ucapan ini kepada perkara yang mustahak sahaja, kalau dapat memendekkan masa, kerana kita ada tujuh Rang Undang-undang mesti dihabiskan hari ini. Saya harap dapat kerjasama yang rapat daripada Ahli-ahli Yang Berhormat. Yang Berhormat Tuan Haji Fadzil bin Ahmad.

5.04 ptg.

Tuan Haji Fadzil bin Ahmad: Tuan Yang Di-pertua, saya ucapkan terima kasih kerana diberi kesempatan kepada saya untuk membahaskan Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952.

Sesungguhnya, langkah untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952 ini adalah merupakan satu langkah yang amat tepat, bijak dan perlu dilaksanakan segera demi menjaga kepentingan negara seluruhnya. Kita semua sedar bahawa dadah jika disalahgunakan pasti mendatangkan akibat yang amat buruk sekali, sebab itulah ianya dianggap musuh negara nombor satu buat masa ini. Jadi tugas-tugas dan tanggungjawab pihak Kerajaan memerangi bahaya dadah ini sepatutnya mendapat sokongan keseluruhannya daripada Ahli-ahli Dewan yang mulia ini khususnya dan rakyat Malaysia umumnya.

Berhubung dengan cadangan memberi kuasa kepada pegawai-pegawai Polis dan Kastam tertentu melakukan halangan-halangan seperti mengesan dan membuka kiriman pos dan telekom dan mendengar perbualan tertentu pada sekali imbas adalah merupakan gangguan terhadap hak-hak rakyat. Tetapi dalam hal memerangi dadah ini, rakyat haruslah faham bahawa keselamatan negara adalah lebih penting dan melewati lain-lain kepentingan meskipun kepentingan peribadi.

Langkah diberi kuasa kepada Majistret memerintahkan supaya ditahan mereka yang dianggap terlibat dalam pengedaran dadah tidak melebihi 15 hari untuk pihak berwajib membuat penyiasatan adalah amat sesuai. Langkah ini dapat memudahkan pihak pegawai Kastam menjalankan penyiasatan yang lebih rapi dan bermakna.

Tuan Yang Dipertua, langkah Kerajaan menjalankan Kempen Anti Dadah baru-baru ini yang dilancarkan sendiri oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri adalah membayangkan betapa seriusnya cabaran bahaya dadah yang dihadapi oleh negara dan bagaimana bersungguh-sungguh pihak Kerajaan cuba membenteraskan masalah dadah.

Saya ingin melalui Dewan yang mulia ini memberi beberapa pandangan untuk membenteraskan kegiatan salah guna dadah. Kerajaan saya rasa hendaklah menumpukan kegiatan menghalang, mengawas tempat-tempat atau saluran-saluran di mana dadah dibawa masuk ke negara ini. Selalunya salah satu tempat ialah pelabuhan-pelabuhan kecil dan pusat-pusat nelayan menangkap ikan seperti Kuala Perlis, Kuala Kedah dan lain-lain seumpamanya. Di tempat-tempat tersebut kegiatan menyeludup dadah dan penyalahgunaan dadah adalah giat dilakukan sering kali kita dapati. Ini dapat difahami memandangkan tempat-tempat tersebut berhampiran dan terdedah dengan sumber pengeluaran dadah dari sebelah sempadan. Hubungan atau kontek mudah dilakukan oleh pihak-pihak yang ingin melibatkan diri dalam kegiatan yang terkutuk ini. Jadi saya merayu agar pihak yang berwajib dapat meningkatkan aktivitinya seperti rondaan, pengawasan dan penangkapan ke atas penyeludup dan penggunaan dadah di tempat-tempat tersebut tanpa jemu-jemu.

Tuan Yang Dipertua, jika kita lihat mereka yang terlibat dengan penyalahgunaan dadah ini adalah terdiri kebanyakan daripada golongan-golongan belia. Kita mempunyai sebuah Kementerian iaitu Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan. Saya rasa, Tuan Yang Dipertua, Kementerian ini juga dapat memainkan peranan yang lebih berkesan dan agresif, terutamanya di peringkat kampung dan mukim seterusnya daerah. Kursus-kursus kepimpinan yang lebih bermakna dan betul-betul dapat melahirkan pemimpin-pemimpin di kalangan belia secara lebih aktif bagi memerangi bahaya dadah dan perlu diadakan secara luas dan bersungguh-sungguh. Jawatankuasa Anti-Dadah sepatutnya ditubuhkan di kalangan persatuan-persatuan belia bagi mengawasi dan menasihati sebagai saluran mendapatkan maklum-balas yang berhubung dengan kegiatan penyalahgunaan dadah di tempat masing-masing. Insya Allah, saya rasa kalau dapat digerakkan ke semua persatuan-persatuan belia seluruh pelusuk tanahair ini kegiatan dadah ini, insya Allah, dapat dibenteraskan dengan begitu baik.

Satu lagi, Tuan Yang Dipertua, salah satu punca mengapa belia-belia kita tercedur di dalam kegiatan penyalahgunaan dadah, saya rasa ini adalah kerana keadaan-keadaan rumah tangga setengah daripada setengah keluarga yang tidak aman tenteram dan baik, anak-anak dibiarkan hanyut tanpa kasih sayang. Dengan yang demikian, saya harap Kerajaan juga hendaklah berusaha mencari jalan seperti mengadakan hubungan dan melakukan kegiatan dengan pertubuhan-pertubuhan wanita serta lain-lain pertubuhan, seperti sosial, politik untuk menyampaikan maklumat melalui ceramah, pertunjukan-pertunjukan bagi menyedarkan ibu bapa betapa buruknya atau kesan penyalahgunaan

dadah dan peranan mereka sebagai keluarga menolong mencegah anak-anak daripada terjerumus menjadi mangsa dadah. Ini amatlah penting, seperti kata pepatah "mencegah itu adalah lebih baik daripada mengubatnya".

Akhir sekali saya menghormati seranan daripada Tuan Yang Dipertua dan saya ucapkan terima kasih di samping saya menyokong Rang undang-undang ini.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Dato' Ismail.

5.12 ptg.

Dato' Ismail bin Hashim: Tuan Yang Dipertua, saya ucapkan berbanyak terima kasih kerana saya diberi peluang untuk turut membahaskan Rang Undang-undang yang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya 1952 yang telah dibawa oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri.

Tuan Yang Dipertua, masalah dadah ini memang telah kita pastikan sejak munculnya dadah ini sampai ke negara kita. Dan ini telah melibatkan belia dan beliawanis kita, terlibat sebagai penagih dadah dan dari satu masa ke satu masa telah meningkat sampai berpuluh ribu, dan kebanyakannya sebagaimana saya katakan tadi adalah terdiri daripada belia dan beliawanis negara kita yang akan menjadi pemimpin negara di masa-masa yang akan datang.

Yang kedua, ialah tangkapan demi tangkapan telah dilakukan. Kemudian Rang Undang-undang demi pindaan telah diperlakukan dari satu masa ke satu masa dalam masalah dadah ini. Pusat-pusat Pemulihan Dadah telah diwujudkan di seluruh negara sama ada di Selangor, di Kedah, di Johor

dan di beberapa tempat yang akan diadakan untuk membaiki khususnya kepada penagih-penagih dadah yang telah melibatkan diri mereka. Di samping itu kita telah membelanjakan ratusan ribu ringgit, ratusan juta ringgit boleh dikatakan. Sebab saya katakan begitu, oleh sebab kita hendak mengadakan Pusat-pusat Pemulihan Dadah mesti ada pegawai-pegawainya, kemudian hendak diberi makan, hendak dijaga walaupun dijaga sebegitu mereka ini dapat lari. Taukeh-taukeh dadah ini, mereka ini tahu selok belok macam mana Kerajaan hendak membenteras dadah, mereka pun tahu macam mana cara mereka hendak mengatasi masalah bagi menjayakan perjalanan mereka dari segi dadah ini.

Masalah yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri yang begitu mengambil berat bukan sahaja telah menghuraikan daripada Akta ini dipertimbangkan ataupun di bawa ke dalam Dewan Negara dan juga Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri akan menjawab, menggulung hujah-hujah yang telah diberikan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan Negara ini.

Tuan Yang Dipertua, saya rasa walaupun kita pinda Rang Undang-undang ini dari satu masa ke satu masa kekesanannya tidak sebagaimana yang dapat kita pastikan; kalau tidak percaya kita akan pastikan setelah kita meminda Undang-undang ini. Saya suka mengambil perhatian Kerajaan apa yang kita runsingkan sangat, mengapa kita hendak menyusahkan pegawai polis, pegawai kastam dan juga pegawai-pegawai Kerajaan, kenapa tidak diharamkan terus, dapat sahaja nyakkan mereka, tidak payah hendak membawa lagi masalah ini untuk meminda Akta itu, kemudian kita ada Rang Undang-undang Penagih Dadah yang akan dikemukakan masalah dalam rawatan

dan pemulihan. Ini juga akan memakan belanja yang banyak di mana belanja itu dapat kita surukkan, dapat kita belanjakan untuk pembangunan negara dan untuk kepentingan rakyat jelata di masa-masa yang akan datang.

Jadi, dalam masalah Seksyen 37 yang dipertikaikan oleh rakan-rakan kita Ahli-ahli Dewan Negara mengenai 15 gram ini semua akan bersabit apabila didapati salah, akan dihukum mereka itu, tetapi mereka akan mengubahsuaikan ini kelak. 15 gram mereka tahu kena tangkap, kena gantong, ataupun kena rotan, kalau begitu diagih-agihkan, apa salahnya. Dia agihkan dua tiga gram kepada pengedar-pengedar ini, dia tahu kerana dia banyak duit. Taukeh dadah itu tentu dia tahu, kalau tidak, dia tidak akan buat, macam mana yang kita pastikan di Johor ada pokok ganja dan juga di Philipina kita tengok dalam TV diangkutnya dengan helikopter. Di negara kita ini begitu juga, pokok ganja ditanam dan diproses di Pulau Pinang. Jadi, kalau kita diamkan, kalau kita tidak hapuskan sama sekali perkara ini tidak akan langcai tidak akan selesai, jadi yang sebaik-baiknya kita haramkan terus dadah ini.

Sekarang ini kita hendak mengadakan Akta untuk meminda Dadah Berbahaya yang melibatkan pegawai-pegawai polis, pegawai-pegawai Kastam dan juga mejistrate untuk mengkaji daripada Akta-akta yang tertentu untuk mengenakan hukuman-hukuman yang tertentu yang telah diluluskan oleh Dewan Rakyat dan Dewan Negara untuk diperkanunkan Rang Undang-undang negara kita dalam masalah dadah.

Tuan Yang Dipertua, memanglah kita sempat kepada pemimpin-pemimpin Kerajaan kita khususnya kepada pucuk pimpinan hari ini yang telah mengambil begitu berat sekali

bukan sahaja dalam masalah dadah dan masalah pembangunan negara dan keseluruhannya. Sebagaimana mereka ini telah diberi tanggungjawab dan begitu juga kita sebagai Ahli Dewan memberikan tanggungjawab kita bersama untuk memastikan segala undang-undang, segala perkara yang dibawa dalam Dewan ini terpaksa kita memberikan pandangan yang sepuh ikhlas supaya tidak ada masalah ketinggalan yang akan menjadikan masalah masa-masa yang akan datang ataupun kita hanya menjadi rubber stamp sahaja.

Tuan Yang Dipertua, saya percaya dengan keyakinan yang penuh dan saya berharap dengan penuh harapan kalau sekiranya ada juga perkara-perkara berbangkit di masa akan datang, ini sebagaimana yang telah diperkatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri bahawa tahun 1980 sebanyak mana yang telah ditangkap pengedar dadah, tahun 1981 sekian banyak dalam tiga bulan bagi tahun 1983 sekian banyak, jadi bertambah dari masa ke masa. Dengan lain perkataan taukeh dadah ini tidak takut lagi, dia tahu dia banyak duit, cara mana, kalau 15 gram ini boleh dihukum gantung dan dihukum sebat esok diagihkan 5 gram, 2 gram, 3 gram macam mana, yang dia tahu orang-orang ini memang kita tidak akan terlayan. Kita tidak akan terlayan penagih-penagih dadah yang ada di dalam negara kita ini yang kita pastikan sebagaimana yang telah diterangkan dalam Dewan yang mulia oleh Yang Berhormat Menteri Kebajikan Am walaupun kita dapat letakkan di Pusat-pusat Pemulihan Dadah dan bila sudah dihantar keluar, mereka hisap, tidak ada kepastian yang tertentu. Jadi, saya percaya perkara-perkara ini sebagaimana yang telah dikatakan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri merangkap Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri bahawa perkara ini dianggap sebagai musuh utama seperti juga

komunis untuk kita menyerang mereka tetapi ini adalah satu perkara yang saya pastikan lebih dahsyat daripada komunis. Sebab ini akan membebankan negara dan akan menjahanamkan belia dan beliawanis kita di masa-masa yang akan datang. Dengan itu saya suka memberi pandangan kalau berjalan juga Akta yang telah diluluskan ini sepanjang masa dan sekali Akta yang akan dibawa dalam Dewan ini diharamkan terus.

Maka dengan itu, Tuan Yang Dipertua, saya menyokong dengan sepenuhnya di atas Rang Undang-undang yang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Dadah Berbahaya, 1952.

5.21 ptg.

Tan Sri Dato Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang Dipertua, oleh sebab kita sudahpun menetapkan semua urusan Kerajaan akan diselesaikan dalam sidang ini sehingga habis, jadi perlulah kita memberi pandangan kepada Kerajaan.

Saya berterima kasih dan mengucapkan syukur kepada Tuhan dan juga tahniah kepada pihak polis dan Kastam yang selama ini membuat tangkapan, baru-baru ini di Pulau Pinang berharga berjuta-juta ringgit dadah dapat ditangkap dan ini menunjukkan satu kesetiaan Polis, Kastam dan lain-lain yang berkenaan bagi menahan perkembangan dadah dalam negara kita. Walaupun ada sedikit sebanyak, sebagaimana kata Yang Berhormat tadi, ada Polis yang menghisap dadah, ada Warder Penjara yang menghisap dadah dan sebagainya, saya fikir bilangan itu kecil dan tidaklah boleh dengan sebab nila setitik, rosak susu sebelanga. Pada akhir-akhir ini saya dapati pula kesungguhan Kerajaan kita sehingga Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri melancarkan Kempen

Anti Dadah dan Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita menjadi Pengerusi Kabinet mengenai Dadah dan ini sungguh-sungguh dan kita berdoa mudah-mudahan hasilnya akan tercapai dengan baik. Akan tetapi baru-baru ini Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita, yang juga Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri telah membuat statement dalam akhbar bahawa satu undang-undang akan diwujudkan sama dengan Undang-undang ISA dan beliau telah memerintahkan supaya dilarang undang-undang itu, akan tetapi lagangan itu akan bermula sekarang dan akan siap hujung tahun ini lagangan yang pertama dan tahun 1984 baru dikaji dengan serius, apa juga perkara yang patut tinggal tambah dan sebagainya dan mungkin tahun 1985 baru boleh dibawa ke dalam Dewan. Jadi dua tahun kita akan menggunakan undang-undang yang akan disahkan pada Majlis ini, termasuk rawatan, barang beracun dan juga dadah berbahaya.

Kalau kita katakan ini satu perkara yang serius, musuh negara, saya menyarankan kepada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri supaya beliau mengarahkan kelagangan undang-undang dibuat segera, jangan menanti sampai tahun 1984 atau 1985 diwujudkan kerana benda ini makin lama makin banyak lagi kejadian yang akan berlaku. Pada hari ini pun Tuan Yang Dipertua maklum, 72,000 orang penagih dadah dalam negara kita yang dianggarkan tiap-tiap seorang penagih dadah itu ada mempunyai kawan-kawannya 7 orang, hampir 500,000 penduduk kita yang terlibat dengan dadah, hampir setengah juta.

Yang keduanya, yang memalukan kita, Tuan Yang Dipertua, bukan sahaja kita mempunyai penagih dadah, negeri kita pun menjadi pusat dadah dikeluarkan ke seluruh dunia

dan kita tahu ada di Johor atau di Pulau Pinang itu cuma tidak begitu banyak, boleh diatasi oleh Kastam kita, tetapi dia datang daripada "Golden Triangle" melalui pelancungan. Saya harap kepada Kerajaan supaya anggota Kastam ditambah, bukan sahaja anggota Polis, pemeriksaannya mesti lebih teliti. Yang kedua, hendaklah juga Kerajaan mengeluarkan reward barang siapa yang tahu adanya dadah, reward ini agak besar dan namanya dipelihara. Kemungkinan juga macam kata Yang Berhormat kawan saya di sebelah sana, dia tahu dan dia gerun hendak menyebut siapa, tetapi dia berani bercakap dalam Dewan ini. Kalau sekiranya amalan kita mengadakan reward ataupun hadiah istimewa barang siapa yang tahu rahsia ini dikeluarkan, dengan demikian pihak Polis, pihak Kastam dan pihak yang berkenaan dengan cepat boleh menyerbu.

Tuan Yang Dipertua, dalam undang-undang ini sendiri pun memberi kuasa kepada Pegawai Tinggi Polis sahaja dengan Pegawai Tinggi Kastam untuk membuka bungkusan-bungkusan dan pegawai-pegawai lain tentulah mengikut ini tidak dibenarkan. Saya memahami, apa salahnya kuasa yang macam ini boleh diturunkan kepada Penghulu Mukim, Pihak berkuasa-pihak berkuasa Tempatan, Ketua Balai Polis. Kalau ini diturunkan ke peringkat yang bawah, kita lebih mendapat kerjasama sebab sekarang ini kita boleh membuka, bahkan ada pula kalau sekiranya ada bungkusan yang diragui hendaklah jangan dibuka, takut kalau-kalau ada gejala lain, letupan-letupan atau ubat-ubat yang merbahaya. Dengan jalan demikian pembawa-pembawa dadah yang mengedar di luar-luar bandar, di desa-desa ini dengan sendiri terselamat daripada tangkapan. Orang-orang yang mengedar ini bukanlah tak bijak orangnya, memang

bijak sebab dia mempunyai satu amalan yang dilakukannya itu untuk kebaikan kerana mengikut cerita-cerita sesuatu tangkapan yang dibuat oleh Polis atau Kastam berharga berjuta-juta ringgit. Walaupun kita ada denda sekarang ini hukuman kalau sabit—gantungan, tetapi bila memandang harga ini berjuta-juta ringgit tentu ada juga orang yang mahu kaya dengan sekelip mata.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada itu saya meminta Kerajaan juga memikirkan apakah motif yang pertamanya dadah ini ada dalam negeri kita merosakkan bangsa negara kita, melemahkan rakyat dan sebagainya, adakah ini berpunca daripada komunis? Kita sekarang benci kepada komunis. Kalau ini satu cara subversif komunis memberi rakyat negara kita ini, baik daripada orang Melayu, Tionghua, India dan sebagainya supaya dia lemah, supaya boleh dikuasai dan ini satu propaganda ataupun satu keterangan yang boleh diterima oleh rakyat, dengan jalan demikian kebencian itu akan bertambah dalam hati sanubarinya.

Tuan Yang Dipertua, saya bercakap 4 tahun dahulu supaya penagih dadah itu sendiri dikenakan sebagai penjenayah. 4 tahun dahulu suara kerdil telah memberi pandangan kepada Kerajaan, hanya dalam Bil yang berikut ini kelak baru diadakan atau maksudnya menjadi penjenayah kepada penagih-penagih dadah. Dan hendaklah mulai daripada sekarang Kerajaan patut mengingatkan kepada semua pelancung dalam negara kita, sama ada di luar atau dalam negeri yang datang ke negara kita hendaklah mengetahui supaya siapa yang mengedar dan ditangkap, hukumannya mati, pengedar dadah hukumannya mati, sebagaimana yang kita buat sekarang “Kepimpinan melalui Tauladan”, di keretapi, dalam bas, di mana-mana kereta umum supaya ada peringatan

itu diingatkan kepada pelancung sebab sekarang ini pelancung yang membusukkan nama kita. Jadi saya harap Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, lebih-lebih lagi Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri yang sungguh-sungguh dan rayuan saya dan penghargaan saya kepadanya mudah-mudahan perkara ini dapat diikhtiarkan supaya semua rakyat luar negeri atau dalam negeri mengetahui pengedar dadah sabit hukumannya mati.

Yang kedua, Tuan Yang Dipertua, TV Malaysia juga patut mengubah dasarnya berhubung dengan dadah, Pada hari ini cuma kartun sahaja yang ada. Kartun tolak tong, “dum, jahanam dadah” kartun melangkah tangga, dua kali langkah tiba-tiba terbalik (*Ketawa*). Mengapa TV tidak buat satu cerita daripada awal bagi pengedar-pengedar dadah dan akhirnya akibat daripada dadah. Cuma semalam saya nampak ada baru sedikit, pakai singlet, bersandar hisap rokok.

Saya hormati Menteri Penerangan, Tuan Yang Dipertua, daripada Menteri penuhnya sehingga Timbalan Menterinya dan saya berasa bangga kawan saya menjadi Menteri Penerangan. Tetapi langkah itu tidak ikut, jadi dia sendiri tidak mengikut “Kepimpinan Melalui Tauladan”. Kalau Perdana Menteri, Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri berikrar sungguh-sungguh kita mesti hancurkan musuh nombor satu ini dan kita mesti beri keutamaan dalam TV kita. Banyak perkara kalau hendak tegur TV, tetapi Menteri tidak ada, Warta Berita pukul 8.00 orang sedang sembahyang. Dia kata pandangan daripada orang ramai. Orang ramai bersembahyangkah, orang ramai tidak bersembahyangkan? Kalau orang tidak bersembahyang tidak usah kiralah, orang tidak beriman, tetapi kita hendak bahas tidak guna, semua perkara ini kita sebagai orang tua, orang lama dan

faham, sekurang-kurangnya berilah jawapan yang menasabah.

Tuan Yang Dipertua, saya maksudkan adalah dadah ini dan saya berkehendak supaya TV Malaysia akan menggambarkan bagaimana mula terjadi dan akibat sudahnya sebab zaman aki saya ia disogok oleh British dengan candu. Tetapi dia mempunyai empat isteri, kononnya barang siapa mahu kuat dalam seks mesti makan candu mentah. Maka banyaklah candu-candu dikeluarkan dalam negara kita pada masa sebelum perang. Akan tetapi sekarang ini apa motifnya maka dadah ini sehingga sekarang ini tidak boleh dikawal, mungkin menjadi satu penyakit yang keronik, kita patut Jabatan Penerangan mencari jalan apa sebab—mungkin ini subversif komunis supaya rakyat negeri ini semua tidak ada tenaga, senang mereka masuk, macam mana Heng Samrin punya buatan atau lain-lain umpamanya, kita tunjuk kepada rakyat macam kita pandang babi, tidak makan pun, kualipun tak mahu pandang. Macam itu dengan dadah dan saya harap Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri akan berjaya mengatur masalah ini, insya Allah barang siapa yang membuat satu kebajikan kepada negara Tuhan akan beri ganjaran berpuluh kali ganda tetapi dengan hasrat dan niat yang ikhlas dan sungguh-sungguh kerana Allah. Insya Allah, dari jauh, Tuan Yang Dipertua, saya sendiri tidak tahu apa peranan yang saya hendak buat sebagai Ahli Dewan Negara sampai sekarang pun tidak ada beritanya, semua Wakil Rakyat mesti bersama-sama dengan badan ini, kawasan saya belum ditubuhkan lagi apa-apa badan tambahan pula tempat jauh-jauh sedikit, yang kuat cuma Kuala Lumpur dan Petaling Jaya sahaja. Bila kita buat undang-undang serentak sekali gus, semua ambil peranan tetapi walaupun begitu saya selalu bercakap dadah ini merbahaya menyebabkan

bermacam-macam tetapi kuasa yang ada sekarang ini yang saya mohon kepada Yang Amat Berhormat Menteri supaya cepat sedikit tujuan hendak mengadakan sebahagian undang-undang ISA itu bagi menyatukan tiga undang-undang ini sekali gus.

Dalam pada itu marilah bersama-sama kita jalankan, kita buktikan, yang salah mesti salah dan saya tidak menyarankan hukuman gantung ataupun tembak, undang-undang sekarangpun sudah cukup tetapi biar orang yang menjalankan undang-undang adalah umamah, jadi ada kasta juga, sebagaimana sahabat saya kata tadi yang menghisap dadah dia mesti lepas orang yang menghisap dadah ini sebab dia pun kira member juga, dalam penjara pun ada dadah, bagaimana perkara ini boleh berlaku. Kita tahan dia dari sempadan tetapi dalam negeri ini bocor, mesti ada nut dan sekru ini longgar. Kita mula daripada bil ini semua sekru-sekru mestilah kita kuatkan dan saya yakin Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri sebagai Menteri Dalam Negeri akan melihat perkara ini dengan lebih teliti.

Dengan ini, Tuan Yang Dipertua, saya menyokong bil ini dengan penuh hati.

5.35 ptg.

Datin Hajjah Mahimon binti Haji Harun: Diucapkan terima kasih kepada Tuan Yang Dipertua kerana memberi peluang dan saya juga ingin mengambil bahagian berkenaan dengan hal ini, sedikit sahaja, tidak banyak, sebab ramai Ahli telah memberi berbagai-bagai hujah tetapi apa yang dikatakan oleh Tan Sri Dato Abdul Razak tadi sangat benar, hanya hebat di Kuala Lumpur sahaja, negeri Pahang baru saja dengan perasmian tetapi tidak ada apa-apa lagi yang begitu aktif.

Sebagai salah seorang ahli Jawatankuasa PEMADAM, rasa saya Jawatankuasa ini telah lama ditubuhkan dan bertugas tetapi bila hendak menjalankan satu-satu perkara tidak ada peruntukan, konon Kerajaan tidak ada peruntukan dan perkara ini juga sepatutnya lama sudah diambilalih oleh Timbalan Perdana Menteri kerana perkara ini sangat serius, tidak boleh diserahkan kepada tangan seorang wanita untuk mengelolakannya. Jadi, apabila diminta tidak ada wang, tidak ada peruntukan dan sebagainya. Tetapi sekarang ini syukur Alhamdulillah kerana Timbalan Perdana Menteri telah sedar dan mengambilalih perkara ini, saya berdoa mudah-mudahan kita berjaya.

Berkenaan dengan penagih-penagih ini, Tuan Yang Dipertua, bulanlah duduknya hanya di bandar-bandar sahaja ataupun terdiri daripada golongan belia-belia, kanak-kanak sekolah, ada juga sedikit bilangan wanita-wanita. Tetapi apa yang menghairankan saya baru-baru ini nelayan-nelayan pula terlibat. Nun, di Rompin, di Endau, di Kuantan, ini satu juga. Kita ini asyik mengejar di darat, di laut pula ada. Jadi, dengan adanya saya di dalam Dewan hari ini, saya ingin memberi tahu supaya di sana juga kita hendaklah mengambil tindakan supaya nelayan-nelayan ini janganlah kita biarkan kerana pendapatan mereka pun tidak banyak, apa yang didapat habis dibeli ganja dan balik rumah tidak ada apa yang dibawa untuk isteri dan aduan-aduan itu pun ada juga saya menerima.

Selain daripada itu juga barang ataupun benda ini bukan sahaja digunakan oleh penagih-penagih ini bahkan penjual-penjual makanan pun ada menggunakan. Ini sama ada kita sedar atau tidak rasa saya, saya telah bercakap dua kali berkenaan dengan perkara ini dalam Dewan ini. Dalam ice-cream pun ada, dalam makanan

seperti nasi lemak dan sebagainya. Apabila saya cakap, jawab Menteri, kita akan siasat. Berapa lama hendak disiasat. Ada, memang ada. Saya memang berani, nasi lemak memang ada, siapa makan nasi lemak itu mesti pergi punya. Hari-hari nasi lemak di Telok Chempedak ini sedap, sedap sangat tetapi ada udang sebalik batu yang menyedapkannya itu, itulah bendanya. Kadang-kadang stall yang kecil-kecil di tepi laut di Kuantan itu ada tetapi kenapa bila kita cakap hendakkan proof, hendakkan itu, hendakkan ini, macam mana hendak ditunjukkan tetapi memang ada dan lagi saya rasa boleh katakan datangnya—maafilah saudara-saudara yang ada di sini, datangnya daripada Kelantan. Dari sini datangnya melalui dalam tong-tong buah limau, melalui dalam buah-buah anggur, dalam buah-buah mempelam tetapi siapa hendak menyiasat, hendak buka satu tong, satu tong, tetapi inilah bendanya, ramai sangat orang kaya baru di Kuantan. Datang berniaga di tepi sungai dengan tak ada apa, naik teksi bawa barang, lepas 3-4 bulan teksi tak ada lagi, dengan motokar, datang dia sendiri bawa. Macam mana, Tuan Yang Dipertua, ini tidak dapat hendak dicakapkan kepada siapa, rasa hendak pecah dada, tetapi diam juga. Pada hari ini dapatlah peluang, inipun setakat mana dapat diambil tindakan, Wallahualam.

Saya juga mengesyorkan rawatan penagih-penagih ini. Hari ini selepas kita beri rawatan kita lepaskan balik, dia balik semula, kalau misalnya di Kuantan, lepas ke Kuantan, dicari lagi pula di mana agaknya ada orang menjual dadah, dia pergi lagi. Ibubapa sekarang pun tak dapat difahami, ada setengah ibu bapa itu baik hati dinasihatkan anaknya, ada setengahnya dia terus buang, tak mengaku anak. Ada yang sembahyang hajat, minta Tuhan tutupkan pintu hati anak itu. Macam-macam usaha tetapi tak dapat juga mengatasinya.

Saya telah pun mengesyorkan supaya kita adakan centre, tetapi berapa ramai hendak kutip orang ini bubuh satu tempat. Janganlah dipulangkan balik ke negeri itu, buat satu tempat biar duduk di negeri lain, di negeri Melaka (*Ketawa*), Negeri Johorkah, jangan campur balik ke tempat asalnya. Jadi boleh diberikan kerja perusahaan, daripada perusahaan itu kita jual, beri komisyen sekian peratus perusahaan itu kita jual beri komisyen sekian peratus pendapatannya untuk dia berbelanja dan sebagainya. Lama sudah disyorkan tetapi tak ada tindakan, bercakap hanya tinggal cakap sahaja. Tetapi pada hari ini nampaknya barulah hendak bersungguh-sungguh ibarat air sudah di paras hidung, sudah tak dapat hendak bernyawa baru sedar. Jadi saya juga berharap perkara ini tidaklah kita abai-abaikan supaya kita bersungguh-sungguh dan biarlah serentak.

Sekarang nampaknya tempat lain diam, tak ada apa-apa usaha, oleh itu kita pun tak hendak beria-ia sangat, tak ada apa-apa, hanya di Kuala Lumpur tajuk gambar Menteri membakar patung dan sebagainya. Apa benda jadi, tak jadi hal pada budak-budak, seolah-olah macam dia main-main sahaja, bakar 10 patung pun dia begitu juga. Jadi rasa saya kita hendaklah bersungguh-sungguh, kadang-kadang apabila berjumpa penagih kita beritahu polis, seorang budak nampaknya lain macam, matanya merah dan terangguk-angguk, tak dipedulikannya. Tak ada peruf, kita tak boleh buat apa, kita hantar ke hospital simpan 3-4 jam baru hendak periksa kencing mana ada bukti, kalau masa itu diperiksa mungkin ada tetapi disimpan pula. Kadang-kadang ada pula yang bersubahat, harapkan pagar, pagar makan padi. Jadi macam mana? Harapkan Polis—mungkin marah Polis kalau kita cakap begini—dia pun

ada ajen edar dadah. Begitu juga saya rasa malu kerana askar-askar yang bekerja di sempadan bawa masuk dadah, beri dadah itu pada anak-anak. Yang sedih, Tuan Yang Dipertua, baru-baru ini anak menjadi seorang pengedar, ibunya masuk jel kerana dicampakkan dadah kepada ibunya, ibunya didapati bersalah. Ibunya sudah berumur 50 tahun, kena masuk jel. Ini berlaku di Kuantan di Jaya Garding. Anaknya lepas begitu sahaja, tergamak ibunya dijelkan kerana bawa benda itu, tetapi dia yang mula bawa.

Itulah sahaja, Tuan Yang Dipertua, saya rasa setakat itu sahaja saya dapat memberi pandangan dan saya ucapkan terima kasih dan saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Timbalan Yang Dipertua: Saya harap ini yang penghabisan.

5.43 ptg.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamed: Saya juga, Tuan Yang Dipertua, hendak mengambil peluang sedikit sahaja dalam Rang Undang-undang Dadah Berbahaya iaitu saya tidak hendak bercakap berkenaan yang lain kerana perkara itu sudah dibahaskan dengan begitu panjang, saya cuma hendak memberi pandangan berkenaan dengan hukuman.

Tuan Yang Dipertua, hukuman yang telah ditetapkan iaitu hukuman gantung jika sekiranya heroin ataupun morphine yang didapati lebih 15 kilo gram atau 100 gram candu mentah jadi hukumannya ialah gantung sampai mati, yang lain itu tidak ada pindaan, hukuman penjara, penjara juga. Jadi pada pendapat saya hukuman-hukuman yang dibuat hendaklah melihat kepada kesannya. Tentang hukuman gantung sampai mati memang itu bagus dikenakan bagi pengedar-pengedar kerana

sebagaimana yang telah diterangkan oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri kita pada masa membawa usul dahulu dadah itu adalah satu wabak yang sangat merbahaya. Jadi orang yang mengedar itu ialah orang yang membawa wabak kepada masyarakat Malaysia, patut mereka itu dihukum gantung sampai mati.

Di dalam menjalankan undang-undang ini, orang yang mengedar dadah ini ada orang yang bertaraf professional, ada orang yang baru, kadang-kadang kanak-kanak pun ada. Jadi kalau sekiranya perkara ini berlaku seumpama ini, saya fikir kalau dijalankan dengan satu macam hukuman iaitu didapati 15 gram sahaja dihukum begitu barangkali kurang sedikit menasabahnya sebab menghisap dadah ini adalah mereka itu mengikut panggilan hawa nafsunya sama juga dengan perkara-perkara lain seumpama panggilan sex, orang-orang itu kadang-kadang mencuri kerana dia hendak melakukan sex dengan jalan haram ataupun dengan jalan halal kerana kita ini ada lima pencaindera dalam tubuh badan kita yang akan menerima panggilan semua sekali. Kita berasa perut kita lapar mahu makan dengan jalan mulut, dahaga mahu minum dengan jalan mulut dan lidah, demikian juga mahu melihat, mahu merasa dan sebagainya.

Jadi dadah ini pun satu daripada panggilan pancaindera yang lima. Orang yang sudah cuba hisap dadah mereka sampai mencuri pun mahu jika kalau sekiranya orang-orang itu telah biasa melakukan ini. Orang ini patutlah mereka dihukum tanpa kasihan belas lagi, dihukum gantung sampai mati. Akan tetapi, kalau sekiranya mereka ini baru mencuba, di dalam hukum agama Islam seumpamanya orang-orang yang melakukan perhubungan sex atau persetubuhan itu tidak dilarang tetapi

disuruh melalui perkahwinan. Kalau seseorang itu melakukan di luar perkahwinan dinamakan zina. Kalau orang itu berzina kalau dia belum berkahwin lagi zina itu dia tidak dihukum mati tetapi disebat sampai 100 kali, tetapi kalau seorang itu sudah berkahwin, dia melakukan lagi persetubuhan berzina itu padahal dia sudah berkahwin maknanya orang itu masih lagi mengikut nafsu dia, maka orang itu dihukum bunuh dengan jalan rejam.

Jadi saya fikir macam dadah ini ada baik kalau kita ikut cara ini, orang yang menjalankan secara professional macam biasa hisap dadah ditangkap, kemudian dia buat sekali lagi, kedua kali didapati 15 gram ke atas padanya patut orang itu dihukum gantung, tetapi kalau sekiranya bukan professional, patut disebat sahaja, hukuman penjara tidak patut. Hukuman penjara itu diadakan bukannya satu perkara yang boleh menakutkan.

Sekarang ini kepada orang-orang yang biasa masuk penjara mereka itu suka masuk penjara kerana dia kata di dalam penjara kita boleh dapat segala-galanya, sekarang ini lebih-lebih lagi orang yang ada duit, kepada pengedar-pengedar dadah barangkali dia boleh dapat dadah dalam penjara. Jadi dengan sebab itu, kepada saya setiap penagih dadah atau pengedar dadah tak usahlah mereka dihukum penjara melainkan penagih-penagih dadah atau pengedar dadah diberi dua hukuman sahaja, iaitu sebat atau dihukum bunuh. Kepada mereka yang menghisap dadah atau mengedar dadah kurang daripada 15 gram mereka itu hendaklah disebat dengan rotan ataupun disebat sampai 10 kali atau sekurang-kurangnya 5 kali. Ini boleh menjadikan mereka serik dan mereka akan bertaubat tidak akan melakukan lagi. Selepas didapati kali kedua mereka itu melakukan lagi barulah mereka dihukum bunuh

dengan dijalankan hukuman gantung. Ini pada pendapat saya.

Adapun orang yang sudah melakukan dua tiga kali tidak ada ampun kepada mereka. Mereka itu menjadi pengkhianat kepada masyarakat dan untuk menghidupkan masyarakat yang ramai orang-orang macam ini tak patut kita simpati kepada mereka. Di dalam Al-Quran sendiri ada mengatakan untuk menjalankan hukuman kisas kepada penjenayah-penjenayah itu ialah untuk meraikan masyarakat supaya dapat hidup dengan aman dan damai. Jadi begitu juga untuk meraikan masyarakat ramai Malaysia ini hidup dengan aman, damai dan bagus maka pengedar-pengedar dadah itu janganlah diberi simpati ataupun diberi timbang rasa melainkan mereka itu mesti dihukum. Tetapi kalau sekiranya cuma yang 15 gram ke atas sahaja dihukum gantung, yang lain itu disamakan hukuman sebagaimana biasa iaitu dipenjara dan sebagainya. Itu saya fikir pengedar-pengedar dadah ini lebih baiklah mereka itu ditahan di tempat tahanan (pemulihan), tetapi kalau didapati mereka itu menghisap dadah walaupun mereka itu ditahan di tempat pemulihan, mereka itu walau macam mana sekali dua mesti disebat juga, Tuan Yang Dipertua, supaya apakala mereka balik ke kampung ataupun balik ke rumahnya mereka itu merasa serik dan merasa pedih bagaimana sakitnya ke rumahnya mereka itu merasa serik dan merasa pedih bagaimana sakitnya perbuatan mereka itu disebabkan menghisap dadah, balasan daripada Kerajaan hukuman yang telah diberi.

Saya bersetuju juga bagaimana yang dikatakan oleh sahabat saya Yang Berhormat Tan Sri Dato Haji Abdul Razak itu berkenaan dengan siaran dalam TV. Orang-orang yang disebat itu patut disiarkan dalam TV, ditutup matanya disebat biar dia nampak

bergeleding dan sebagainya, melaung, biar orang ramai lihat bagaimana sakitnya, Jadi penghisap-penghisap dadah yang lain melihat itu caranya atau orang yang dihukum gantung sekalipun apa salahnya ditutupkan matanya gantung, tengok bagaimana dia mati, sebab itu boleh menjadi tauladan. Di dalam hukuman agama kita memang suruh begitu apakala menjalankan hukuman itu supaya menjadi iktibar kepada orang lain dan menjadi tauladan, jadi sama juga dengan "Kepimpinan melalui Tauladan" ini (*Ketawa*). Jadi, pemimpin kita memberi tauladan, ini juga menjalankan hukuman ini dengan tauladan kepada orang ramai kalau di dalam bilik itu sahaja orang tidak nampak, Tuan Yang Dipertua.

Jadi inilah syor saya supaya dikaji balik dan saya menyokong undang-undang ini. Terima kasih.

Tuan Yang Dipertua: Dijemput Yang Amat Berhormat.

5.53 ptg.

Timbalan Perdana Menteri (Dato' Musa Hitam): Tuan Yang Dipertua, saya suka mengucapkan ribuan terima kasih kepada seramai 12 orang Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah bercakap, dan saya fikir untuk rekod saya mengucapkan terima kasih kepada mereka semua ini yang semuanya nampaknya telah menyokong Rang Undang-undang ini, malahan telah menekankan beberapa aspek masalah dadah yang sedang dihadapi oleh negara kita pada keseluruhannya.

Kepada saya, contoh-contoh dan cerita-cerita yang dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di atas insiden-insiden yang berlaku di seluruh negara kita yang ada hubungan dengan soal dadah ini cuma dapat saya gunakan sebagai bukti bagaimana perlunya kita mewujudkan

satu Akta sepertimana yang sedang dibincangkan oleh Dewan yang mulia ini.

Saya berpendapat bahawa begitu banyak masalah-masalah yang telah dapat dikemuka dan dibahaskan tetapi saya tidak dapat menjawab semuanya, cuma saya hendak menyebut beberapa perkara sahaja, untuk saya perbetulkan, kalau ada salah faham, ataupun memberi maklumat penjelasan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat berasas kepada hujah-hujah yang telah dikemukakan di sepanjang perbahasan ini.

Soalan yang ditanya oleh tidak kurang daripada 3 orang Ahli-ahli ini iaitu Yang Berhormat Tuan Fadzil Mahmood, Yang Berhormat Tuan Haji Ariffin, Yang Berhormat Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah ialah soal ke arah manakah hendak dilaporkan atau diadukan satu-satu kejadian yang ada hubungan dengan pengedaran dadah ini. Dan soal ini ada juga kaitan dengan soalan kekesanan atau soalan pelaksanaan Akta ini dan juga apa juga undang-undang atau peraturan-peraturan berkaitan dengan tindakan untuk membentasi pengedaran dadah ini.

Saya suka menyatakan bahawa dari segi soal pentadbiran apa juga aktiviti anti-dadah telah pun diserahkan kepada Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri, maka pihak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri akan menjadi Urusetianya dan badan yang bertanggungjawab untuk menyelaraskan semua aktiviti yang ada hubungan dengan pergerakan anti-dadah ini telah pun diserahkan kepada Majlis Keselamatan Negara. Dengan menggunakan saluran Majlis Keselamatan Negara inilah maka dapat kita jalankan terus pentadbiran kita ke peringkat bawah-bawahan ke peringkat kampung ataupun bandar-bandar kecil di mana saluran Majlis Keselamatan Negara ini akan kita

gunakan melalui Majlis Keselamatan Negeri, Majlis Keselamatan Daerah dan seterusnya ke peringkat Jawatankuasa Keselamatan dan kemajuan Kampung. Jadi selarilah dengan kehendak Ahli-ahli Yang Berhormat di mana pergerakan anti-dadah ini akan cuma dapat berkesan sekiranya segala lapisan masyarakat dilibatkan.

Saya juga menyatakan bahawa penglibatan masyarakat umum dari segala lapisan masyarakat sangat penting. Akta sahaja tidak berkesan, Perlaksanaan oleh pihak berkuasa juga tidak berkesan. Rakyat jelata dari segala golongan tidak payahlah bertanya. "Apakah peranan saya? Peranan mereka senang iaitu di dalam ucapan-ucapan, berilah bimbingan dan nasihat dan laporan segala yang berlaku dengan segera. Jangan dibiarkan sesuatu berlaku sahaja dan kemudian bercakap di dalam Dewan ini sahaja, menunggu mesyuarat Dewan baru dilaporkan dan dikedah dikatakan tidak mengambil tindakan. Laporan ini harus diambil serta-merta dibuat serta-merta mengikuti saluran yang saya sebutkan tadi. Kita telah menghibahkan nombor-nombor telefon, Jawatankuasa-jawatankuasa Keselamatan Negeri masing-masing telah mengadakan bilik gerakan semata-mata untuk memberi saluran bagi rakyat jelata memberitahu apa yang terjadi dan harus diambil, apakah kejadian yang diketahui oleh masyarakat umum pada keseluruhannya.

Perkara yang kedua yang saya suka sebutkan di sini ialah soal Akta baru. Soal Akta baru ini telah dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tan Sri Dato Haji Abdul Razak bin Haji Husain dan Yang Berhormat Tan Sri Datuk C. Sinnadurai, Akta baru memang telah saya umumkan untuk digubal dan ada yang mengatakan kenapa dilengah-lengahkan, sebabnya ialah untuk menggubal Akta baru ini

merupakan satu usaha yang begitu kompleks, ada terlampau banyak peraturan-peraturan dan Akta-akta yang wujud yang harus diteliti dengan mendalam terlebih dahulu sebelum Akta baru ini digubal. Dan apabila Akta baru ini siap digubal, ianya mengambil masa lebih kurang dua tahun untuk dilaksanakan. Sementara itu kita tidak harus membiarkan keadaan dan harus kita melengkapkan pihak-pihak berkuasa supaya mereka akan dapat kuasa yang lebih tegas lagi untuk membenteras masalah ini. Oleh sebab Ahli-ahli Yang Berhormat juga yang menyatakan kita sudah lambat, kalau kita tunggu 2 tahun lagi hingga Akta baru dapat digubal nanti lagi lambat lagi, jadi itulah sebabnya Akta baru ini diharapkan akan dapat diterima di dalam Dewan ini juga pada masa akan datang untuk kita mencapai satu hasil yang lebih berkesan lagi daripada apa telah kita buat pada masa-masa dahulu di bawah Akta yang ada sekarang.

Soal yang dibangkitkan oleh Tan Sri Dato Haji Abdul Razak bin Haji Husain dan Tuan Haji Fadzil Ahmad berhubung dengan reward atau hadiah. Sebenarnya peruntukan untuk hadiah memang ada di dalam undang-undang dan saya tidaklah dapat untuk menyebutkan seksyen mana yang menjadi peruntukan di dalam undang-undang itu. Tetapi satu soal yang dibangkitkan oleh begitu banyak Ahli ialah berhubung dengan berat dadah itu, heroin atau morphine atau campuran keduanya di mana telah diturunkan daripada 100 gram kepada 15 gram.

Di sini saya suka menyatakan bahawa nampaknya Ahli-ahli Yang Berhormat tercampur-aduk sedikit, tidak dapat membezakan di antara masalah pengedaran dan masalah penggunaan ataupun penagih. Soal yang diperbahaskan di dalam Dewan ini pada saat ini ialah soal pengedaran, kita hendak menangkap pengedar.

Tadi Yang Berhormat Dato' Haji Mahmoud Salim menyebut soal seseorang yang menggunakan dadah. Penagih dadah itu memang tidak dihukum gantung, hukuman gantung ini ialah kepada pengedar.

Di dalam hal ini berat 15 gram ini cuma digunakan sebagai asas anggapan iaitu kalau seseorang itu didapati mempunyai 15 gram ke atas bolehlah dianggap bahawa orang itu adalah pengedar dan dengan cara itu apabila dapat disabitkan dalam mahkamah dia didapati salah maka hukumannya ialah gantung sampai mati. Tetapi kalau seseorang itu membawa 1 gram pun tetapi dia ditangkap di dalam proses mengedar dadah dan dapat disabitkan dalam mahkamah mengatakan dia ialah pengedar maka dia juga akan dijatuhkan hukuman mati juga. Ini bezanya di antara pengedar dan penghisap dan memang menjadi kejadian biasa di dalam negara kita ini kebanyakan daripada pengedar tidak menjadi penghisap ataupun penagih, dia mengedar sahaja; mereka sentiasa sihat sesihat-sihatnya, sekaya-kayanya; penagih yang kurus sekurus-kurusnya dan miskin semiskin-miskinnya yang menjadi pencuri dan penyamun. Maka itulah sebabnya soal pengedar yang ditekankan di dalam usaha kita hendak meminda Akta di dalam Dewan yang mulia ini.

Soal yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Tuan Fadzil Mahmood berhubung dengan USM, saya fikir saya harus menyebutkan atas kekesanan Pusat Penyelidikan Dadah di USM. Saya suka menyatakan bahawa laporan Pusat Penyelidikan ini diterima kewibawaannya bukan sahaja di negara Malaysia ini tetapi di peringkat antarabangsa, itu yang pertama, dan Jawatankuasa Anti Dadah pula menggunakan statistik-statistik dan maklumat hasil daripada penyelidikan yang dibuat oleh Pusat ini. Saya suka menyatakan bahawa kewangannya bukan 100% datang

daripada Kerajaan sahaja tetapi ialah merupakan derma yang datang daripada agensi-agensi yang ada terlibat dengan pergerakan anti dadah. Jadi saya berharap Ahli Yang Berhormat itu akan menerima peranan Pusat Penyelidikan ini dan tidak was-was lagi dari segi kegunaan Pusat ini yang telah menjalankan tugas dan tanggungjawabnya dengan begitu baik bagi kepentingan kita.

Yang Berhormat Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak Husain dan Tan Sri Datuk Dr C. Sinnadurai serta Datin Hajjah Mahimon telah membangkitkan soal penglibatan semua rakyat peranan dan juga soal bagaimana kita hendak mengingatkan rakyat jelata. Saya suka menyatakan di sini bahawa memang menjadi tujuan saya untuk melibatkan segala lapisan masyarakat seperti saya sebutkan tadi bukan di peringkat saya mengisytiharkannya sahaja tetapi langkah-langkah yang tertentu dari segi kempen, dari segi ceramah, dari segi menggunakan berbagai-bagai alat untuk kita menyedarkan rakyat jelata dari segala lapisan masyarakat akan dilancarkan sebagai program Kempen Anti Dadah. Di sini saya bersetuju bahawa di dalam bas, di dalam keretapi, tempat perhentian bas dan di mana-mana tempat yang difikirkan perlu kita akan membuat satu sistem peringatan, bukan untuk memberi ingatan sahaja tetapi memberi amaran (warning) kepada masyarakat supaya mereka tidak terlibat di dalam aktiviti pengedaran dadah.

Satu perkara yang sangat menarik ialah soal peranan televisyen yang dibangkitkan oleh Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak Husain dan Yang Berhormat Dato' Haji Mahmoud Salim yang menyatakan televisyen hanya menyiarkan siri kartun sahaja. Sebenarnya barangkali ahli Yang Berhormat ini tidak ada masa hendak melihat televisyen sepenuhnya. Saya memang telah mengambil berat di

dalam soal ini bukan sahaja kartun, nampaknya semakin lama semakin banyak filem-filem yang tertentu sudah disiarkan dan kita dapat meminjam beberapa filem yang tertentu berhubung dengan dadah, Kempen Anti Dadah dan pihak Televisyen sendiri sedang menjalankan satu pemerosesan filem-filem Televisyen daripada luar negeri untuk alihbahasakan ke Bahasa Malaysia supaya ini semua akan dapat ditayangkan semata-mata sebagai satu daripada cara kita untuk mengenalkan bahaya dadah ini kepada masyarakat melalui Televisyen. Jadi saya fikir pihak Televisyen pada pendapat saya telah menjalankan tugasnya melalui satu Jawatankuasa Seranta, Jawatankuasa kecil kepada Jawatankuasa Kabinet Anti Dadah.

Yang Berhormat Dato' Ismail bin Hashim dan Yang Berhormat Datin Hajjah Mahimon telah membangkitkan soal kekesanan, kesungguhan. Saya suka menyatakan bahawa apa yang sedang kita buat ini kita tidak akan dapat mengetahui kekesanannya kerana ia mengambil masa sedikit dari segi pelaksanaan dan penglibatan masyarakat dan segala peringkat yang sangat-sangat diperlukan pada keseluruhannya. Kepada saya, Kempen Anti Dadah dan dengan kita membuat pindaan kepada Akta-akta seperti Akta yang sedang saya bantangkan dan Akta yang akan dibentangkan selepas ini, menunjukkan sebagai bukti kesungguhan kita hendak membuat sesuatu yang tegas. Dan sukalah saya menyatakan bahawa apabila Rang Undang-undang ini diluluskan nanti, Rang Undang-undang ini ialah merupakan satu-satunya Rang Undang-undang yang sangat keras dan kuat serta tegas yang wujud di seluruh dunia, untuk membentaras pengedar dadah.

Kita memang hendak mengingatkan seluruh dunia bahawa negara kita memang mempunyai satu

undang-undang yang begitu keras dan begitu berat sekali dan saya fikir kita harus bangga iaitu negara kita akan wujudkan satu Akta Anti Dadah yang keras dan kuat untuk menentang apa juga aktiviti pengedaran dadah di negara kita.

Soal aktiviti di sempadan dan penyeludupan memanglah merupakan satu daripada soal yang sentiasa diambil tindakan oleh Kerajaan. Soal ini dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Abdul Razak Haji Abu Samah dan saya suka menyatakan bahawa Jawatankuasa Sempadan sedang mengikut langkah-langkah yang diambil oleh Unit Pencegah Penyeludupan, maka langkah-langkah tertentu sedang diambil. Saya suka mengaku bahawa langkah-langkah ini tidak semestinya berkesan 100%, tetapi sekurang-kurangnya ia telah dapat dikurangkan dan hasil daripada kerja-kerja dan tugas tanggungjawab yang dijalankan di peringkat sempadan inilah maka hasil seperti yang disebutkan oleh Yang Berhormat Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak Husain di mana dikatakan pihak polis telah berjaya menangkap ataupun dapat mengesan pengedaran dadah yang begitu berjaya di dalam seminggu dua atau sebulan yang lepas, dan ini telah merupakan satu daripada hasil akt di peringkat sempadan dan hasil pengintipan yang dijalankan oleh pihak polis, pihak Kastam dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, saya hendak bangkitkan satu soal sahaja yang saya angap serius iaitu soal tohmahan kepada pihak polis, pihak kastam, askar, penjara dan sebagainya. Saya memang sedar dan mengaku bahawa memang ada terjadi perkara-perkara begini dan maklumlah askar, polis, kastam dan sebagainya ialah manusia biasa, tidak mengira uniform, dadah ini tidak mengira uniform, tidak mengira pakai seragam atau tidak mengira sesiapa pun dalam aktiviti

pengedaran ataupun aktiviti-aktiviti penggunaan. Tetapi kita harus berhati-hati sedikit apabila membuat kecaman itu oleh sebab, di samping kita akan cuba berusaha untuk membenteras kejadian ini di kalangan masyarakat yang disebutkan iaitu masyarakat polis, kastam, askar dan warder Penjara itu, kita harus berhati-hati supaya kalau ada terjadi sedemikian seberapa boleh laporkan kepada pihak berkuasa di mana-mana juga. Pihak warder sendiri ada sistem penangkapan dan pengintipannya, pihak polis sendiri pun ada, pihak kastam juga ada tetapi kadangkala ada kejadian-kejadian yang terlepas dan ada yang tidak oleh yang demikian kalau masyarakat tidak memberi kerjasama maka kita tidak dapat membenterasnya di peringkat yang berkenaan. Saya memandang berat sedikit atas cerita yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Dato' Haji Othman Abdullah yang terjadi di satu kampung, apabila seorang penghisap telah tergelempang di rumah, perkara itu telah dilaporkan kepada seorang Sarjen dan apabila Sarjen itu datang dia tidak membuat apa-apa sebaliknya Sarjen itu berkata "Carilah dadah berikan dia". Ini serius sedikit, kalau ada sedemikian tolong laporkan kepada pihak Kementrian Hal Ehwal Dalam Negeri atau pihak atasan, Jadi ini nampaknya sikap yang negatif oleh Sarjen Polis, kalau benarlah, dan saya fikir kalau terdapat kejadian-kejadian begini laporkan terus dengan tidak payah ditangguhkan sampai di sini.

Saya berharap Ahli-ahli Yang Berhormat akan dapat terus memberi kerjasama dari segi praktikal, amalan di peringkat kawasan masing-masing, di negeri masing-masing untuk menjayakan usaha Kerajaan bagi membenteras musuh dan wabak dadah yang kita semua di Dewan yang mulia telah menerimanya dalam jangka masa kita menjalankan perbahasan di dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang Dipertua, sekianlah sahaja hujah dan jawapan saya dan saya mengucapkan sekali lagi ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah sudi mengambil bahagian dalam perbahasan ini.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *memengerusikan Mesyuarat*)

Fasal 1 hingga 17 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1982) Bacaan Kali Yang Kedua

6.14 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Dr Ling Leong Sik): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang bernama "Suatu Akta bagi menggunakan wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1982 dan bagi

memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu", dibaca bagi kali yang kedua.

Rang Undang-undang ini meminta kebenaran bagi peruntukan tambahan sebanyak \$303,972,745 bagi tahun 1982 yang merupakan sebahagian dari Anggaran Belanja Mengurus Tambahan Ketiga 1982. Anggaran Tambahan ini telah dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut kehendak Perkara 101 Perlembagaan Persekutuan dan Rang Undang-undang tersebut telah pun diluluskan oleh Dewan Rakyat pada 22hb Mac, 1983.

Sebenarnya, Anggaran Belanja Mengurus Tambahan Ketiga 1982 adalah berjumlah \$766,513,254 tetapi sebanyak \$303,972,745 sahaja diminta diluluskan di bawah Fasal 2 Rang Undang-undang ini, oleh kerana sebanyak \$462,540,509 adalah merupakan Perbelanjaan Tanggungan yang tertakluk kepada perbekalan undang-undang tertentu yang lain.

Tambahan yang dikehendaki di bawah Perbelanjaan Bekalan adalah untuk menampung kekurangan peruntukan bagi membiayai berbagai perbelanjaan yang diperlukan oleh beberapa buah Kementerian dan Jabatan.

Tambahan terbesar sebanyak \$276 juta adalah dikehendaki di bawah Maksud B. 33—Perkhidmatan Am Perbendaharaan bagi membiayai tuntutan-tuntutan bayaran subsidi petroleum yang telah diterima dalam tahun 1982.

Di samping itu, tambahan sebanyak \$25 juta adalah dikehendaki di bawah Maksud B. 34—Peruntukan kepada Kumpulan Wang Terkanun. Dari jumlah tersebut, sebanyak \$20 juta adalah diperuntukkan kepada "Tabung Amanah Lembaga Peperiksaan" dan sebanyak \$5 juta

adalah untuk menambah peruntukan “Kumpulan Wang Pendahuluan untuk Negeri-negeri”.

Tambahan sebanyak \$2.4 juta di bawah Maksud B. 1—Parlimen—diperlukan untuk membiayai kerja-kerja membaiki bumbung dan mengubahsuai bilik-bilik di Bangunan Parlimen.

Yang lainnya adalah merupakan tambahan kecil sebanyak \$582,345 di bawah Maksud B. 52—Kementerian Pengangkutan—untuk bayaran subsidi kepada Keretapi Tanah Melayu.

Butir-butir dan keterangan lanjut mengenai Anggaran Tambahan ini adalah seperti yang terdapat dalam Penyata Anggaran Tambahan yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 6 Tahun 1983 dan dalam Memorandum Perbendaharaan yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 7 tahun 1983.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed bin Nasir): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah “Suatu Akta bagi menggunakan wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1982 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu” dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

6.19 ptg.

Dato Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Yang Dipertua, terima kasih kepada Tuan Yang Dipertua, kerana memberi saya kesempatan membahas

Rang Undang-undang Akta Perbekalan Tambahan (1982).

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya berkata sepatah dua kata dalam perbincangan Rang Undang-undang Akta Perbekalan Tambahan ini yang dibentangkan sekarang di Dewan yang mulia ini. Sebelum saya menghuraikan butir-butir perbekalan ini yang tertera di dalam Kertas Perintah 7/1983 yang dilampirkan dengan Rang Undang-undang ini, ingin saya bersuara pada amnya prinsip-prinsip berkaitan dengan pentadbiran Perbekalan Perbelanjaan Mengurus negara kita.

Pada dasarnya Perbelanjaan Mengurus sektor awam sekarang pada pendapat saya sedang diselenggarakan dengan begitu mewahnya tanpa kawalan rapi seperti umumnya negara kita ini terlalu kaya-raya dan sentiasa ada sumber-sumber kewangan yang tidak berkeputusan yang dapat diperolehi daripada cukai rakyat Malaysia yang amat makmur. Jika kaedahnya adalah seperti negara kita tidak dilanda oleh kemelesetan ekonomi, seperti Anggaran Perbelanjaan Negara kita tidak dalam kedudukan deficit atau kekurangan, dan seperti keadaan negara kita dengan imbalan pembayaran ataupun balance of payment negara kita berlebihan berpuluh-puluh ribu juta ringgit.

Tuan Yang Dipertua, kedudukan kewangan negara kita jauh sangat daripada tahap kemewahan yang saya sebutkan tadi. Kemelesetan ekonomi dunia boleh dikatakan telah memotong dua daripada tulang empat kerat negara kita. Deficit Anggaran Belanjawan Negara telah meningkat ke tahap yang tinggi sekali dalam sejarah negara. Imbalan pembayaran atau balance of payment kita telah jatuh ke tahap yang amat buruk sekali di dalam tempoh masa kemerdekaan negara kita.

Di samping itu hutang-hutang negara di dalam negeri dan kepada negara-negara dan institusi-institusi kewangan asing terikat sebagai seekor gajah di leher kita sekarang, satu bebanan yang besar mungkin akan dipesakkan kepada anak cucu kita.

Tuan Yang Dipertua, dengan keadaan sebegini nampaknya pentadbiran negara kita tidak ambil dugaan bahawasanya kawalan rapi perlu dibuat dan langkah-langkah positif perlu diambil bagi menyelamatkan kita daripada jerat, dengan izin, to 'get out of this quicksand sebelum kita tenggelam lenyap dari muka bumi ini.

Tuan Yang Dipertua, perbelanjaan sektor awam di negara kita di masa ini adalah di antara perbelanjaan terbesar sekali di dalam dunia jika kita bandingkan dengan negara-negara yang mewah. Daripada angka-angka yang saya dapati, perbelanjaan sektor awam Malaysia adalah sebanyak 38% daripada Keluaran Kasar Negara atau Gross National Product (GNP).

Apakah angka-angka negara-negara yang maju jika dibandingkan dengan angka kita sebanyak 38% GNP, Tuan Yang Dipertua. Di negara Jepun umpamanya perbelanjaan sektor awam cuma 10% daripada GNP. Di negara Britain umpamanya cuma 20% daripada GNP. Di Amerika Syarikat cuma 18% daripada GNP. Di Jerman Barat cuma 20% daripada GNP. Negara kita yang begini tersempit sekarang belanja seperti satu negara yang mewah sebanyak 38% daripada Keluaran Kasar Negara.

Tuan Yang Dipertua, apakah makna angka-angka yang saya sebut di sini. 38% daripada GNP bermakna sama ada negara kita mengurus Kerajaan kita dengan terlalu boros, dengan izin, our costs exceed the standard yardstick in achieving productivity atau produktiviti negara

terlalu rendah jika dibandingkan dengan harga kos pentadbiran. Ini saya sebut kerana bandingan secara perniagaan. Ini adalah bukti bahawa kita menggunakan, dengan izin, too much government for too little productivity. Dengan pendapat ini pada hasrat saya Kerajaan perlu memotong segala perbelanjaan membazir, perbelanjaan bertindas-tindih supaya perbelanjaan kos berseimbang dengan hasil produktiviti sekarang.

Sebaliknya, Tuan Yang Dipertua, Keluaran Kasar Negara (GNP) perlu dipertingkatkan supaya hasil produktiviti berseimbang dengan harga kos sektor awam. Ini adalah dua pilihan yang Kerajaan perlu buat sekarang secepat mungkin supaya euphoria ataupun kekhayalan di masa kita kaya dulu dapat dikejutkan dengan satu hentaman reality atau keadaan yang benar, yang sekarang mencekik dan menghisap kemewahan negara di masa yang akan datang dapat dibenteras.

Di sini, Tuan Yang Dipertua, saya ingin menyeru semua Menteri-menteri, Timbalan-timbalan Menteri memerhati dengan rapinya tiap-tiap perbelanjaan Kementerian mereka. Tanggungjawab kewangan negara bukanlah terletak di atas bahu Perbendaharaan sahaja bahkan perbelanjaan ini bermula dan berpunca daripada semua Kementerian dan Kerajaan-kerajaan Negeri serta badan-badan berkanun. Bagi pihak saya, Tuan Yang Dipertua, saya tidak akan menghormati Menteri-menteri dan Timbalan-timbalan Menteri jika mereka tidak dapat mengawal perbelanjaan Kementerian mereka dengan rapi di masa ini. Dan saya akan pandang rendah di antara mereka yang jahil dalam aktiviti-aktiviti menggunakan wang negara yang berpunca dari Kementerian mereka.

Tuan Yang Dipertua, setelah keluarnya steam ini ataupun setelah keluarnya wap yang saya pendam sebegitu lama izinkan mengulas sedikit sebanyak Kertas Perintah 7 tahun 1983 yang dilampirkan sebagai butir-butir untuk kelulusan Akta Perbekalan Tambahan 1982 (1983).

Sungguhpun Rang Undang-undang ini meminta kelulusan sebanyak \$303,972,745 sahaja. Kertas Perintah No: 6 menunjukkan kekurangan Belanja Mengurus sebanyak \$766,513,254. Perbezaan angka-angka ini seperti dimaklum sebanyak \$463,000,000 telah dikeluarkan daripada Kumpulan Wang Disatukan.

Tuan Yang Dipertua, daripada Bekalan Mengurus yang dimohon sekarang iaitu \$304 juta itu didapati sebanyak \$284 juta telah pun dibelanjakan sebelum mendapat kelulusan Dewan Parlimen. Wang ini dikeluarkan daripada wang yang didahulukan daripada Kumpulan Wang Luar Jangka. Tuan Yang Dipertua, inilah satu prinsip yang perlu kita kajikan dengan mendalamnya, jika kita ingin berjimat cermat dalam perbelanjaan mengurus sektor awam. Secara asas, Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya patutkah isteri Tuan Yang Dipertua, atau anak buah Tuan Yang Dipertua membeli sesuatu barang dengan menggunakan wang Tuan Yang Dipertua tanpa izin? Apakah perasaan Tuan Yang Dipertua, setelah bil-bil itu dihantar kepada Tuan Yang Dipertua untuk dibayar? Tentu Tuan Yang Dipertua bayar kerana maruah Tuan Yang Dipertua perlu diperkekalkan tetapi bersunggutkah atau tidak Tuan Yang Dipertua? Beginilah kedudukan perbelanjaan Kerajaan yang telah dibelanjakan dan sekarang dibentangkan untuk mendapat keizinan. Dewan Parlimen adalah institusi yang diamanahkan oleh rakyat menjaga kewangan rakyat. Jika saya bersungut sebagai Ahli Parlimen

di atas perbelanjaan sebanyak \$284 juta yang telah dibelanjakan tanpa izin itu, saya rasa sungutan itu tidaklah tersinggung.

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya merujuk kepada kertas Perintah No: 7/1983 kertas yang dilampirkan sebagai penerangan kepada Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan yang dibentangkan sekarang. Maksud T. 12, di sini tambahan sebanyak \$462 juta adalah dikehendaki bagi menampung kekurangan peruntukan perbelanjaan kerana hutang negara seperti berikut:

\$380 juta adalah diperlukan untuk bayaran faedah atas pinjaman pasaran luar negeri.

Di sini, Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri, mengapakah faedah untuk tahun 1982 sekarang dibentangkan untuk mendapat kelulusan, adakah ini bermakna bahawa pegawai-pegawai di Perbendaharaan tidak memahami ataupun membaca surat perjanjian pinjaman yang telah termaktub sebelum pinjaman diambil hingga dua tahun kemudian faedah itu sekarang dibentangkan untuk mendapat izin supaya dibayar, walhal klausa-klausa perjanjian pinjaman ada menyebut bila masanya pinjaman-pinjaman ini perlu dibayar bertingkat-tingkat dan bila masanya faedah itu perlu dibayar. Pertanyaan saya, ekoran daripada situ, adakah faedah ini bahawa faedah atas faedah yang negara kita tidak membayar oleh kerana bayaran tidak dijelas mengikut jadual. Saya ingin penjelasan di sini, Tuan Yang Dipertua.

Dan juga satu lagi penjelasan yang saya perlu penerangan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri, sama ada faedah sebanyak \$482 juta ini yang due ataupun yang patut dibayar di dalam tahun 1982 telah diambil kira di dalam laporan penyata Kementerian yang telah dicetak dan diedarkan kepada Ahli-ahli kita. Jikalau sudah

baguslah, jikalau tidak angka yang dimasukkan di dalam laporan itu pada pendapat saya tidak benar dan mungkin diperbaiki, dan mesti diperbaiki.

Tuan Yang Dipertua, dari situ ingin saya pergi kepada Maksud B1 perkara Parlimen. Tambahan sebanyak \$2,390 juta adalah dikehendaki untuk membiayai kerja-kerja membaiki bumbung bangunan Parlimen yang telah bocor dan kerja-kerja mengubahsuai bilik-bilik di bangunan Parlimen untuk dijadikan pejabat sementara Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Majlis Keselamatan Negara. Di sini, saya tidak mengungkit kenapa perbelanjaan ini mesti dibuat. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita mesti ada satu pejabat untuk menjalankan tugas-tugasnya yang begitu berat dan begitu susah oleh kerana pejabatnya telah terbakar dalam tempoh masa dahulu itu tetapi pertanyaan saya, Tuan Yang Dipertua, mengapakah perbelanjaan sebanyak \$24 juta ini dimasukkan ke dalam peruntukan Parlimen, tindakan perbelanjaan ini sepatutnya dibayar daripada Maksud P. 7, bukan B. 1, Maksud yang diperuntukkan kepada apa yang disebutkan pada muka 5 ini, B. 7 adalah Jabatan Perdana Menteri. Pertanyaan saya begitulah, kenapa wang peruntukan digunakan untuk membangun atau membuat pejabat Perdana Menteri. Jadi, nampaknya perbelanjaan Parlimen terlalu banyak walhal wang itu patut dikeluarkan daripada B. 7 bukan daripada B. 1.

Juga perkara yang kecil sedikit untuk memperbaiki Pejabat Majlis Keselamatan Negara juga dikeluarkan daripada peruntukan Parlimen. Pada fikiran saya yang singkat ini belanja itu perlu dikeluarkan daripada B. 39 iaitu Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri.

Saya bangkitkan perkara ini, Tuan Yang Dipertua, kerana dengan tambahan-tambahan ini B. 1 untuk tahun 1982 telah meningkat daripada \$16 juta

kepada \$18 juta dalam Lampiran "B" di sana, bermaknanya Parlimen telah membelanjakan sebanyak \$18 juta untuk tahun 1982. Saya ingat mungkin bila rakyat membaca sebanyak \$18 juta telah dibelanjakan untuk Parlimen, semua wang ini telah masuk saku Ahli-ahli Parlimen kesemuanya, bukan begitu. Inilah tujuan saya membangkitkan perkara ini kerana perkara keistimewaan ataupun cara hidup Ahli-ahli Parlimen, sama ada Dewan Rakyat dan Dewan Negara telahpun dibangkitkan beberapa kali di dalam Dewan ini, seperti umpamanya perbelanjaan untuk Parlimen, tandas-tandas di sini yang kita selalu membawa perkara ini diperbaiki, tidak diperbaiki, walhal sebanyak \$2 juta, \$3 juta lagi ditambah untuk digunakan untuk hal Pejabat Perdana Menteri yang sepatutnya dikeluarkan daripada peruntukan yang lain. Juga tempat makan di Parlimen ini, kawalan bekalan, sama ada kawalan bekalan ini dibuat oleh Jabatan Perdana Menteri ataupun oleh Parlimen sendiri, wallahuallam. Itu saya ingin penerangan daripada Yang Berhormat Menteri.

Di dalam perkara ini, Tuan Yang Dipertua, izinkan saya bangkitkan satu perkara di bawah B1. Parlimen, sama ada beberapa cadangan yang telah dibuat di dalam session yang ke belakang ini bahawa Ahli-ahli Parlimen perlu diberi kenikmatan yang sama dengan Pegawai-pegawai Kerajaan kelas satu ataupun kelas yang tertinggi sekali. Dalam perkara itu jawapan belum diberi, saya ingin jika jawapan itu akan diberi di dalam session ini.

Juga lagi satu perkara yang telah dibangkitkan, sama ada Ahli-ahli Parlimen yang telah bersara perlu mendapat sekurang-kurangnya sedikit nikmat, seperti mendapat cukai jalan yang percuma. Ini juga saya bangkitkan di bawah Kepala ini dan ingin juga saya mendapat jawapan daripada Kementerian.

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya beralih pula kepada Kepala B. 33 Perkhidmatan Am Perbendaharaan. Di sini tambahan diperlukan sebanyak \$276 juta adalah dikehendaki untuk membiayai tuntutan-tuntutan bayaran subsidi petroleum yang telah diterima dalam tahun 1982. Peneranga ini amatlah umum, ingin jika saya mendapat sedikit penjelasan, subsidi ini telah dituntut, dituntut oleh siapa tidak disebut di sini. Dan cara-cara subsidi, apakah subsidi-subsidi petroleum ini, kepada siapa, petroleum apa ataupun bagaimana berbangkit keadaan subsidi petroleum ini. Ini saya perlu sedikit penjelasan.

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya beranjak pula kepada Maksud B. 34 tambahan sebanyak \$25 juta yang dikehendaki di bawah undang-undang yang dibentangkan sekarang. Di sini disebut \$20 juta adalah dikehendaki untuk Tabung Amanah Lembaga Peperiksaan bagi membiayai perjalanan semua peperiksaan dan aktiviti yang dijalankan oleh Lembaga Peperiksaan, Kementerian Pelajaran dan untuk membolehkan Lembaga tersebut menggunakan wang dari akaun ini pada bila-bila masa sahaja diperlukan dengan segera bagi menentukan tanggungjawab dilaksanakan dengan licin, cekap dan sempurna. Akaun ini adalah di bawah kelolaan Kementerian Pelajaran.

Di sini saya ingin mendapat penjelasan, menggunakan wang dari akaun ini oleh Tabung Amanah Lembaga Peperiksaan, kegunaan untuk apa itu? Saya ingin sedikit penjelasan.

- (b) Sebanyak \$5 juta adalah dikehendaki untuk menambah peruntukan Kumpulan Pendahuluan untuk Negeri-negeri, untuk negeri mana? Sila jelaskan. \$5 juta ini dibayar untuk negeri mana dan untuk apa?

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya beranjak pula kepada Maksud B. 52 Kementerian Pengangkutan. Di sini tambahan sebanyak \$582,000 adalah dikehendaki sebagai subsidi kepada Keretapi Tanah Melayu yang mengalami kerugian kerana mengadakan perkhidmatan-perkhidmatan keretapi di jalan-jalan cawangan yang tidak menguntungkan mengikut kadar yang dipersetujui.

Tuan Yang Dipertua, di sini kita lihat bahawa Kerajaan sekarang telah memberi subsidi kepada Keretapi Tanah Melayu kerana menjalankan keretapinya di jalan-jalan yang tidak menguntungkan, subsidi ini diberi kepada keretapi. Di sesi Parlimen yang telah lepas kita pun telah diberitahu bahawa Kerajaan juga telah memberi subsidi kepada Malaysian Airline System di Sabah dan Sarawak. Bila Malaysian Airline System perlu ditugas terbang di tempat-tempat yang tidak menguntungkan, Kerajaan telah memberi subsidi.

Pertanyaan saya di sini, Tuan Yang Dipertua, dan saya ingin sedikit penjelasan adalah kedudukan bas-bas di negara kita. Banyak syarikat bas-bas, terutamanya syarikat bas bumiputera yang diarah menjalankan di jalan-jalan yang tidak menguntungkan, dari sebab itu banyak syarikat-syarikat bas ini telah melanda kerugian yang banyak. Jika sekiranya Kerajaan memberi subsidi kepada Keretapi Tanah Melayu yang berjalan di jalan-jalan yang tidak menguntungkan dan sekiranya Kerajaan negara kita memberi subsidi kepada Malaysian Airline System, juga sebuah syarikat menjalankan penerbangannya ke tempat-tempat yang tidak menguntungkan diberi subsidi, mengapa syarikat-syarikat bas yang diarah menjalankan di jalan-jalan yang merugikan atau tidak menguntungkan tidak diberi subsidi. Ini saya ingin sedikit penjelasan.

Saya tidak ingin memanjangkan perkara ini, Tuan Yang Dipertua, kerana banyak lagi Rang Undang-undang akan dibahaskan. Dengan itu, begitulah sedikit sebanyak teguran-teguran dan cadangan-cadangan saya. Jika sekiranya ada perkataan-perkataan yang pedas sedikit dalam ucapan saya tadi, saya harap dimaafkan dan jika teguran-teguran itu tidak betul, saya sebagai seorang murid ingin menerima semua tunjuk ajar secara positif daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri.

6.49 ptg.

Tuan Basharon bin Hanapiah: Tuan Yang Dipertua, saya ucapkan terima kasih kerana memberi peluang kepada saya untuk turut bersama mengambil bahagian dalam membahaskan Rang Undang-undang yang dinamakan Suatu Akta Perbekalan Tambahan bagi tahun 1982 yang telah dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan negara kita Malaysia.

Tuan Yang Dipertua, perbelanjaan yang telah pun dibelanjakan oleh Kerajaan dan Dewan yang mulia ini diminta supaya meluluskan adalah perbelanjaan yang menasabah kerana semua perbelanjaan itu telah diteliti dan dihalusi oleh Kerajaan sebelum dibelanjakan.

Tuan Yang Dipertua, dalam persidangan Dewan Rakyat yang baru lalu adalah suara-suara sumbang dari parti Pembangkang yang menuduh Kerajaan kita telah membazirkan wang rakyat di dalam perbelanjaannya. Tuduhan itu adalah tidak benar dan barasas sama sekali.

Saya yakin dan percaya Kerajaan di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr Mahathir Mohamad tidak akan membazirkan wang rakyat kerana semua

perbelanjaan yang dibelanjakan adalah untuk kepentingan dan kebahagiaan rakyat serta menjaga maruah negara yang kita cintai.

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya menyentuh B. 52, Kementerian Pengangkutan yang telah diberi peruntukan tambahan sebanyak \$582,345 sebagai subsidi kepada Keretapi Tanah Melayu yang telah mengalami kerugian yang banyak kerana mengadakan perkhidmatan keretapi di dalam negara kita ini.

Tuan Yang Dipertua, macam mana tidak rugi kerana ada di antara pegawai-pegawai dan kakitangan-kakitangan Keretapi Tanah Melayu telah menjalankan tugas dan tanggungjawab mereka dengan tidak jujur dan ikhlas. Maka dengan sebab itulah ada di antara kakitangan-kakitangan keretapi Tanah Melayu yang menjalankan tugas-tugas harian mereka di antara Stesyen Keretapi Padang Besar di Perlis dan Rantau Panjang di Kelantan telah bekerjasama dengan penyeludup-penyeludup yang bergerak cergas di kedua-dua kawasan yang tersebut iaitu di Padang Besar dan di Rantau Panjang dengan menyediakan tempat-tempat yang tertentu di dalam Keretapi Tanah Melayu untuk dijadikan tempat menyimpan barang-barang yang diseludupkan dari negara jiran kita iaitu Thailand ke negara kita ini. Barang-barang yang diseludupkan itu ialah beras dan lain-lain lagi.

Tuan Yang Dipertua, mungkin juga dadah yang berbahaya yang menjadi musuh utama negara kita juga turut diseludupkan ke negara kita ini melalui keretapi di kedua-dua stesyen tersebut iaitu padang Besar dan Rantau Panjang.

Tuan Yang Dipertua, kerja-kerja penyeludupan tersebut telah lama dijalankan oleh kakitangan-kakitangan Keretapi yang bertugas di

kedua-dua stesyen yang tersebut. Orang-orang di Perlis, di Kedah dan di Kelantan memang telah mengetahui perkara ini. Kejadian-kejadian yang tersebut tadi pernah di suatu masa dahulu disiarkan di akhbar di negara kita ini tetapi malangnya pemberita-pemberita akhbar yang berkenaan telah diugut dan diancam oleh penyeludup-penyeludup untuk dibunuh sekiranya pemberita yang berkenaan suka mengambil tahu hal-hal gerakan mereka itu.

Tuan Yang Dipertua, saya tidak yakin dan tidak percaya yang pegawai-pegawai atasan tidak menyedari di atas kejadian-kejadian penyeludupan itu kerana ini bukan perkara baru tetapi perkara lama. Mungkin ada di antara mereka juga yang sama terlibat atau bersubahat dengan penyeludup-penyeludup yang tersebut.

Tuan Yang Dipertua, yang anihnya barang-barang yang diseludupkan itu seperti beras yang berguni-guni banyaknya itu diturunkan di stesyen-stesyen keretapi di dalam negara kita ini dengan bebas tanpa sebarang tindakan oleh pihak-pihak yang berwajib. Saya rasa pegawai-pegawai ataupun kakitangan-kakitangan dari Lembaga Padi dan Beras Negara (LPN) turut bersama bersubahat ataupun bekerjasama dengan penyeludup-penyeludup beras dari Thailand ke negara kita. Maka dengan sebab itulah berguni-guni beras pada tiap-tiap hari turunkan di Stesyen Keretapi Anak Bukit di Kedah dan di stesyen lain-lain lagi tidak diambil sebarang tindakan oleh pegawai-pegawai ataupun kakitangan dari Lembaga Padi dan Beras Negara pada hal Stesyen Keretapi Anak Bukit yang tersebut adalah berhampiran dengan ibu pejabat Lembaga Padi dan Beras Negara di Kedah dan Perlis.

Tuan Yang Dipertua, di mana letaknya Bersih, Cekap dan Amanah yang diamalkan oleh Kerajaan kita

sekarang ini dan di mana pula letaknya “Kepimpinan Melalui Tauladan” yang kempennya sedang rancak dijalankan oleh Kerajaan sekarang ini. Oleh itu, saya mencadangkan supaya Kerajaan hendaklah bertindak segera untuk mengatasi penyeludup-penyeludup yang bermaharajalela itu.

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya menyentuh sedikit P. 25—Kementerian Pertanian yang telah diberi peruntukan banyak oleh Kerajaan untuk melaksanakan projek Pembangunan untuk rakyat terutamanya petani-petani dan nelayan-nelayan seperti Rancangan MUDA di Kedah dan lain-lain rancangan lagi dalam negara kita ini tetapi, Tuan Yang Dipertua, saya ingin tahu adakah semua projek-projek yang dilaksanakan itu betul-betul diawasi oleh pihak Kementerian yang berkenaan kerana beberapa projek di Rancangan MUDA telah dibina dengan tidak mengikut syarat-syarat yang telah ditentukan, maka dengan sebab itulah ada tahanan-tahanan air yang telah disiapkan yang tidak sampai satu tahun telah runtuh ataupun, singet, ada parit-parit simen yang telah pecah dan banyak lagi kerosakan-kerosakan yang lain. Semua kerosakan itu adalah berpunca dari pegawai-pegawai yang telah ditugaskan untuk mengawasi satu-satu projek itu tidak bekerja dengan jujur dan ikhlas dan mungkin ada di antara pegawai-pegawai itu bersubahat dengan pemborong-pemborong yang menjalankan projek-projek yang tersebut.

Tuan Yang Dipertua, akibatnya Kerajaan telah mengalami kerugian yang banyak dan rakyat iaitu petani-petani menderita kerana projek yang mereka harap-harapkan itu tergendala. Oleh itu, saya ingin mencadangkan supaya Kementerian Pertanian hendaklah menjalankan penyiasatan dan saya bersedia

bekerjasama untuk menunjukkan di mana tempat-tempatnya itu ataupun terserah sahaja kepada Badan Pencegah Rasuah untuk menjalankan penyiasatan ini.

Tuan Yang di-Pertua, negara kita sudah mencapai kemerdekaan sudah 26 tahun. Dalam masa yang tersebut banyak perubahan-perubahan yang telah pun berlaku dalam negara kita ini. Semua perubahan-perubahan itu adalah untuk memberi kesenangan dan kebahagiaan kepada rakyat di negeri ini tetapi mengapa Kementerian pertanian tidak dapat melakukan perubahan itu untuk melantik beberapa orang bumiputera untuk memegang jawatan sebagai Pengarah dan Timbalan Pengarah Jabatan Parit dan Taliair di negeri-negeri di seluruh Malaysia ini. Tuan Yang Dipertua, adakah jurutera-jurutera itu tidak layak untuk memegang jawatan-jawatan tersebut ataupun mereka itu sengaja diketepikan oleh pihak-pihak yang tertentu dalam Kementerian Pertanian yang tidak mahu melihat jurutera-jurutera bumiputera itu naik sedikit ke atas.

Tuan Yang Dipertua, oleh itu, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Dato' Menteri Pertanian ataupun Timbalannya sehingga hari ini berapa ramai jurutera-jurutera bumiputera yang telah dilantik sebagai Pengarah dan Timbalan Pengarah Jabatan Parit dan Taliair di negeri-negeri di seluruh Malaysia dan tolong beritahu di dalam Dewan yang mulia ini nama jurutera-jurutera yang berkenaan dan di negeri mana mereka sekarang telah ditugaskan.

Tuan Yang Dipertua, akhir sekali saya menyokong Rang Undang-undang yang dinamakan Akta Perbekalan Tambahan (1982) supaya diluluskan oleh Dewan yang mulia ini.

6.28 ptg.

Dato Ismail bin Hashim: Tuan Yang Dipertua, saya hanya hendak membawa beberapa perkara dalam masalah Akta yang hendak kita luluskan pada petang yang mulia ini iaitu dalam masalah Kertas Perintah 9 tahun 1983, Memorandum Perbendaharaan mengenai Anggaran Perbelanjaan Pembangunan (Tambahan) Ketiga, 1982 bagi Kerajaan Malaysia.

Dalam masalah ini kita telah dapat pastikan bahawa keseluruhan boleh dikatakan apa yang telah dibentangkan di hadapan kita ini mengikut muka 45, Dewan adalah diminta meluluskan peruntukan tambahan berjumlah sebanyak \$888,896,711 bagi perbelanjaan-perbelanjaan di atas. Dari jumlah tersebut sebanyak \$728,896,701 telah didahulukan daripada Simpanan Luar Jangka.

Jadi perbelanjaan yang telah dibelanjakan tetapi saya mintalah dalam perbelanjaan sebagaimana yang hendak dibelanjakan untuk kepentingan rakyat dan negara tetapi kita minta supaya Perbendaharaan mengawasi dengan teliti supaya perbelanjaan-perbelanjaan yang tidak bersesuaian dari segi kemelesetan ekonomi negara dan dunis pada hari termasuk negara kita supaya jabatan-jabatan di dalam Kementerian-kementerian yang berkenaan yang telah diberi tambahan dari segi mengurus, tambahan dari segi pembangunan untuk tidak mensia-siakan perbelanjaan yang telah diberikan tugas kepada Perbendaharaan melalui Kementerian Kewangan.

Maksud saya, Tuan Yang Dipertua, contohnya ialah setengah-setengah penyata di hadapan kita boleh dikatakan terlalu mahal, boleh dikatakan satu penyata ini mungkin \$15 satu naskah dan kenapa tidak

dipastikan. Laporan-laporan daripada jabatan-jabatan ataupun laporan-laporan daripada Suruhanjaya Pelabuhan Pulau Pinang, Kelang, Johor dan sebagainya dan juga penyata-penyata yang tertentu yang dibawa ke dalam Dewan ini untuk makluman Ahli-ahli Dewan Rakyat dan Ahli-ahli Dewan Negara kita pastikan adalah perbelanjaan yang membazir.

Kenapa tidak diawasi perkara ini? Walhal apa salahnya kita cetak laporan-laporan ini dengan perbelanjaan yang begitu mahal, adakah oleh kerana kita hendak berasingan di antara Kementerian-Kementerian ataupun di antara Jabatan-jabatan Kerajaan untuk membolehkan yang laporan kita cantik dan moleh, akhirnya kita dapati di dalam laporan-laporan Ketua Audit Negara, apa yang telah diperkatakan dari segi Kementerian-kementerian dari segi agensi-agensi Kerajaan yang mana telah melibatkan berpuluh juta ringgit yang tidak tahu ketentuan hala di mana dibelanjakan sebagaimana yang telah dibentangkan kepada kita setiap tahun, setiap masa bila Dewan ini bersidang dan yang anihnya ialah laporan-laporan itu di tahun 1971, 1972, 1973, 1974, 1975 sehingga tahun 1980 pun masih lagi di dalam penyelidikan Ketua Audit Negara untuk memastikan sebagaimana yang kita telah pastikan bahawa Ketua Audit Negara telah menerangkan bahawa banyak perbelanjaan-perbelanjaan yang membazir yang telah dilakukan oleh Kementerian-kementerian yang berkaitan yang telah diwujudkan oleh Kerajaan kita ataupun agensi-agensi Kerajaan yang ada di dalam Kementerian-kementerian masing-masing.

Jadi saya berharap dalam masalah membelanjakan wang untuk kepentingan negara dan rakyat tidak ada halangan, memang disokong penuh, oleh sebab Kerajaan kita ialah Kerajaan yang disokong oleh rakyat

dan wang yang dapat adalah untuk dibelanjakan kepada negara dan rakyat, tetapi jangan membazirkan oleh setengah-setengah pegawai yang telah dipertanggungjawab untuk mengawasi dari segi perbelanjaan yang telah diamanahkan oleh Perbendaharaan melalui Kementerian-kementerian yang berkenaan dan juga agensi-agensi sebagaimana yang kita pastikan di mana SEDC telah habis daripada tiap-tiap negeri kalau kita buat kajian—tidak ada satupun agensi-agensi Kerajaan yang boleh dikatakan menarik perhatian atau boleh dibanggakan dalam masalah melaksanakan untuk membangunkan dari segi prestasi Kerajaan untuk kepentingan rakyat.

Jadi, adalah wajar pihak Perbendaharaan khususnya Kementerian Kewangan memastikan segala perbelanjaan dari segi Kementerian-kementerian ataupun agensi-agensi Kerajaan yang di dalam Kementerian-Kementerian ini supaya berjalan dengan baik dan teratur dengan tidak membazir, dengan tidak memastikan bahawa penyelewangan berlaku dalam masalah apa yang saya pertikaikan tadi iaitu laporan-laporan daripada sesuatu agensi yang membuat perbelanjaan yang begitu lumayan sekali walhal kita hendak berjimat cermat tetapi oleh sebab hendakkan persaingan, hendak menunjukkan bahawa inilah perkara-perkara yang tertentu tetapi akhirnya kita dapat pastikan bahawa perbelanjaan ini membazir sebagaimana yang telah dikatakan oleh Auditor-General baru-baru ini.

Tuan Yang Dipertua, saya berharap sungguh supaya pihak Perbendaharaan—Kementerian Kewangan supaya tidak melengah-lengahkan wang yang telah diperuntukan kepada Kerajaan-kerajaan Negeri ataupun jabatan-jabatan yang berkenaan di dalam sesuatu Kerajaan Negeri di dalam

Semenanjung Malaysia ini termasuk Sabah dan Sarawak. Masalah yang selalu berlaku ialah pada akhir-akhir tahun baru wang itu datang menyeluruh, kemudian pegawai-pegawai itu dengan tidak menitikberatkan sebaaimana yang saya pertikaikan dalam masalah di Hospital Besar Melaka walhal Hospital Besar Melaka itu telah dibina sejak tahun sejak tahun 1936 dan kalau hendak difikirkan pembinaannya yang telah diwujudkan boleh dipertahankan sehingga 50 tahun yang akan datang telah dibina pada tahun 1936. Sebab saya telah pastikan sebagaimana dikeluarkan alat-alat di dalam dinding itu kita pastikan betapa baiknya pada masa ianya dibina tetapi hari ini dapat kita pastikan oleh wang kita banyak tetapi kedapatan dari segi prestasinya kurang memuaskan.

Tuan Yang Dipertua, inilah harapan kita bahawa kita tidak berkehendakkan bagi pihak Kementerian-kementerian, Jabatan-jabatan Kerajaan yang mewakili di negeri-negeri Semenanjung Malaysia ini bila masa hendak menjalankan tugas terpaksa menunggu beberapa kertas kerja, pergi kertas kerja, balik berhari-hari berbulan-bulan, penghabisannya sampai bulan September baru dapat dipergunakan wang itu di mana wang itu tidak dapat digunakan oleh sebab hendak buat tawaran harga, kemudahan minta re-vote semula. Ini juga satu masalah yang dihadapi oleh pihak Kerajaan-kerajaan Negeri ataupun Kementerian dan Jabatan-jabatan di dalam satu-satu negeri di Semenanjung Malaysia ini.

Tuan Yang Dipertua, memanglah benar, memang tidak dapat disangkal oleh sebab pegawai-pegawai kita hendak menentukan, tetapi kenapa begitu lama sekali—jurang perbezaan kita begitu lama sekali untuk meneliti sesuatu kertas kerja. Ini masalahnya, walhal kita telah peruntukkan beratus ribu juta ringgit tiap-tiap tahun dari

segi Kementerian dan agensi-agensi Kerajaan bila mana hendak digunakan ada sahaja masalah—kertas kerja pergi, kertas kerja balik, akhirnya tak dapat dilaksanakan maka diminta re-vote semula. Jadi dengan itu saya berharap walaupun apa yang telah dibelanjakan untuk kepentingan negara dan rakyat khususnya maka kita menyokong dengan sepenuhnya.

Maka dengan ini, Tuan Yang Dipertua, saya dengan sepenuhnya menyokong Rang Undang-undang Tambahan yang dikemukakan oleh Timbalan Menteri Kewangan sebentar tadi. Sekian, terima kasih.

7.10 mlm.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Tuan Yang Dipertua, saya hendak bercakap sedikit, satu Kementerian sahaja iaitu dalam membahaskan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1982) ini saya cuma hendak menyentuh satu Kementerian sahaja iaitu Kementerian Pengangkutan—B. 52. Dalam hal pengangkutan ini saya suka menarik perhatian berkenaan dengan kesusahan pengangkutan lebih-lebih lagi di negeri Terengganu kesusahan bas yang disediakan oleh pihak kompani terlampau kekurangan di dalam negeri menyebabkan orang ramai tergendala hendak mendapatkan kenderaan-kenderaan untuk lalu-lalang mereka. Misalannya perjalanan dari satu daerah ke satu daerah terpaksa mengambil masa yang lama kerana tidak cukup bas-bas yang lalu itu, sebab itulah yang saya hendak bentangkan kemusykilan saya.

Sudah menjadi satu perkara yang wajib di sisi Kementerian iaitulah hendak mengadakan bas-bas pengangkutan ini mestilah diadakan syarikat (company) tidak boleh orang perseorangan mengadakan bas, tidak dibenarkan hendak mendapatkan permit dan hendak mengambil sewa di

atas jalan raya itupun terlampau susah hendak mendapat kebenaran itu. Kalau sekiranya adalah pihak kompeni sedia menjalankan pengangkutan di jalan itu terpaksa kena mendapat kebenarannya pula. Pada hal perkara yang seumpama ini Tuan Yang Dipertua, adalah satu perniagaan di dalam negara dan mestilah kita menimbangkan keperluan orang ramai sama ada bas itu dipunyai oleh kompani ataupun syarikat ataupun oleh perseorangan, apa yang Kerajaan perlukan sangat, kita hanyalah perlu hendak memenuhi keperluan orang ramai asalkan orang ramai boleh menaiki kenderaan itu cukup, itulah, maknanya hajat negara sudah sempurna. Kalau sekiranya syarikat itu banyak sekali pun, tetapi syarikat itu tidak dapat mengadakan bas dengan sempurna bermakna kekurangan hajat negara, keperluan orang ramai tidak dapat, ini yang telah berlaku.

Saya acapkali di dalam Dewan yang mulia ini telah menyuarakan perkara ini, pihak syarikat ataupun kompeni sudah tentulah dia tatkala mengadakan bas itu mereka mencari kepentingan mereka itu seberapa bolehnya mencari keuntungan. Kalau mengadakan bas baru dengan banyaknya, itu maknanya merugikan mereka; terpaksa mengeluarkan belanja yang banyak, meminjam daripada mana-mana bank dan sebagainya. Ya, tidak ya gunakanlah bas-bas lama yang buruk, lalulah; kalau sekiranya dua jam sekalilah ataupun 1½ jam sekalilah orang atau passenger itu berebut-rebut hendak naik. Kalau sekiranya sudah penuh bas itu tunggulah bas yang satu lagi. Ini yang biasa berlaku, perjalanan seumpama ini di antra Kuala Terengganu ke Hulu Terengganu dan terlibat pula budak-budak sekolah, budak-budak sekolah yang tidak ada bas sekolah itu kadang-kadangnya ketinggalan bas-bas ini dengan sebab

berebut dengan orang-orang yang sudah dewasa.

Saya hendak mengesyorkan kepada pihak Kementerian Pengangkutan kalau sekiranya bas-bas persiaran boleh dibenarkan kepada orang perseorangan, apalah salahnya bas-bas perjalanan itu pun dibenarkan kepada orang perseorangan minta permit berikan dia permit, buatlah bagaimana Kementerian Perdagangan dan Perindustrian buat, iaitu siapa hendak buka kedai beri dia buka kedai asalkan dia boleh bayar permit perniagaan \$25 setahun sudahlah, Kerajaan untung dapat bayaran harga permit, tentang untung rugi mereka punya fasal. Begitu juga berkenaan dengan pengangkutan ini. Apa yang pihak Kementerian Pengangkutan yang bersungguh-sungguh benar itu hendak menghadkan sekian banyak hingga menyusahkan kepada orang ramai, benarkan supaya bas-bas itu siapa yang berkehendak benarkan dia, orang perseorangan pun biar dia buat, bas ataupun teksi dia hendak berapa banyak, benarkah dia.

Sekarang ini zaman kemajuan, kalau ramai itu bukankah bagus, ada persaingan, orang ramai pun bagus, tambang pun murah. Ini yang ada sekarang ini dikawal sehinggakan tambang yang ada dinaikkan pula dengan sebab minyak disel ada dengan subsidi, sebagaimana dikatakan oleh Menteri Pengangkutan tadi, pihak Kerajaan ada memberi subsidi, tetapi dalam subsidi itu tambang daripada \$6.00 telah jadi \$15, naik lagi. Saya fikir kalau ada dengan persaingan tadi dibenarkan orang-orang masing-masing bebas membawa bas atau teksi dengan tidak ada kawalan seumpama itu, saya fikir ini adalah satu perkara yang menguntungkan rakyat negeri ini.

Yang kedua pula, sekarang ini dengan adanya kawalan-kawalan Tuan Yang Dipertua, berapa banyak teksi

private sapu, dalam dikawal itu tetapi banyak berkeliaran, kereta sewa private sapu, sesiapa orang ramai naik juga kereta private sapu. Kalau ada kemalangan begitu-begini tidak dapat insuran dengan sebab private sapu tidak ada insuran. Kalau dibiarkan dengan bebasnya kereta-kereta private sapu ini boleh mengambil sewa, kalau dia ambil insuran semua sekali, bukankah bagus. Jadi, orang ramai senang, kalau ada kemalangan apa pun dia boleh dapat bayaran insuran. Jadi, saya tidak mengerti, saya tidak faham, apakah kawalan Kerajaan yang begitu ketat pada pengangkutan sahaja, kepada lain tidak? Tidak ada dibuat kawalan kepada perniagaan-perniagaan yang lain, tetapi kawalan kepada bas-bas sahaja dan teksi-teksi untuk berjalan di jalan raya. Inilah yang saya harap yang saya hendak bercakap berkenaan dengan pengangkutan ini, yang lain tidaklah.

Sekianlah sahaja, saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri apabila menjawab, kalau dapat tamatkan pada 7.25 malam, kerana saya akan menangguhkan mesyuarat. Ini pada pukul 7.25 malam, waktu Magrib.

7.18 mlm.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu saya ingin merakamkan penghargaan saya kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang menyokong dan memberi teguran dan pandangan ke atas Rang Undang-undang ini.

Sebenarnya, Tuan Yang Dipertua, ramai Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyentuh di atas hujah-hujah yang terkeluar daripada unsur yang patut dibahas pada petang ini. Walaupun demikian, suka saya menyatakan iaitu teguran-teguran

akan cadangan-cadangan yang membina itu semuanya telah dicatat dan akan dirujuk kepada pihak-pihak yang berkenaan untuk pertimbangan yang wajar.

Seorang Yang Berhormat Senator telah memberikan cadangan yang sangat menarik kepada saya iaitu ianya telah memberi nasihat kepada semua yang Berhormat Menteri-menteri dan Timbalan-timbalan Menteri untuk mengadakan kawalan yang rapi di atas perbelanjaan Kementerian-kementerian masing-masing. Dalam keadaan kemerosotan ekonomi seperti yang ada sekarang, saya percaya dan saya berpendapat nasihat ini adalah tepat pada masanya, dan saya agak semua Yang Berhormat Menteri-menteri dan Timbalan-timbalan Menteri akan mengambil perhatian yang berat di atas nasihat ini.

Seorang Ahli Yang Berhormat juga telah menyentuh di atas subsidi minyak. Beliau telah mempersoalkan siapa penuntut subsidi ini dan untuk siapa subsidi petroleum ini diberi dan apakah barang-barang petroleum yang diberi subsidi?

Sukalah saya menyatakan di sini iaitu subsidi petroleum ini adalah untuk syarikat-syarikat minyak yang terdiri daripada minyak yang diimport dan yang ditapis di negeri ini dan barang-barang petroleum yang diberi subsidi ialah minyak disel dan minyak kerosene atau minyak tanah di negeri ini dan juga bagi subsidi differential yang dijual di Sabah dan Sarawak.

Seorang Ahli Yang Berhormat telah menyentuh di atas kenapa wang yang akan diluluskan di Dewan yang mulia ini telah dibelanjakan sebelum diluluskan. Sukalah saya mengingatkan di sini iaitu Supplementary Budget seperti ini adalah perbelanjaan yang diperlukan dengan segera dan oleh kerana Dewan

Rakyat atau Dewan Negara hanya mengadakan mesyuarat pada masa-masa tertentu, tidak ada mesyuarat pada seluruh tahun dan oleh kerana wang ini perlu disegerakan dan tidak boleh dilewatkan pembayarannya oleh kerana itulah diadakan perbelanjaan supplementary seperti ini.

Seorang lagi Ahli Yang Berhormat telah menyentuh Kepala B. 1 iaitu Parlimen dan telah mempersoalkan kenapa wang untuk memperbaiki Pejabat Perdana Menteri disebutkan di bawah Kepala B. 1 iaitu Parlimen. Saya ingin menjelaskan di sini iaitu Pejabat Perdana Menteri buat sementara adalah di dalam Bangunan Parlimen dan oleh kerana itu perbelanjaan untuk memperbaiki pejabatnya adalah dibayar di bawah Kepala B. 1— Parlimen

Ahli Yang Berhormat juga ada menyentuh sama ada boleh atau tidak beberapa perkhidmatan seperti cukai jalan yang percuma diberi kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah bersara. Saya haraplah Ahli Yang Berhormat itu dan juga semua Ahli-ahli Yang Berhormat bolehlah bersabar sedikit kerana apabila ekonomi Malaysia pulih semula mungkin ini boleh dipertimbangkan.

Beberapa Ahli Yang Berhormat telah juga menyentuh di atas subsidi untuk perkhidmatan-perkhidmatan Keretapi Tanah Melayu. Di sini saya ingin menegaskan iaitu subsidi ini diberi sampai ke tahap 50% sahaja di atas jumlah kerugian perkhidmatan-perkhidmatan Keretapi Tanah Melayu di beberapa rantau seperti di cawangan Kedah, Teluk Anson, Sungai Golok dan Kuala Lipis dan jumlah kerugiannya di beberapa cawangan ini pada tahun dahulu adalah \$1.1 juta dan sibsidi ini yang disebutkan di dalam Kepala B. 52 adalah separuh daripada kerugian itu.

Lagi satu Ahli Yang Berhormat telah sebutkan mengapa Kerajaan tidak memberikan subsidi-subsidi kepada syarikat-syarikat bas yang menjalankan perkhidmatan-perkhidmatan yang rugi atau yang tidak menguntungkan. Tuan Yang Dipertua, laluan-laluan ini bukanlah diarahkan oleh Kerajaan, sebagaimana Keretapi Tanah Melayu dan juga MAS. Yang kedua, pihak Kerajaan tidak mempunyai ekuiti di dalam syarikat-syarikat bas ini dan kita berharap supaya kerugian di atas laluan-laluan yang macam ini boleh ditampung oleh laluan-laluan yang lain yang menguntungkan kepada syarikatnya.

Tuan Yang Dipertua, oleh kerana masa tidak mencukupi, saya ingin

Tuan Timbalan Yang Dipertua: Kalau panjang, saya boleh benarkan selepas ini.

Dato' Dr Ling Liong Sik: Tidak ada lagi, Tuan Yang Dipertua, Saya ingin mengucapkan sekali lagi terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dan saya hendak memberi jaminan di sini iaitu lain-lain teguran dan cadangan yang tidak dapat dijawab pada petang ini akan diberi pertimbangan yang sewajarnya. Terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan Kali yang kedua.

Bacaan Kali Yang Ketiga

Dato' Dr Ling Liong Sik: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Dato' Haji Mohamed bin Nasir: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan setuju.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditempohkan selama 35 minit.

Dewan ditempohkan pada pukul 7.26 malam.

Persidangan disambung semula pada pukul 8.00 malam.

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

**RANG UNDANG-UNDANG
PENAGIH DADAH (RAWATAN
DAN PEMULIHAN)**

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

8.00 mlm.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed) Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa suatu Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi membuat peruntukan mengenai rawatan dan pemulihan

penagih-penagih dadah dan mengenai perkara-perkara yang berkaitan dengannya, dibacakan bagi kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, tujuan Akta ini adalah untuk mewujudkan suatu undang-undang baru yang dinamakan Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983 sebagai ganti kepada peruntukan-peruntukan dalam Bahagian 5A, Akta Dadah Berbahaya 1952.

Tuan Yang Dipertua, peruntukan undang-undang mengenai rawatan dan pemulihan penagih dadah sekarang adalah terkandung dalam Akta Dadah Berbahaya 1952. Disebabkan Akta tersebut banyak melibatkan aspek penguatkuasaan dan hukuman, adalah difikirkan perlu disediakan satu Akta baru yang berasingan khususnya bagi rawatan dan pemulihan penagih dadah, iaitu perkara-perkara yang berkaitan dengannya sahaja.

Tuan Yang Dipertua, satu perkara pokok dalam peruntukan baru ini ialah menetapkan tanggungjawab mengenai rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah di bawah bidang kuasa Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri. Ini ialah kerana Kerajaan telah mengenalpasti bahawa masalah dadah di negara ini bukan lagi merupakan satu masalah sosial semata-mata, tetapi ianya telah melibatkan ketahanan nasional dan keselamatan negara.

Tuan Yang Dipertua, pindaan-pindaan penting yang dicadangkan adalah seperti berikut:

- (1) tempoh tahanan di pusat pemulihan dadah ditambah dari 6 bulan ke 2 tahun di mana penagih itu dikehendaki tinggal selama 6 bulan di pusat jagaan lanjutan jika didapati perlu. Ini akan memberi masa yang lebih untuk memulihkan seorang

penagih dadah dengan berkesan;

- (2) seorang penagih dadah yang tampil untuk mendapatkan rawatan dan pemulihan ataupun seorang minor dikehendaki berbuat sesuatu bon jamin bahawa ia akan mengikut segala syarat atau peraturan yang dibuat di bawah Akta ini. Pindaan ini adalah bertujuan untuk menggalak penagih dadah menerima rawatan dan pemulihan secara sukarela tanpa dibawa ke hadapan Majistret;
- (3) penagih dadah yang berumur kurang daripada 18 tahun yang didapati salah di bawah Akta Dadah Berbahaya, kecuali di bawah seksyen 6B, 39A atau 39B boleh diperintahkan oleh mahkamah untuk menerima rawatan dan pemulihan di pusat pemulihan dadah. Pindaan ini bertujuan untuk mengurangkan bilangan orang muda yang dipenjara di atas kesalahan-kesalahan yang berkaitan dengan dadah;
- (4) di bawah Akta yang dicadangkan ini beberapa Jawatankuasa akan dilantik supaya pemulihan dan rawatan terhadap penagih-penagih dadah akan memberi lebih berkesan lagi. Bagi pusat pemulihan, satu Lembaga Pelawat akan dilantik bagi membantu proses pemulihan di pusat tersebut dilaksanakan dengan lebih berkesan. Di peringkat daerah, pekan dan kawasan tertentu akan dilantik pula jawatankuasa-jawatankuasa Pemulihan (Rehabilitation Committees) untuk menjalankan tugas pemulihan dan kebajikan terhadap penagih-penagih dadah.

Tuan Yang Dipertua, cadangan untuk mencegah daripada merebaknya wabak dadah ini ialah dengan memulih dengan berkesannya penagih-penagih dadah supaya mereka tidak kembali kepada tabiat mereka yang lama. Undang-undang yang dicadangkan ini adalah hasil dari penelitian dan kajian yang dibuat terhadap proses pemulihan dan rawatan pada masa yang lalu. Adalah diharapkan dengan cadangan ini pemulihan dan rawatan akan lebih menghasilkan kejayaan sebagaimana yang sepatutnya.

Tuan yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar:

Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi membuat peruntukan mengenai rawatan dan pemulihan penagih-penagih dadah dan mengenai perkara-perkara yang berkaitan dengannya, dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

8.07 *mlm*.

Tuan Ishak bin Abdul Rahman:

Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983.

Tuan Yang Dipertua, saya bersama-sama dengan Kerajaan memandang bagaimana seriusnya penagihan dadah yang sedang melanda negara Malaysia sekarang. Dengan lulusnya Akta ini, penagih-penagih dadah yang telah dikenalpasti akan ditempatkan di pusat pemulihan dadah menurut Fasal 13 selama 2 tahun dan selepas itu akan menerima jagaan lanjutan selama 6 bulan. Dengan tempoh ini akan

memberi peluang yang banyak kepada penagih-penagih dadah untuk menjalani aktiviti-aktiviti yang disediakan di pusat-pusat pemulihan dan akan banyak memberi kesan kepada penagih-penagih yang telah terlibat.

Saya suka menyeru kepada Kerajaan supaya hendaklah pastikan bahawa aktiviti yang diadakan di pusat pemulihan itu benar-benar dapat menolong penagih dadah memulakan satu penghidupan baru setelah keluar dari pusat pemulihan.

Tuan Yang Dipertua, saya dapat tahu aktiviti-aktiviti yang ada sekarang di pusat-pusat pemulihan dadah tidak begitu memberi kesan kepada penagih-penagih dadah, iaitu sepertimana kegiatan-kegiatan yang mana mereka ini setelah keluar dari pusat pemulihan dadah tidak dapat menggunakan pengalaman dan aktiviti yang sedia ada itu untuk menempuh satu penghidupan yang baru.

Saya suka mencadangkan supaya aktiviti yang lebih berat yang berupa pekerja-pekerja mahir yang dapat diadakan di pusat-pusat pemulihan akan datang, iaitu seperti tukang pembinaan atau pembinaan rumah, tukang-tukang simen dan aktiviti lainnya yang berupa vokasional supaya sijil-sijil perusahaan mereka itu yang mereka menerima latihan selama 2 tahun itu akan dapat menolong mereka mendapatkan pekerjaan diberbagai-bagai sektor. Kerajaan juga hendaklah pastikan supaya alat-alat latihan dan tenaga-tenaga pengajar yang mahir perlu diadakan untuk mencukupi latihan-latihan yang diperlukan di pusat-pusat tersebut.

Menyentuh Fasal 8 Bahagian 3 mengenai penagih dadah yang menjalani rawatan dan pemulihan secara sukarela sepertimana yang ditegaskan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi dan

begitu juga penagih dadah yang di bawah umur ataupun yang belum dewasa yang perlu dipulihkan, Kerajaan hendaklah juga memberi perhatian yang lebih dan kemudahan-kemudahan yang perlu serta menggalakkan kepada ibu bapa menyerahkan anak-anak mereka untuk dimasukkan ke pusat pemulihan. Hal ini adalah perlu supaya rawatan lebih awal akan mencegah merebaknya penagih dadah serta sesuai dengan cogan kata mencegah sebelum parah.

Tuan Yang Dipertua, menyentuh Fasal 11, Lembaga Pelawat, Kerajaan hendaklah juga pastikan bahawa ahli-ahli Lembaga Pelawat yang akan dilantik di mana-mana pusat pemulihan benar-benar yang rela menyumbangkan tenaga bakti mereka untuk tujuan ini.

Tuan Yang Dipertua, sekarang ini Kerajaan sedang menghadapi banyak dilemanya mengenai dengan pemulih-pemulih atau penagih-penagih dadah. Memulihkan penagih-penagih dadah yang sedang serius itu dimasukkan ke pusat pemulihan menerusi keputusan mahkamah. Bekas pemulihan yang sedang dipulih menagih semula. Penagih-penagih yang telah dipulih apabila keluar daripada pusat pemulihan biasanya terdedah kepada beberapa gejala yang tidak diingini. Antaranya kepada mereka yang tidak mempunyai pekerjaan, apabila keluar dari pusat pemulihan dadah akan susah untuk mendapatkan pekerjaan yang sesuai dengan pengalaman yang mereka perolehi di pusat-pusat pemulihan. Begitu juga keluarga-keluarga pemulihan ini biasanya tidak senang menerima pemulih-pemulih yang telah dipulihkan dan seterusnya masyarakat di sekeliling juga menganggap bahawa pemulih-pemulih dadah ini satu golongan yang tidak akan memberi faedah lagi kepada masyarakat. Oleh itu, tindakan-tindakan yang perlu dan masyarakat

umum patutlah memberi kerjasama kepada Kerajaan supaya menerima semula penagih-penagih dadah ini sebagai anak-anak dalam masyarakat yang perlu mendapat bantuan daripada semua pihak dan biasanya apabila mereka ini telah tidak dapat diterima oleh ibu bapa, keluarga dan masyarakat, maka mereka akan balik ke tempat mereka yang asal iaitu menjadi seorang penagih dadah semula. Hal inilah yang sedang berlaku sekarang. Kata orang: Yang dikandung bercirikan dan yang dikejar tidak dapat. Dengan ini, saya suka mencadangkan supaya dalam masa seliaan dan sebelum mereka dibebaskan hendaklah seberapa boleh pihak-pihak yang tertentu memastikan bahawa penagih tersebut akan diterima oleh keluarga, mempunyai pekerjaan dan tidak akan terlibat lagi dengan penagih-penagih yang sedia ada itu.

Untuk mengelakkan bekas penagih dadah yang telah terlibat semula menagih dadah, saya suka mencadangkan supaya Kerajaan menubuhkan satu unit khas atau jawatankuasa khas yang mana selain daripada seliaan biasa, akan memberi kemudahan-kemudahan, akan membantu penagih-penagih dadah ini untuk mendapatkan pekerjaan, untuk mendapatkan satu tempat perlindungan yang akan menjamin kehidupan mereka masa depan.

Selain daripada peranan Kerajaan, ibu bapa juga patut memainkan peranan yang perlu untuk membantu Kerajaan. Peranan yang perlu dimainkan oleh ibu bapa ialah supaya melaporkan segera jika anak-anak mereka itu terlibat dengan penagihan dadah. Kerana kecuaian daripada ibu bapa sendiri maka mengakibatkan penagih-penagih dadah ini membiak dari seorang ke seorang, dari satu tempat ke satu tempat dan kebanyakan dari mereka yang terlibat

adalah bermula daripada rumahtangga yang tidak tenteram, berselisih faham di antara ibu bapa, di antara suami isteri dan tidak dapat kasih sayang yang sepatutnya daripada ibu dan bapa serta setengah daripada setengahnya pula mendapat kasih sayang yang berlebihan daripada ibu bapa. Jadi, peranan yang akan dimainkan oleh ibu bapa dan keluarga yang berkenaan adalah perlu untuk bersama-sama membantu Kerajaan dalam usaha ini. Dan berkaitan dengan ini saya suka menyarankan supaya pihak Kerajaan selain daripada usaha-usaha memulihkan semula penagih-penagih dadah ini, satu tindakan yang perlu diambil ataupun jika perlu satu undang-undang juga patut diadakan supaya ibu bapa-ibu bapa yang sengaja membiarkan anak-anak mereka itu terdedah atau sengaja telah mengetahui anak-anak mereka itu terlibat dengan dadah, sengaja tidak memberitahu kepada Kerajaan, maka tindakan menerusi undang-undang perlu diambil. Dengan demikian, akan mendapat perhatian daripada ibu bapa dan ibu bapa akan mengambil berat bahawa jika sekiranya tindakan-tindakan yang perlu itu tidak diambil, maka satu undang-undang atau satu tindakan menerusi undang-undang akan dikenakan kepada ibu bapa.

Begitu juga peranan pelajar-pelajar atau penuntut-penuntut serta murid-murid di sekolah rendah dan pihak Kementerian perlu juga mengambil perhatian supaya pelajar-pelajar dan murid-murid di sekolah-sekolah ini diberi kegiatan-kegiatan di luar sekolah atau aktiviti-aktiviti yang akan memainkan peranan supaya tidak banyak masa yang terluang, tidak banyak masa yang terbuang begitu sahaja untuk belia-belia kita atau penuntut-penuntut ini menghabiskan masanya dengan tidak tentu arah. Oleh itu, pada pelajar-pelajar atau penuntut-penuntut baik pun di sekolah rendah, atau di sekolah

menengah atau di peringkat-peringkat pengajian lainnya perlu mengadakan satu paksaan yang mana tiap-tiap pelajar dimestikan mengambil bahagian dalam aktiviti-aktiviti berpasukan seperti Pasukan Pengakap, Pasukan Pandu Puteri, Pasukan Bulan Sabit Merah, St. John Ambulance, Kadet atau lain-lain pasukan yang sedia ada di sekolah. Dengan pasukan ini selain daripada aktiviti-aktiviti biasa, mereka akan membincangkan masalah-masalah yang berkaitan dengan penghidupan mereka sehari-hari serta akan melibat diri mereka dengan disiplin. Jadi, dengan keadaan ini barangkali masa yang terbuang itu tidak akan ada lagi di kalangan pelajar-pelajar atau penuntut-penuntut, jadi sedikit sebanyak akan memberi kesan setelah mereka menghadapi kegiatan-kegiatan di luar bilik darjah dan sebelah malamnya mereka akan menghadapi pelajaran yang sedia ada, yang akan menghadapi pelajaran pada esok paginya.

Itulah, Tuan Yang Dipertua, sedikit pandangan yang dapat diberi oleh saya dan dengan ini oleh sebab kesuntukan masa dan memberi peluang kepada rakan saya Yang Berhormat yang lain, maka saya dengan sukacita menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983.

8.18 mlm.

Tuan Jaafar bin Harun: Tuan Yang Dipertua, saya bangun memohon izin menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) ini. Saya cuma memberikan satu dua pandangan berhubung dengan Rang Undang-undang Penagih Dadah yang telah dibentangkan oleh Menteri sebentar tadi.

Tuan Yang Dipertua, masalah dadah atau penagih-penagih dadah

dalam negara kita ini sekarang telah menjadi begitu popular, begitu serius sekali. Kita dapati peningkatan penagih-penagih dadah daripada setahun ke setahun telah meningkat dan bertambah-tambah banyak. Jadi, jika ini berlarutan atau bertambah-tambah lagi banyaknya di masa akan datang, maka tidak dapat tiada negara kita akan hancur dan generasi kita juga akan rosak. Oleh itu, Tuan Yang Dipertua, maka bencana dadah ini memang tidak boleh kita abaikan dan tindakan untuk memerangnya memanglah kita teruskan.

Saya mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan yang telah menjalankan beberapa ikhtiar dan langkah-langkah untuk memerangnya dengan mengadakan kempen-kempen, acara-acara seperti membakar patung pendadah, pameran-pameran yang menunjukkan cara kecekapan anjing-anjing yang telah dilatih untuk mengesan dadah-dadah itu. Kesungguhan Kerajaan kita untuk memerangi dadah ini memang tidak boleh dinafikan. Pucuk pimpinan kita Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr Mahathir dan Yang Amat Berhormat Dato' Musa Hitam dan juga Yang Berhormat Dato' Rais Yatim selaku Pengerusi Pemadam dadah telah bersungguh-sungguh menunjukkan kepada kita bahawa dadah itu satu ancaman yang berbahaya. Oleh itu rakyat juga mestilah memberi kerjasama dengan apa cara sekalipun bagi membentasi ancaman dadah itu.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan kita telah membentuk beberapa badan untuk membentasi dadah. Saya suka memberi pandangan sebagaimana juga saudara Yang Berhormat yang telah menyatakan iaitu Jawatankuasa Pembentasi Dadah ini seperti yang telah dibentuk oleh Kerajaan hendaklah kita teruskan bukan sahaja di peringkat atas, di peringkat negeri dan daerah tetapi juga yang penting

kita adakan ialah di peringkat kampung-kampung ataupun mukim-mukim, kerana di kampung-kampung itu atau di kawasan-kawasan yang kita dapati penagih dadah ini, kerana di kampung-kampung atau tempat yang kita bentuk Jawatankuasa itu keseluruhannya maka jawatankuasa ini boleh memberi kerjasama kepada kita sama ada kepada penagih ataupun kepada Kerajaan bagi mencegahnya. Jadi badan atau jawatankuasa yang dicadangkan ini boleh kita gunakan nama barangkali JKKK ataupun kita bentuk satu jawatankuasa yang lain pun boleh juga tetapi yang pentingnya maklumat-maklumat ini hendaklah didapati daripada jawatankuasa itu.

Tuan Yang Dipertua, kita mahu juga Kerajaan kita memerangi ancaman dadah ini sebagaimana kita memerangi ancaman komunis. Saya bersetuju juga dengan pendapat Yang Berhormat saudara-saudara saya yang telah menyatakan kalau perlu Kerajaan kita boleh mengeluarkan hadiah atau apa-apa perhatian kepada mereka yang memberikan maklumat itu supaya badan ataupun jawatankuasa itu bergerak lebih cergas lagi mengesan dadah yang kita tidak ingini itu, tetapi mereka yang memberikan maklumat ini hendaklah kita rahsiakan namanya kerana barangkali mungkin boleh mengancam keselamatan dirinya. Saya fikir dengan cara Kerajaan memberikan perhatian atau hadiah-hadiah kepada mereka yang memberikan maklumat-maklumat itu maka rakyat sama ada penagih atau pengedar akan dapat dikesan dan seterusnya diambil tindakan.

Tuan Yang Dipertua, kepada para penagih dadah ini barangkali mereka yang belum begitu teruk atupun dirawat nanti patut juga kita tempatkan mereka di tempat-tempat lain ataupun di kampung atau di kawasan-kawasan yang tiada didapati

dadah itu. Jadi supaya mereka tiada mendapat dadah maknanya kita sisihkan mereka terus daripada dadah ini.

Tuan Yang Dipertua, baru-baru ini saya telah menghadiri kempen anti dadah dan dalam majlis ini saya dapati pengetahuan dan kecekapan anjing-anjing pengesan dadah ini sungguh menggembirakan hati saya, kerana anjing-anjing itu boleh mencari dadah walau dalam beberapa kumpulan kotak-kotak ataupun yang tersorok di bawah-bawah kereta dan sebagainya. Jadi yang saya maksudkan, Tuan Yang Dipertua, anjing-anjing ini hendaklah kita latih dengan beberapa banyak lagi dan hendaklah kalau boleh kita tempatkan di pintu-pintu masuk ke negara kita ini sama ada di sebelah Selatan, Johor Bahru dan juga di sebelah utara mengesan untuk menambahkan lagi pengawalan terhadap pelancung-pelancung yang masuk ke negara kita supaya dapat dikesan seperti kecekapan yang ditunjukkan oleh anjing-anjing itu. Begitu juga kalau boleh kita adakan kawalan di lapangan-lapangan terbang dan sebagainya, kerana di situlah puncanya kemasukan dadah ini ke negara kita, dan kalau perlu barangkali sekali sekala boleh juga anjing-anjing itu kita bawa berjalan-jalan ataupun mana-mana difikirkan yang dapat maklumat ada bahan-bahan dadah ini untuk dibawa untuk pengesan.

Tuan Yang Dipertua, setakat itulah sahaja dan saya menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah, 1983 (Rawatan dan Pemulihan).

8.26 ptg.

Toh Muda Dr Abdullah bin Che Wan: Tuan Yang Dipertua, saya ingin turut serta membahaskan Rang Undang-undang Penagih Dadah ini dengan memulakannya untuk

mengucapkan setinggi-tinggi tahniah terutamanya kepada Kerajaan yang telah dapat melancarkan baru-baru ini satu kempen anti dadah secara besar-besaran dan secara yang menyeluruh.

Yang kedua, tahniah kepada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri yang telah pun dengan sendirinya mengambil berat tentang masalah dadah ini dan telah pun dengan sendirinya membentangkan satu Rang Undang-undang berkenaan dengan Dadah Berbahaya pada hari semalam dan juga telah pun memasukkan masalah dadah ini dalam Majlis Keselamatan Negara.

Yang ketiga, tahniah kepada Kerajaan yang telah membentangkan Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) yang kita perbincangkan pada petang ini.

Tuan Yang Dipertua, dalam saya mengucapkan tahniah di atas langkah-langkah yang telah dijalankan oleh Kerajaan demi untuk memerangi masalah dadah yang merupakan musuh yang pertama yang sedang mengancam keselamatan negara kita ini, saya ingin juga memberikan pendapat-pendapat, pandangan-pandangan dan komen-komen saya sendiri tentang masalah-masalah bersama yang dihadapi oleh keseluruhan kita.

Pada hemat saya walaupun molekul sekali masalah dadah ini dimasukkan ke Majlis Keselamatan Negara sekarang ini akan tetapi kita semua sedia maklum bahawasanya Majlis tersebut amat besar bidangnya dan mungkin dalam Majlis tersebut mengendalikan berbagai-bagai masalah keselamatan negara, masalah dadah ini mungkin tidak akan mendapat perhatian yang secukupnya dan sepatut-patutnya.

Saya ingin mencadangkan di sini iaitu kalau boleh elok jugalah pihak Kerajaan memikirkan dan menimbangkan agar satu badan khas ataupun jabatan khas yang khusus untuk memerangi masalah dadah ini diwujudkan di bawah Jabatan Perdana Menteri. Mungkin boleh diawasi oleh Majlis Keselamatan Negara tetapi kita perlukan satu badan yang kerja mereka tidak lain dan tidak bukan siang dan malam memikirkan, merumuskan dan mengambil berat tentang semua selok belok masalah dadah dan penyalahgunaan dadah yang mana ini mungkin akan dapat lagi memberi kesan-kesan yang lebih bermakna kepada hajat dan hasrat Kerajaan untuk membasmi semua masalah dadah yang kita perbincangkan pada petang ini dan juga sepatutnya juga diperuntukkan pegawai-pegawai sepenuh masa yang mencukupi untuk tujuan yang sama juga. Selain daripada badan yang boleh menjadi penyelarasan kepada semua pertubuhan-pertubuhan ataupun persatuan-persatuan memerangi dadah, jabatan-jabatan ataupun unit ini boleh memainkan peranan untuk menyeluruh, tidak seperti sekarang ini yang mana tindakan-tindakan ini dibuat adalah dibuat secara "piecemeal iaitu sedikit sini, sedikit sana, sedikit oleh persatuan ini, sedikit oleh pertubuhan sana dan ini sudah pihak Kerajaan untuk menyelaraskan untuk menyatupadukan dan mendapat kesan yang lebih baik pada umumnya. Maka penting sekali satu badan diwujudkan untuk menyelaraskan segala aktiviti-aktiviti dan tindakan yang dibuatkan oleh berbagai-bagai jawatankuasa dan kesatuan ini. Juga, Tuan Yang Dipertua, walaupun kita mengucapkan tahniah kepada kempen yang secara besar-besaran dibuat di seluruh negara sekarang ini, tetapi pihak saya agak merasa dukacita sedikit oleh kerana walaupun kempen-kempen yang besar-besaran dilancarkan di semua negeri-negeri,

tetapi pada pendapat saya, pada hemat saya kesediaan untuk menerima kempen-kempen tersebut tidak diaturkan dengan baiknyanya.

Sekarang ini tempat-tempat pemulihan, pusat-pusat pemulihan, pusat-pusat harian dan pusat-pusat jagaan lanjutan ini tidak dapat diwujudkan semasa dan selepas kita melancarkan kempen anti dadah ini secara besar-besaran. Malah setahu saya lock-up tempat kita hendak kurung orang-orang yang kita tangkap mengedar atau menagih dadah inipun amat kekurangan sekarang ini yang mana pihak Polis pun tidak dapat menempatkan mereka di lock-up tersebut oleh kerana terlampau ramai yang dapat ditangkap dan dimasukkan ke lock-up.

Pada pendapat saya dan saya telah diberi faham bahawasanya terpaksa pula pihak Polis melepaskan mereka balik kepada masyarakat umum selepas tahanan dalam masa tempoh 2-3 hari dan mereka itu terus balik ke kumpulan menagih dan mengedar dadah. Ini pada hemat saya pihak Kerajaan kurang bersedia dan kurang persiapian untuk menentukan tempat-tempat lock-up, pusat-pusat pemulihan yang ada sekarang ini, Kerajaan sepatutnyalah boleh menentukan mana-mana pulau ataupun kem yang tertentu untuk menempatkan penagih-penagih dadah agar mereka dapat dikawali, diberi rawatan dan seterusnya diberi pemulihan.

Oleh kerana kita semua tahu jumlah penagih-penagih dadah sekarang ini amat banyak sekali, malah Y.A.B. Timbalan Perdana Menteri sendiri menyatakan bahawasanya lebih daripada 70,000 telah didaftarkan sebagai penagih dadah, tetapi angka yang lebih realistic, dengan izin, merupakan jumlah tujuh kali ganda jumlah tersebut itu yang mana jumlah yang sebenarnya orang-orang kita yang

menagih dadah, merupakan jumlah yang sebanyak hampir-hampir ½ juta orang. Ini memerlukan segala penggembelangan tenaga oleh Kerajaan terutamanya, dan rakyat jelata amnya untuk sama-sama kita menghapuskan dan membasmi masalah penagihan dadah ini, dan pihak Kerajaan sepatutnyalah mengambil inisiatif ataupun membuka jalan yang utama agar pihak swasta dapat turut sama membantu dengan seberapa kuat yang boleh.

Seperti yang saya katakan sebentar tadi tempat khas ataupun pulau-pulau yang tertentu yang mana pihak yang menagih ini tidak mudah dihubungi oleh kawan-kawan mereka atau kenalan-kenalan mereka itu yang mana menyebabkan mereka boleh pada mulanya menjadi penagih dengan pengaruh dan pergaulan-pergaulan tertentu, maka penting diasingkan ke tempat-tempat tertentu yang khas untuk mereka itu berpeluang diberi pemulihan agar dapat mereka balik ke pangkuan cara yang sebenarnya. Di sini juga latihan-latihan vokesyenal, latihan ala tentera patut-patut difikirkan, diberikan pada mereka ini agar selepas dipulihkan semua mereka ini akan dapat menjadi masyarakat yang berguna pada masyarakat. Masalah-masalah yang terpenting yang boleh membawa mereka menjadi penagih dadah ialah oleh kerana ketiadaan kerja-kerja ataupun kemahiran-kemahiran tertentu untuk mereka ini mengisikan masa lapang mereka, maka bidang-bidang yang tertentu itu mestilah diberi dengan secara menyeluruh dan penuh pada mereka itu yang sedang menjalankan pemulihan di pusat-pusat ataupun kem-kem yang tertentu.

Tuan Yang Dipertua, izinkan saya di sini untuk memberi pendapat sedikit tentang cara rawatan yang mana sekarang ini masih lagi menjadi perkara yang kontroversi dalam kita mencari jalan untuk memulihkan

penagih-penagih dadah yang sekarang ini kita terpaksa mengakui bahawasanya cara-cara pemulihan kita ini tidak begitu baik, tidak begitu berkesan yang kita harap-harapkan dan kita tahu serta kita terpaksa mengakui bahawasanya dalam 10 orang yang telah pun menjalani rawatan pemulihan itu dengan mencukupi tidak kurang daripada 9 orang daripada 10 itu selepas dipulih balik ke pangkuan penagih dadah, dalam masa yang tidak lama selepas meninggalkan pusat-pusat pemulihan itu.

Di sini pada hemat saya cara rawatan dan pemulihan ini memerlukan pengembelian tenaga dan fikiran kedua-dua pihak iaitu secara moden, secara barat dan juga secara tradisional yang mana sekarang ini kita mesti akui dan sedar bahawasanya di setengah-setengah tempat, kepada setengah-setengah orang rawatan secara tradisional ini lebih berkesan daripada secara barat. Oleh kerana cara barat banyak memerlukan psychology atau psychotherapy, dengan izin, yang mana banyak menggunakan psychology kadangkala anak muda kita itu tidak sebegitu mahir ataupun panjang pemikiran atau dalam pengetahuan dia tentang selok-belok penghidupan sehari-hari maka mereka itu perlukan bimbingan, rawatan secara tradisional yang mana rawatan secara tradisional itu boleh menolong mereka itu yang tidak begitu terpelajar dengan keadaan-keadaan semasa.

Saya ingin mencadangkan dalam masa Kerajaan menentukan Lembaga-lembaga Pelawat dan Jawatankuasa-jawatankuasa untuk mengendalikan pusat-pusat pemulihan dan sebagainya harap ditentukan kedua-dua pihak ini ada wakilnya, agar kedua-dua pihak itu akan dapat menggembelikan tenaga dan fikiran untuk mendapatkan hasil yang lebih baik lagi dari segi pemulihan.

Ingin juga saya menyatakan di sini, Tuan Yang Dipertua, walaupun pihak Kerajaan banyak menekankan betapa pentingnya rakyat Malaysia dan masyarakat umum bersama-sama dengan Kerajaan memerangi masalah dadah ini tetapi oleh kerana masalah dadah ini amat besar, luas dan padat sekali dan memerlukan tenaga, wang ringgit dan masa yang begitu banyak sekali, saya tidak nampak cara mana selain daripada Kerajaan sendiri juga memainkan peranan yang utama dan menjadi penggerak yang utama untuk menentukan segala selok-belok memerangi dadah ini dapat menghasilkan kejayaan yang diharapkan. Kerajaan terpaksa pada hemat saya menentukan selain daripada jabatan ataupun badan yang saya katakan tadi peruntukan-peruntukan yang mencukupi untuk menentukan segala strategi, segala persiapan, segala masalah yang bakal ditempuhi dapat diatasi oleh kerana masalah dadah ini lebih rumit daripada masalah komunis atau masalah kemasyarakatan yang lain. Oleh kerana juga masalah dadah ini melibatkan bukan sahaja penagih-penagih dadah itu tetapi juga kaum keluarga, kaum kerabat dan rakan-rakan mereka itu yang mana kalau dijumlahkan mungkin akan menjadi 2-3 million dan ini pada hemat saya satu masalah yang terbesar sekali yang mana Kerajaan sepatutnyalah sekarang ini menentukan peruntukan-peruntukan dan priority yang lebih daripada komunis dan lain-lain keselamatan kalau kita betul-betul hendak membasmi masalah penagihan dadah ini.

Perkara ini bukan perkara main-main. Masanya pada hemat saya telah tiba dan ramai pun telah mengatakan bahawasanya kita agak terlambat sedikit di dalam kita hendak memerangi dadah ini secara habis-habisan tetapi masanya masih ada lagi, hendak terpulanglah kepada Kerajaan terutamanya dan kita semua keduanya

untuk menentukan secara habis-habisan dan menentukan segalanya mencukupi untuk kita membasmi masalah penagihan dadah ini.

Tuan Yang Dipertua, satu perkara lagi yang ingin saya sampaikan kepada Majlis yang mulia ini ialah berkenaan dengan ramai di antara penagih-penagih dadah itu datangnya dari kaum belia yang mana pada hemat saya dan pada fahaman saya tidak kurang dari 60% daripada penagih-penagih dadah ini datangnya dari kaum belia di bawah daripada 25 tahun. Di sini saya ingin mengatakan bahawasanya adalah satu daripada masalah yang mengatakan ramai belia-belia ini jatuh ke perangkap dadah ini ialah oleh kerana pihak Kerajaan dan pihak masyarakat sekarang ini hanya mementingkan kepada penuntut-penuntut yang berjaya sahaja dalam peperiksaan sekolah-sekolah. Mereka diberikan biasiswa-biasiswa, tempat-tempat pengajian tinggi yang tertentu dan berbagai-bagai lagi kemudahan-kemudahan dan mereka tetap diambil perhatian yang baik oleh Kerajaan. Malangnya mereka yang gagal atau yang tidak lulus ataupun kurang mendapat kelulusan langsung tidak diberi perhatian sepatutnya untuk mereka itu berpayung ataupun bergantung untuk menentukan masa hadapan mereka.

Maka dengan ketiadaan kemudahan-kemudahan yang mencukupi kepada mereka yang gagal itu yang mana memerlukan lebih banyak perhatian dan juga simpati dan persefahaman daripada Kerajaan serta masyarakat umum, mereka ini dengan mudah sekali menjadi bakal-bakal penagih dadah, mudah sekali dipengaruhi oleh pengedar-pengedar dadah dan merekalah yang merupakan jumlah yang terbesar sekali yang terperangkap ke jalan penagihan dadah. Saya ingin mengesyorkan agar pihak Kerajaan melalui Kementerian

yang tertentu untuk memikirkan masalah penuntut-penuntut yang gagal yang berjumlah beribu-ribu orang tiap-tiap tahun dalam peperiksaan-peperiksaan sekolah di berbagai-bagai peringkat agar mereka itu tidak terbiar begitu sahaja dan mudah dipengaruhi dengan penagihan dadah.

Seperkara lagi yang akhirnya yang ingin saya mencadangkan kepada pihak Kerajaan ialah selain daripada heroin, morphine, ganja dan sebagainya yang menjadi ubat-ubatan yang boleh menagihkan, pihak Kerajaan juga meluluskan ubat-ubatan yang lain yang mana boleh disalahgunakan dan boleh menagihkan seseorang itu untuk menambah dan menokokkan lagi masalah heroin, morphine, ganja dan sebagainya. Ubat-ubat yang berkenaan ialah seperti ubat Rohypnol, Mandrax dan sebagainya. Ini ialah ubat tidur yang mana sekarang ini kita tahu dan sedar bahawasanya ubat-ubatan ini juga boleh menagihkan dan banyak disalahgunakan oleh penagih-penagih dadah. Maka Kerajaan juga sepatutnyalah mengambil perhatian dan mungkin pula mengambil pertimbangan agar ubat-ubat yang sedemikian ini sepatutnya juga diharamkan untuk dimasukkan, diimport ataupun dibuat dalam negara kita ini, oleh kerana ubat-ubat yang lain yang tidak begitu buruk kesannya dan tidak akan menagihkan sesiapa, boleh digunakan sebagai ganti kepada ubat-ubat yang boleh menagihkan ini. Ini juga pada hemat saya boleh menolong pihak Kerajaan dan kita semua untuk kita mengurangkan dan seterusnya membasmi masalah penagihan dadah.

Tuan Yang Dipertua, akhirnya saya bersama-sama dengan rakan-rakan saya Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan), 1983.

8.48 mlm.

Tuan Fadzil bin Mahmood: Tuan Yang Dipertua, saya bangun bersama-sama rakan-rakan saya juga untuk menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan), 1983.

Tuan Yang Dipertua, saya rasa Kerajaan telah pun menyedari bahawa Pusat-pusat Pemulihan Dadah ataupun cara-cara pemulihan penagih-penagih dadah pada masa yang lampau tidak begitu berkesan, maka dengan inilah Kerajaan telah sedar bahawa peruntukan bagi perkara-perkara untuk memulihkan penagih-penagih dadah perlu diperbaiki.

Tuan Yang Dipertua, penagih-penagih dadah ini apabila keluar daripada Pusat Pemulihan janganlah kita terlampau layan mereka, janganlah kita tolong mendapatkan kerja-kerja dan sebagainya. Bukan maksud saya kita tidak ambil perhatian tetapi janganlah sangat melayani mereka, sebab kalau begitu banyak lagi belia-belia akan menggunakan dadah dan apabila ia keluar daripada Pusat Pemulihan, Kerajaan akan melayan mereka ini. Ini satu perkara yang patut juga kita ingat kerana bukan maksud saya suruh tidak layan langsung tetapi biarlah sederhana, jangan kita tinggalkan mereka begitu sahaja.

Tuan Yang Dipertua, cara-cara yang dikemukakan dalam Rang Undang-undang ini iaitu cara-cara memulihkan penagih dadah adalah baik dan untuk menjadikan lagi, lebih baik, saya rasa tempat-tempat pemulihan ini patut diperbanyakkan lagi. Kalau boleh di tiap-tiap negeri ada Pusat Pemulihan Dadah. Ini saya rasa dengan adanya banyak tempat-tempat pemulihan dadah maka kita rasa pihak-pihak yang berkenaan akan dapat menjalankan pemulihan itu dengan lebih selesa dan lebih sempurna daripada keadaan yang ada sekarang ini.

Tuan Yang Dipertua, tempat-tempat pemulihan dadah ini selalunya dilawati oleh sahabat dan keluarga penagih-penagih dadah itu. Dalam tinjauan kita pada masa-masa yang lepas penagih-penagih dadah ini dapat bekalan dadah melalui pelawat-pelawat yang datang melawat mereka itu. Pada kali ini saya rasa, pihak Kerajaan satu pihak yang berkenaan patut mengawasi, patut mengawal pelawat-pelawat ini supaya mereka ini tidak akan membawa dadah untuk membekalkan kepada rakan-rakan dan sahabat handai mereka yang sedang dalam pemulihan itu. Salah satu sebabnya yang penagih dadah itu dapat hidup dalam tempat pemulihan itu dengan menggunakan dadah, sebab dadah ini dibawa oleh pelawat-pelawat yang saya sebutkan tadi. Di sini saya sekali lagi merayu kepada pihak yang berkenaan supaya pelawat-pelawat itu dikawal atau diperiksa dengan rapi sekali.

Tuan Yang Dipertua, saya bersetuju dengan sahabat saya tadi mengatakan dalam latihan itu kita patut memperbanyakkan latihan-latihan seperti tukang simen, tukang rumah dan sebagainya. Saya rasa pada masa ini sesuai dengan kehendak Kerajaan hendak menyerapkan unsur-unsur keislaman dalam jiwa masyarakat kita walaupun bangsa-bangsa lain, agama lain, selain daripada latihan-latihan yang disebutkan oleh sahabat-sahabat saya tadi patut kita adakan penerangan-penerangan agama kepada penagih-penagih dadah ini, kerana penagih dadah ini, dadah yang digunakan ataupun yang diambil oleh penagih-penagih itu adalah bertentangan dengan Islam. Saya rasa penerangan-penerangan agama sama ada mengikut agama masing-masing patut diberi penerangan, patut diberi kursus agama setiap masa walaupun seminggu sekali dan sebagainya supaya mereka ini dapat menilai keburukan menggunakan dadah ini dalam segi

agama mengikut agama masing-masing.

Tuan Yang Dipertua, satu lagi saya rasa kita patut mengisytiharkan jangan secara rasmi kepada penagih-penagih dadah yang hendak menyerah diri supaya kita menggalakkan mereka itu menyerah diri kepada pihak-pihak yang tertentu dan nama-nama mereka ini jangan kita isytiharkan dengan cara rasmi, dengan terbuka, kerana ini memalukan dan mungkin menyekat kepada rakan-rakan yang lain untuk menyerah diri untuk mendapat pemulihan. Inilah perkara-perkara yang sedikit sebanyak yang saya sarankan kepada pihak yang berkenaan dan dengan ini saya juga menyokong Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983.

8.50 mlm.

Puan Nen Abidah binti Abdullah: Tuan Yang Dipertua, terima kasih diucapkan oleh kerana dapat peluang bangun bersama dengan rakan-rakan saya yang ada dalam Majlis pada malam ini untuk membahaskan Rang Undang-undang iaitu Akta Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan).

Negara kita pada hari ini sedang menghadapi satu beban yang bukan ringan. Ini bukannya satu perkara yang baru iaitu bagi kita telah mengetahui sejak dahulu-dahulu lagi dadah menjadi satu perkara yang amat merbahaya kiranya siapa-siapa dihindangi penagihan. Sedangkan dalam Quran juga kita perolehi ayat-ayat tegahan dan larangan Allah yang berbunyi: "Innamal khamru walmaisir walansa walazlamu rejissum minamalis shaitan patta nibu" dan satu ayat lain Allah Taala menegaskan, "Latakrabus sala waanatun sukarah". Pada masa dahulu-dahulu sekiranya seseorang yang telah menghisap candu, badan mereka menjadi kurus kering,

pucat, tidak bermaya dan tidak dapat bekerja. Akhirnya mereka tinggal rangka sahaja, kulit sahaja yang membalut tulang-tulang mereka. Tetapi sekarang dadah, heroin, morphine dari bahan-bahan yang telah dimodenkan dipandang lagi lebih merbahaya oleh masyarakat, anak-anak muda, budak-budak sekolah, orang-orang yang telah bekerja juga dihindangi oleh dadah ini sehingga masyarakat atau negara menisabkan bahawa dadah adalah sama merbahaya dengan komunis. Sedangkan komunis di negara kita, kita tahu di mana mereka berada, di mana mereka membuat sarang, siapa memberi mereka bekalan makanan, pakaian, senjata dan sebagainya, maka Kerajaan mengambil langkah memburu memusnahkan mereka habis-habisan sehingga dapat dikawal, bukan dapat ditamatkan. Kerana ada pula masanya yang mereka keluar semula serta menyerang orang-orang yang mereka dendam. Oleh kerana Kerajaan pada hari ini memikirkan bahawa masa masih belum terlambat ertinya nasi belum menjadi bubur maka itulah Kerajaan telah memulakan Kempen Anti Dadah yang telah dimulakan pada beberapa minggu yang lalu.

Mencegah adalah lebih baik daripada mengubati, iaitu kita tahu di mana asalnya dan puncanya bahawa dadah senang menghinggapi anak-anak kita. Atas bilangan penagih dadah di negara ini adalah sangat memalukan. Ramai anak-anak Melayu yang terlibat secara serius. Punca utama seseorang terlibat secara langsung dengan dadah ini ialah terlalu luas pergaulan, bebas dan tidak memilih kawan untuk dibuat sahabat dan kenalan. Pengaruh dari kawan-kawan boleh membuat seseorang itu terikut ikut sehinggalah mereka ini sanggup melakukan perkara yang keji yang tidak diinginkan oleh masyarakat sehingga sampai melakukan jenayah ataupun membunuh kawan sendiri.

Yang menjadi hairan bagi kita semua orang tahu bahawa penyalahgunaan dadah adalah merbahaya tetapi mereka tidak langsung mengindahkan apa yang ditegah dan tidak mengikut apa yang disuruh. Kita masih ingat apa yang berlaku di Camp Semangat pada tahun 1972. Inilah titik-titik hitam yang melibatkan anak-anak muda kita di negara ini yang dihinggapi oleh dadah. Pada masa itu bangun seorang yang bernama Radin Supratan menyeru supaya Kerajaan kita mengambil langkah mencegah dadah tetapi Kerajaan masih berdiam diri, tidak mengambil langkah dan tidak mengindahkan perkara tersebut. Pada hal ini tahun 1983 sudah berapa tahun yang lalu barulah perkara yang tersebut ditimbulkan semula.

Sering kita dengar apabila anak-anak di bangku sekolah terkena penyakit penyalahgunaan dadah yang mana ini adalah bermula daripada menghisap rokok, kemudian mereka menghisap dadah. Kita salahkan ibu bapa, ibu bapa tidak mempedulikan anak-anak mereka, tidak menyempurnakan kasih sayang oleh kerana pada hari ini ibu bapa adalah terdiri daripada mereka yang bekerja, turun pagi, balik malam maka hal anak-anak di rumah hal sendirian.

Penyalahgunaan bermula dari menghisap rokok ini iaitu mungkin juga salah jagaan, alpa dari menjauhkan menghisap rokok daripada pandangan anak-anak dan bermacam-macam lagi.

Pernah didapati anak-anak sekolah dengan kumpulan-kumpulan mereka yang seramai 15 atau 10 orang balik daripada sekolah duduk di satu tempat, mereka hisap rokok. Tetapi orang-orang lain tidak ambil hirau atau tidak ambil peduli. Di tempat membeli belah seperti supermarket ada mereka di

sana. Sila saksikan jika tidak percaya iaitu di sebuah supermarket di sebelah Tabung Haji di mana ramai anak-anak apabila balik daripada sekolah menunggu bas, mereka duduk di atas menghisap rokok beramai-ramai.

Kerajaan kita pada masa-masa yang lalu telah memberikan penerangan kepada orang ramai melalui jabatan-jabatan seperti Jabatan Penerangan, dengan membawa contoh-contoh dadah seperti morphine dan sebagainya menerangkan kepada orang ramai apakah bahaya benda-benda ini semua supaya orang ramai tahu dan supaya orang ramai dapat memberikan nasihat kepada anak-anak mereka.

Tuan Yang Dipertua, di negara kita ini sepertimana yang telah disuarakan oleh rakan-rakan saya tadi iaitu mahu satu pusat pemulihan. Saya rasa di negeri Perak telah mendahului daripada negeri-negeri yang lain; ada pusat pemulihannya di Batu Gajah (cara sendirian). Selain daripada mereka menjual barang-barang buatan tangan mereka sendiri seperti tempat kunci, ayat-ayat Quran dan selain daripada itu mereka berkebun, hasil daripada tanaman mereka itu dijadikan makanan sehari-hari. Pelajaran agama juga disogokkan kepada mereka. Tetapi setiap pelawat-pelawat yang datang mereka menadah tong, membubuh tong, memohon derma daripada orang ramai untuk membiayai pusat-pusat mereka. Jadi, pusat pemulihan di negeri Perak ini, Tuan Yang Dipertua, menampung penagih dadah yang datang daripada seluruh Malaysia.

Jadi, apabila kita lihat kepada keadaan yang begitu kecil dan di bawah penyeliaan seorang Jerman yang telah memeluk Agama Islam bernama Yaakub, maka dialah menyelia pusat pemulihan ini, tetapi pada masa ini apabila dikemukakan iaitu kepada pihak yang berkenaan

tidak mendapat bantuan. Saya rasa pusat pemulihan yang ada itu eloklah diberi bantuan ataupun dikelolakan oleh Kerajaan sepenuhnya supaya pusat pemulihan yang seperti demikian menjadi satu contoh kepada negeri-negeri yang lain.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Masalah yang kita hadapi, Tuan Yang Dipertua, iaitu dengan secara sukarela orang ramai yang menyerahkan anak-anaknya ke pusat-pusat pemulihan pada masa yang lalu, mereka merasa malu kerana mungkin daripada anak-anak pegawai-pegawai Kerajaan, anak-anak orang yang kenamaan, anak-anak Ahli-ahli Yang Berhormat dan pernah anak-anak Ahli Yang Berhormat yang terkena hinggap penyakit dadah ini tetapi dengan senang menghantar ke luar negeri supaya tidak ketara kepada orang ramai. Ini adalah satu penyakit yang dikatakan ibu bapa sendiri merasa malu bahawa anak-anak mereka telah dihinggap oleh penyalahgunaan dadah.

Di pusat pemulihan tersebut pula adalah dikenakan bayaran dan ini juga menakutkan ibu bapa yang kurang pendapatan kerana bayaran terlalu tinggi kerana tidak mampu bagi setengah-setengah ibu bapa menghantar anak-anak mereka ke sana. Jadi, pada masa-masa yang akan datang eloklah Kerajaan mengambil alih pusat-pusat pemulihan seperti yang demikian, mereka yang akan dimasukkan ke sana tidak lagi dikenakan bayaran, mungkin lah ramai daripada penagih-penagih dadah yang boleh dirawat di tempat seperti yang tersebut.

Tempat-tempat yang boleh mencerminkan perbuatan maksiat hendaklah ditutup supaya perkara-perkara yang tidak diingini dan

bercanggah dengan ajaran Islam dapat dihapuskan. Setelah terlaksana ini semua kita tidak ingin lagi mendengar bahawa ada orang yang menyalahkan Kerajaan kerana tidak buat itu dan tidak buat ini. Bagi pihak Kementerian Kewangan juga adalah diharap supaya dapat memberikan peruntukan yang seluas-kuasnya untuk kegunaan bagi memulihkan penyalahgunaan dadah.

Kita faham bahawa Kerajaan telah pun menghabiskan wang yang bukan sedikit untuk mengawal negara kita dari ancaman komunis maka kenapa pula Kerajaan mahu meringan-ringankan berhubung dengan membasmi penyalahgunaan dadah ini.

Sehubungan dengan ini, Tuan Yang Dipertua, Jabatan Penerangan, KEMAS, pasukan keselamatan, belia, kebajikan Masyarakat, RELA, adalah ditugaskan untuk memberikan penerangan kepada masyarakat umum.

Apabila saya sebut Jabatan Penerangan dan KEMAS, pegawai-pegawai Bahagian Hal Ehwal Khas yang jawatan mereka itu hanya kontrak setahun ke setahun dan begitu juga anggota-anggota KEMAS yang mana jawatan mereka kontrak setahun ke setahun. Taukeh KEMAS ada di sini, saya haraplah jawatan-jawatan anggota-anggota KEMAS, anggota-anggota Jabatan Penerangan, Bahagian Hal Ehwal Khas supaya dapat dilanjutkan kontrak mereka tiga tahun, jangan hanya setahun-setahun sahaja. Ini adalah menyusahkan kerana kita mahu mereka berkhidmat kepada masyarakat, senang bekerja, senang disuruh dan mereka tidak banyak kira—Dato' Sanusi. Oleh itu, sampailah masanya bagi kita semua iaitu mengambil iktibar berhubung dengan apa yang telah dibuat oleh pihak dukun-dukun ataupun perubatan tradisional.

Saya rasa pada tahun 1977, Pak Radin Supathan juga ada mengumpulkan beberapa ratus bomoh-bomoh yang ada di seluruh Malaysia untuk menggembelingkan tenaga mengubati mereka yang telah terkena penyalahgunaan dadah.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat, kalau dapat pendekkan sedikit ucapan, banyak lagi Rang Undang-undang yang kita hendak luluskan ini.

Puan Nen Abidah binti Abdullah: Sedikit sahaja, Tuan Yang Dipertua. Saya tahu bahawa mereka ini adalah berkeinginan untuk mengubati penagih-penagih dadah maka kita berharap supaya perubahan tradisional ataupun bomoh-bomoh itu tempatkan di pusat-pusat pemulihan. Sampailah masanya, Tuan Yang Dipertua, kita meluluskan satu undang-undang mengambil perjawatan yang tidak memandang kepada ijazah yang berjela-jela tetapi kemahiran adalah lebih diperlukan. Oleh itu, saya mohon menyokong Akta ini dan diucapkan terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat Timbalan Menteri sila menjawab.

9.08 mlm.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed): Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu izinkan saya menghulurkan ucapan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menzahirkan minat mengemukakan cadangan-cadangan, pandangan-pandangan dan teguran-teguran terhadap Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) 1983.

Saya juga ingin merakamkan ucapan penghargaan saya kepada Ahli-ahli Yang Berhormat Senator Tuan Ishak bin Abdul Rahman, Senator Tuan Jaafar bin Harun, Senator Dr Abdullah Fadzil bin Che Wan dan Senator Tuan Fadzil bin Mahmood dan Senator Puan Nen Abidah binti Abdullah kerana semuanya memberi sokongan bulat kepada Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan 1983).

Tuan Yang Dipertua, suka saya mengambil kesempatan ini memberi ulasan-ulasan dan penjelasan-penjelasan terhadap setengah-setengah perkara yang dibangkitkan sepanjang masa perbahasan pada malam ini.

Pihak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri akan mengambil ingatan atau perhatian juga tindakan sewajarnya terhadap pandangan-pandangan, teguran-teguran, cadangan-cadangan yang tidak dapat saya contoh kerana kesuntukan masa.

Tuan Yang Dipertua, kita semua sedar bahawa wabak dadah telah menyerang negara kita dan serangan ini akan menghala ke arah pembinasan, kemusnahan benteng dan ketahanan nasional kita sekiranya soal ini tidak dibanteras atau sekurang-kurangnya dibendung.

Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah mensifatkan bahawa penagih-penagih dadah ini sebagai bangkai bernyawa. Ini sememangnya benar kerana mereka terlibat, telah terjerumus dalam lembah kehinaan yang memilukan. Kegiatan-kegiatan maksiat, perompakan, pelacuran, jenayah-jenayah dan kemungkaran merupakan kegiatan-kegiatan mereka dan dengan

demikian moral maruah diri dan sifat-sifat peri kemanusiaan mereka kini ada di tahap yang paling rendah. Berasaskan faktor-faktor inilah, maka Rang Undang-undang Penagih Dadah (Rawatan dan Pemulihan) ini dibentangkan untuk kelulusan Dewan yang mulia ini semoga usaha-usaha rawatan dan pemulihan dapat dijalankan dengan lebih berkesan.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Senator Ishak Abdul Rahman telah menyentuh tentang aktiviti-aktiviti di Pusat Pemulihan Dadah. Untuk makluman Yang Berhormat, sukalah saya menyatakan bahawa mengikut rekod kita lebih kurang 70% daripada orang-orang yang mempunyai Pusat Pemulihan Dadah adalah terdiri daripada orang-orang yang mempunyai pekerjaan sama ada dengan Kerajaan atau persendirian. 30% lagi adalah penagih-penagih yang mempunyai kelulusan yang rendah ataupun tercicir dari bangku-bangku sekolah.

Tuan Yang Dipertua, untuk penagih-penagih dadah yang mempunyai pekerjaan tekanan terhadap latihan tidaklah perlu pada hemat saya, yang perlu ialah penyeranan terhadap ta'biat bekerja (work habit).

Yang Berhormat Tuan Ishak bin Abdul Rahman juga telah mencadangkan supaya bekas penagih dadah diberi pekerjaan. Sebenarnya, ini adalah satu perkara yang memerlukan kerja sama seluruh masyarakat. Selagi sikap masyarakat itu masih negative bekas-bekas penagih dadah selama itulah penagih-penagih ini akan dipencilkan, ertinya mereka disisir oleh masyarakat. Oleh itu saya mengambil kesempatan ini merayu kepada masyarakat umum

semuga mengubah sikap mereka terhadap bekas-bekas penagih dadah kerana penagih-penagih ini sebenarnya ingin membaiki diri mereka masing-masing yakni mereka ingin pulang ke pangkuan masyarakat. Sikap positif seperti memberi pekerjaan dan nasihat-nasihat yang berguna kepada mereka adalah merupakan satu-satu usaha yang berfaedah ke arah ini.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Tuan Jaafar Harun menyentuh soal penubuhan Jawatankuasa Pemulihan Dadah di daerah-daerah. Memang telah dicadangkan dalam pindaan Akta ini, kalau kita lihat pada Seksyen 15 (1) supaya jawatankuasa ini ditubuhkan di peringkat-peringkat negeri-negeri, daerah dan pekan untuk membantu pegawai-pegawai pemulihan menyelia bekas-bekas penagih dadah dalam masalah harian seperti masalah peribadi, pekerjaan, tempat tinggal dan sebagainya. Di dalam bahagian ini Jawatankuasa Pemulihan Dadah dilantik dari golongan masyarakat di satu-satu kawasan untuk dapat memberi khidmat yang tersebut di atas. Mereka ini akan lebih mengetahui masalah di tempat tersebut serta mempunyai hubungan peribadi dan keluarga dengan masyarakat setempat.

Yang Berhormat Dr Abdullah Fadzil Che Wan menyeru supaya ditubuhkan satu jawatankuasa khas untuk mengatasi masalah wabak dadah. Sukacitalah dimaklumkan bahawa Kerajaan telah menubuhkan satu pasukan petugas anti dadah di bawah Jabatan Perdana Menteri yang mana tugasnya ialah untuk menyelaras, merancang strategi-strategi tertentu supaya usaha membenteras dadah dapat dilaksanakan dengan lebih menyeluruh. Kementerian Hal Ehwal

Dalam Negeri juga akan memperhebatkan lagi aspek-aspek penguatkuasaan di semua kawasan di Malaysia bagi membersihkan negara kita ini daripada gejala-gejala dadah. Apakah pemulihan dan rawatan pula telah diletakkan di bawah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri supaya dengan ini aspek penguatkuasaan dan rawatan dapat dijalankan dengan lebih berkesan lagi.

Yang Berhormat Dr Abdullah Fadzil juga telah menyentuh soal kekurangan pusat-pusat pemulihan untuk penagih-penagih dadah, Tuan Yang Dipertua, sebenarnya pihak Kerajaan sedar tentang kekurangan ini tetapi untuk makluman Yang Berhormat, Kerajaan akan mendirikan beberapa lagi pusat-pusat pemulihan seperti Pusat Serenti di Tampin, Melaka; Pusat Serenti Dengkil, Selangor; Pusat Serenti Sungai Petani, Kedah; Pusat Serenti Kuantan, Pahang di samping tiga buah pusat yang wujud sekarang ini iaitu di Bukit Mertajam, Tampoi dan Besut. Apabila kesemua pusat-pusat ini berjalan di jangka bilangan penagih-penagih dadah yang boleh dimuatkan di tempat-tempat tersebut adalah lebih kurang berjumlah 6,000 orang.

Berkenaan dengan latihan tentera yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat itu, sukalah dinyatakan bahawa ini merupakan satu daripada perkara yang diatur di dalam pusat-pusat serenti yang kita akan laksanakan setelah Rang Undang-undang ini diluluskan pada malam ini. Dan sebenarnya ini merupakan satu konsep baharu yang mana tujuannya ialah untuk memupuk disiplin di kalangan penagih-penagih dadah. Di antara itu ialah untuk memupuk disiplin di kalangan penagih-penagih dadah. Di antara itu ia juga bercadang untuk memulih bukan sahaja dari segi fizikal, malah rohani penagih-penagih yang tersebut.

Yang Berhormat Dr Abdullah Fadzil juga menyentuh tentang masalah modeliti rawatan yang dijalankan sekarang, katanya tidak berkesan. Sebenarnya pihak Kerajaan mengaku atas perkara ini tetapi belum ada lagi jikalau Yang Berhormat ingin meneliti satu negara yang benar-benar boleh mewujudkan satu modeliti yang unggul. Oleh itu pihak Kerajaan membenar modeliti, multi-disciplinaru approach melalui rundingan cara dan juga jawatan secara tradisional agar dengan cara-cara yang banyak ini salah satu daripada modeliti ini akan menelurkan sesuatu yang bersesuaian dengan personality dan masalah penagih yang berkenaan.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Dr Abdullah Fadzil juga menyentuh soal ubat-ubatan yang mungkin disalahgunakan oleh penagih-penagih dadah ataupun siapa yang berkenaan yang katanya soal-soal ini perlu dikawal, Tuan Yang Dipertua, contoh perubatan yang disebutkan oleh Yang Berhormat Dr Abdullah Fadzil itu seumpama; saya pun sudah hendak sebutkan Rohypnol, Mandrax telah pun dibawa masuk di bawah kawalan Dadah Berbahaya dan semua langkah kawalan boleh dikenakan seperti mana yang dikenakan ke atas morphine atau heroin. Ubat-ubatan lain disalahgunakan dengan luas, ubat-ubatan ini bolehlah dijadualkan dalam Akta Dadah Berbahaya.

Tuan Yang Dipertua, Yang Berhormat Tuan Fadzil Mahmood menimbulkan persoalan kawalan di Pusat-pusat Pemulihan. Sukalah saya menyatakan bahawa Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri sedang mengkaji peraturan-peraturan di semua jenis pusat pemulihan agar kawalan yang lebih rapi terhadap penagih-penagih dadah dan orang-orang yang melawat pusat tersebut dapat diadakan, dengan

itu dadah tidak akan sampai kepada penghuni-penghuni di pusat-pusat Pemulihan.

Yang Berhormat Tuan Fadzil Mahmood juga membuat sasaran, katanya supaya tidak begitu melayan bekas-bekas penagih dadah. Tuan Yang Dipertua, ini merupakan masalah yang dihadapi oleh bekas penagih dadah kerana mereka ini dipencilkan, bukan sahaja dari keluarga, masyarakat, malahan juga sukar bagi mereka untuk mendapat pekerjaan. Sekiranya masalah ini diabaikan, bekas-bekas penagih dadah tidak lagi ada tempat untuk mereka berlindung.

Tuan Yang Dipertua, oleh sebab sebagaimana saya katakan tadi kesuntukan masa, maka saya tidak lagi ingin melanjutkan penerangan dan penjelasan saya dan saya mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian sekejap tadi dan di atas sokongan Yang Berhormat itu maka saya sekali lagi menghulurkan setinggi-tinggi penghargaan dan terima kasih.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mempengerusikan Jawatankuasa*).

Fasal 1 hingga 31 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG RACUN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

9.24 mlm.

Tuan Mohd. Kassim bin Ahmed: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Racun 1952 dibaca bagi kali kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, Rang Undang-undang ini bertujuan meminda Ordinan Racun 1952 yang bermaksud mengawal pemilikan dan kegunaan bahan-bahan kimia acetic anhydride, acetyl chloride and acetyl bromide. Bahan-bahan kimia acetic anhydride, acetyl chloride dan acetyl bromide adalah merupakan "acetylating agent" yang perlu untuk membuat heroin daripada morphine. Ia tidak boleh didapati secara besar-besaran kerana ia tidak dikilangkan di Malaysia. Namun begitu, mengikut rekod Polis, di antara tahun 1973 hingga tahun 1982 telah dijumpai sebanyak 8 buah makmal haram yang memproses heroin. Bahan-bahan kimia ini juga ditemui di tempat-tempat tersebut. Bilangan makmal yang dijumpai ialah 6 di Bukit Mertajam, 1 di Kulim, Kedah dan 1 di Changloon, Kedah. Seramai 33 orang telah ditangkap berkaitan dengannya. Bukti-bukti juga menunjukkan bahawa makmal-makmal yang memproses heroin dengan

menggunakan bahan-bahan kimia tersebut terdapat di selatan Thailand.

Tuan Yang Dipertua, kawalannya yang lebih ketat adalah perlu untuk membentaras makmal-makmal yang memproses heroin dengan menggunakan bahan-bahan kimia acetic anhydride, acetyl chloride dan acetyl bromide. Jika tidak ada kawalan yang rapi mengenai bahan-bahan kimia ini pengeluaran heroin di Malaysia akan bertambah dan di samping itu juga heroin yang diseludupkan dari makmal-makmal di Thailand ke Malaysia akan meningkat dengan banyaknya.

Tuan Yang Dipertua, undang-undang yang mengawal bahan-bahan "acetylating agent" sekarang ialah Ordinan Racun 1952. Ordinan ini tidak mempunyai peruntukan yang berkesan untuk melarang atau mengawal pemilikan bahan-bahan kimia tersebut. Hukuman yang ditetapkan bagi sesiapa yang mengimport tanpa lesen adalah tidak mempunyai kesan pencegahan. Oleh itu adalah dicadangkan supaya satu peruntukan baru, iaitu seksyen 10A ditambah kepada Ordinan Racun 1952. Seksyen-kecil (2) pula diadakan untuk mewujudkan peruntukan anggapan di mana seorang yang dijumpa dalam kawalannya (custody or control) bahan-bahan kimia tersebut hendaklah di sisi undang-undang dianggap sebagai memilikinya. Adalah wajar jika seseorang yang dijumpai memilikinya tanpa dapat memberikan alasan-alasan yang menasabah serta pemilikannya adalah dianggap sebagai orang yang memproseskan heroin dengan menggunakan bahan-bahan kimia tersebut kerana rekod yang ada menunjukkan bahawa kegunaan di Malaysia adalah tidak begitu luas. Pengguna yang terbesar ialah Kerajaan dan Institusi Pengajian Tinggi sahaja.

Tuan Yang Dipertua, hukuman yang dicadangkan ialah di antara 3 hingga 10 tahun dan juga hukuman sebat dengan rotan tidak kurang dari 6 kali. Adalah dicadangkan juga bahawa kesalahan ini hendaklah dijadikan kesalahan yang tidak boleh dijamin sementara menunggu perbicaraan.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan berkeyakinan bahawa dengan pindaan-pindaan ini usaha memerangi wabak dadah akan menjadi lebih berkesan dapat membuahkan kejayaan yang lebih menggalakkan.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Dato Haji Mohamed bin Nasir: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Racun 1952 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang-kan dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mempengerusikan Jawatankuasa*).

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERBADANAN KEMAJUAN KRAFTANGAN MALAYSIA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

9.30 mlm.

Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Dato' Sanusi bin Junid): Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan iaitu Suatu Akta untuk meminda Akta Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia 1979 dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, pindaan-pindaan yang dicadangkan ialah untuk membolehkan Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia menerima komisen atau bayaran daripada perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan dan untuk membolehkan penubuhan anak syarikat atau mengambil alih sesuatu syarikat Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia telah ditubuhkan pada 1hb Oktober, 1979 melalui Akta 222, Akta Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia 1979. Akta yang tersebut tidak menyediakan peruntukan yang membolehkan Perbadanan menerima komisen atau bayaran dari perkhidmatan-perkhidmatan yang diberikan oleh Perbadanan kecuali seksyen 36 (d) yang ada menyebut mengenai pembayaran bagi mendapatkan lesen untuk

menggunakan logo Perbadanan, pembayaran tersebut tidak merangkumi semua jenis perkhidmatan yang diberikan oleh pihak Perbadanan.

Aktiviti Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia kini telah berkembang dan Perbadanan telah menyediakan rekabentuk dan prototype barang-barang kraftangan untuk digunakan oleh pihak-pihak penguasa kraftangan yang ada. Di samping itu pihak Perbadanan juga telah melaksanakan konsep pusat penggunaan bersama di mana pengusaha-pengusaha boleh menggunakan kemudahan-kemudahan perkhidmatan, loji, jentera, peralatan dan barang-barang yang dipunyai oleh Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia. Dalam hal ini kemudahan dan perkhidmatan yang disediakan oleh Perbadanan perlulah dikenakan bayaran-bayaran tertentu apabila digunakan oleh pihak pengusaha.

Selaras dengan perkembangan dan kemajuan yang diharapkan dalam pengeluaran hasil-hasil kraftangan, maka pihak Perbadanan juga harus menyediakan organisasi-organisasi yang akan memperkenalkan dan memasarkan bahan-bahan tersebut di pasaran tempatan dan juga di pasaran antarabangsa. Aktiviti pembangunan kraftangan boleh dianggap sebagai satu usaha ekonomi yang akan menjadi sumber pendapatan kepada pengeluar-pengeluar yang kebanyakannya berada di luar bandar. Dengan itu Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia juga hendaklah diberi kuasa untuk menubuhkan anak syarikat dengan tujuan untuk memastikan fungsi pemasaran dapat dimainkan dengan lebih berkesan selaras dengan aktiviti promosinya.

Akta Perbadanan yang ada sekarang tidak menyediakan peruntukan yang membolehkan pihak

Perbadanan menubuhkan sesuatu anak syarikat atau mengambil alih sesuatu syarikat. Ketiadaan peruntukan ini telah menjejaskan perkembangan aktiviti perbadanan pada keseluruhannya. Syarikat-syarikat pemasaran dan pusat-pusat penjualan tidak dapat diadakan dengan sempurna dan berkesan.

Dengan kelulusan dan sokongan Ahli-ahli Dewan yang mulia ini maka usaha Perbadanan untuk mengenakan komisen ke atas perkhidmatannya akan melancarkan lagi usaha-usaha pengeluaran, pemasaran dan pembangunan. Pembangunan juga dapat memesatkan lagi urusan pemasaran melalui syarikat yang dimilikinya.

Sekian, saya mohon mencadangkan.

Dato' Haji Mohamed bin Nasir: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia 1979 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Ahli-ahli Yang Berhormat, oleh kerana tidak ada perbahasan, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 6—

9.35 mlm.

Tan Sri Dato Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Pengerusi, saya memang menyokong Bil ini akan tetapi saya mohon merayu kepada Kerajaan, lebih-lebih lagi Menteri Yang berkenaan berhubung dengan Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia.

Pada masa sekarang ini galakan yang dibuat adalah baik dan kita dapat melihatkan di mana-mana sahaja gerakan dan usaha memajukan kraftangan ini berjalan dengan lancar. Akan tetapi Kementerian patutlah memikirkan kerana ada banyak bahan-bahan dalam negara kita yang boleh dijadikan kraftangan.

Dalam Bil ini, Tuan Yang Dipertua, ada menyatakan boleh ditubuhkan syarikat atau membantu syarikat atau sebagainya dengan jalan mengeluarkan modal. Jadi, saya merayu kepada Kerajaan supaya ianya boleh ditubuhkan satu bengkel yang besar di mana buluh dalam negara kita ini terlampau banyak. Kalau kita perhatikan kraftangan di Jepun, buluh sahaja boleh dijadikan bermacam-macam benda yang difikirkan perlu, jadi permainan kanak-kanak, perhiasan rumah dan sebagainya. Buluh juga boleh dijadikan pembunuh ular. Jadi, pandangan saya kepada Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia ini supaya mengambil inisiatif ini, banyak negeri-negeri dalam Tanah Melayu sekarang ini banyak hutan-hutan buluh, di negeri saya sendiri, Pahang banyak hutan buluh dan kalau sekiranya dibuat hutan buluh, dibuat bengkel buluh untuk dijadikan permainan sebagaimana orang-orang Jepun mengeksport bagi mendapatkan hasil

negara. Kalau ini dibuat oleh Perbadanan Kemajuan Kraftangan Malaysia, saya sendiri berasa syukur kepada Tuhan lebih-lebih lagi saya mencadangkan bengkel yang seperti itu dibuat di negeri Pahang kerana banyak buluh yang boleh didapati di dalam hutan dan di lereng-lereng bukit yang ada di negeri saya.

Kalau sekiranya hendak digalakkan kepada kulit kerang, itu tertumpu ke negeri-negeri yang berdekatan dengan laut dan kalau sekiranya ditumpukan kepada anyaman daripada mengkuang dan sebagainya, atau pandan, ini sudah dimonopoli oleh negeri Terengganu dan tidak boleh mengatasi kepandaian orang Terengganu dalam masalah ini. Dan kita patut belajar lagi dari orang Terengganu sebab orang Terengganu dia dapat satu, lebih satu, dapat satu, lebih satu, sehingga Tuhan berikan kelebihan yang lebih sampai tidak dapat hendak gunakan wang dalam negeri ini lagi daripada hasil petrolnya. Jadi, apa salahnya untuk mengagih-agihkan kemudahan negara kepada mana-mana lain negeri yang difikirkan bukan sahaja buluh, barangkali rotan, langkat, resang dan lain-lainnya. Jadi, saya harap pandangan ini akan dapat difikirkan oleh Perbadanan itu lebih-lebih lagi Yang Berhormat Menteri yang saya sangat hormati dan perkataan kraftangan ini patut juga difikirkan, kadang-kadang ada kata kerat tangan pun ada, jadi kalau sekiranya tidak ada lagi sumber-sumber bahan yang dibuat, jadi kerat tanganlah Tuan Yang Dipertua, bukan kraftangan. Jadi, saya harap Yang terhormat Menteri yang bijaksana ini seorang yang mempunyai idea yang baik dapat menzahirkan dalam masa badan kraftangan ini di bawah jagaannya.

9.38 mlm.

Dato' Sanusi bin Junid: Tuan Pengerusi, saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang

Berhormat yang mempunyai idea yang begitu baik dan, insya Allah, saya akan berusaha untuk menzahir apa yang dicadangkan oleh Yang Berhormat.

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

**RANG UNDANG-UNDANG
KUMPULAN WANG BIASISWA
PENGAJIAN TINGGI
RAJA-RAJA DAN YANG
DIPERTUA-YANG
DIPERTUA NEGERI**

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

9.40 mlm.

Dato' Haji Mohamed bin Nasir: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan supaya satu Rang Undang-undang bernama Akta Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri 1983 dibaca pada kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang Dipertua, pada 31hb Ogos, 1949 Majlis Raja-raja telah bersetuju menubuhkan "Scholarship Raja-raja Negeri-negeri Melayu Bagi Pelajaran Tinggi" yang mana sumber kewangannya adalah dari kurniaan Duli-duli Yang Maha Mulia Raja-raja. Apabila keahlian Raja-raja di dalam tahun 1963 termasuk Tuan-tuan Yang Terutama, Yang Dipertua Negeri Melaka, Sabah, Sarawak dan Pulau Pinang, maka nama Kumpulan Wang tersebut ditukarkan kepada Kumpulan Wang Pelajaran Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri dan sumber kewangannya juga adalah dari kurnia sumbangan Duli-duli Yang Maha Mulia dan Tuan-tuan Yang Terutama.

Adalah didapati tidak begitu ramai penuntut-penuntut universiti yang dapat diberi biasiswa daripada Kumpulan Wang ini oleh kerana peruntukannya terhad.

Atas kesedaran ini satu keputusan telah dibuat oleh Majlis Raja-raja untuk memperluaskan sumber kewangan Kumpulan Wang Biasiswa ini. Dalam hubungan ini, selain daripada sumber yang sedia wujud, Kerajaan-kerajaan Negeri telah juga memberi sumbangan kepada Kumpulan Biasiswa ini. Wang yang telah dapat dikumpulkan itu akan dijadikan sebagai endowment pelaburan yang membolehkan biasiswa ini diberikan kepada lebih ramai penuntut-penuntut.

Tuan Yang Dipertua, Biasiawa Diraja ini adalah diberikan kepada pelajar-pelajar yang terbaik dan yang telah diterima belajar di universiti-universiti dalam atau luar negeri bagi mengikuti ijazah pertama. "Biasiswa Diraja" ini juga akan melambangkan kemuncak bagi semua biasiswa-biasiswa di negeri ini dan memberi pengertian falsafah taat setia kepada Raja berpanduan kepada Rukun-negara.

Di samping itu biasiswa juga telah ditawarkan kepada pelajar-pelajar yang telah diterima masuk di universiti-universiti tempatan dan luar negeri tetapi tidak berkemampuan dari segi kewangan untuk membiayai pelajaran mereka. Dari segi dasarnya juga persetujuan telah dibuat supaya sebahagian daripada biasiswa tersebut diberikan kepada calon-calon yang dipilih daripada negeri-negeri yang dianggap mundur.

Tuan Yang Dipertua, bagi mencapai dasar dan konsep di atas, perkara pertama yang diperlukan ialah undang-undang tubuh "Biasiswa Diraja" bagi maksud pentadbiran Kumpulan Wang dan sebagainya.

Oleh itu Rang Undang-undang ini menggariskan tentang penubuhan dan pengurusan Kumpulan Wang "Biasiswa Diraja" anggota-anggota Lembaga, kuasa-kuasa Lembaga untuk melabur kuasa mutlak Duli-duli Yang Maha Mulia Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri-negeri untuk membuat arahan am atau dirunding berhubung dengan apa juga aspek atau perkara biasiswa tersebut dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi menubuhkan Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri dan bagi membuat peruntukan mengenai pengurusan Kumpulan Wang itu dan perkara-perkara lain yang bersampingan dengannya, dibaca kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahaskan.

9.45 mlm

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang Dipertua, saya mengambil peluang bercakap, membahaskan serta menyokong Bil ini iaitu Bil yang dikatakan Akta Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri, 1983.

Saya bersyukur sebab Rang Undang-undang ini dizahirkan, apatah lagi dengan ucapan Yang Berhormat Menteri yang membawa Rang Undang-undang ini iaitu satu biasiswa kemuncak daripada segala biasiswa.

Tuan Yang Dipertua, saya akui ucapan itu tetapi bolehlah saya membalikkan semula sepatah dua kata untuk sama ada ianya betul-betul menuju kepada kemuncak biasiswa dalam negara ini yang dikumpulkan oleh Duli-duli Yang Maha Mulia Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri di Malaysia.

Tuan Yang Dipertua, Undang-undang ini ialah pindaan kepada Undang-undang 1967 iaitu biasiswa yang diwujudkan oleh Duli-duli Yang Maha Mulia Raja-raja dan sekarang ini oleh sebab fungsinya diubah iaitu Kerajaan Negeri juga akan menambahkan tabung derma tetapi bagi pihak Kerajaan Persekutuan tidak ada tersebut langsung boleh menderma. Di dalam Huraian Bil ini boleh dikatakan ada menyebut dengan terang. Apabila Bil ini menjadi Undang-undang, Rang Undang-undang ini tidak akan melibatkan Kerajaan dalam apa-apa pun perbelanjaan wang tambahan.

Jadi sebagai memusatkan perhatian saya kepada Bil ini mengapakah Kerajaan Persekutuan tidak mewujudkan satu tambahan peruntukan yang tertentu kepada Rang Undang-undang ini apabila diluluskan? Apakah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang Dipertuan Agong itu tidak menguasai Kerajaan Persekutuan kerana Baginda boleh berderma sebagai sifat Raja dalam sebuah negeri?

Tuan Yang Dipertua, semasa sebelum perang ada King's Scholarship atau Queen's Scholarship. Adakah Rang Undang-undang ini lanjutan daripada undang-undang yang dahulu atau sekarang diwujudkan atas nama kebetulan Biasiswa Raja-raja Melayu yang kebetulan pula boleh diterjemahkan ialah kita katakan King's Scholarship.

Pada zaman dahulu pada masa British, Tuan Yang Dipertua, siapa yang mendapat King's Scholarship iaitu ialah seorang penuntut yang belajar lanjutan daripada pengajian yang diterima dalam negeri sebagaimana kita dengar sekarang ini, masih ada lagi pemegang biasiswa King's Scholarship itu dalam negara kita yang masih hidup, satu daripadanya ialah bekas Gabenor Bank Negara kita, Tun Ismail Ali dan beberapa orang lain. Adakah tujuan membuat Bil ini sama dengan tujuan ini? Kalau sekiranya Bil ini diwujudkan sama dengan scholarship yang lain, jadi ia tidak menepati sebagai maksud yang kita hajatkan menjadi Bil ini di kemuncak daripada segala biasiswa. Pada saya, Tuan Yang Dipertua, mahukan Kerajaan sendiri memperuntukkan \$5 juta umpamanya daripada Kerajaan Pusat bagi mewujudkan biasiswa Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri supaya ia melambangkan satu biasiswa yang paling tinggi dan dihormati dalam negara ini yang dikeluarkan oleh Duli-duli Raja-raja Melayu.

Jadi pada hari ini, Tuan Yang Dipertua, cuma kita boleh menderma, mengikut Bil ini boleh menerima derma atau sebarang daripada sumber-sumber lain. Kalau itu kisah yang tercatat dalam Rang Undang-undang ini yang akan kita luluskan kelak dan ini tidak merupakan kemuncak daripada segala biasiswa. Jadi, apa yang kita, lain daripada apa yang kita buat. Saya fikir Kerajaan tidak lagi terlambat masanya bagi meminda Bil ini pada masa akan datang supaya ia mewujudkan satu peruntukan yang tertentu, menasabah dengan undang-undang Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua Negeri.

Tuan Yang Dipertua, pada masa sekarang ini banyak sumber

scholarship—basiswa negeri, badan-badan berkanun dan sebagainya. Jadi, kalau ianya ditakrifkan sama dengan biasiswa yang lain bila diterima untuk universiti di dalam dan di luar negeri di dalam bahagian perubatan undang-undang, kejuruteraan atau bidang sains atau profesion yang lain. Apa salahnya pula dalam peruntukan itu maknanya menambahkan lagi bagi menawarkan kepada penuntut yang sudah lulus dalam sebarang profesion yang disebut tadi bagi mendapatkan master atau kedoktoran melalui profesionnya atau pelajaran yang tertentu dan ini masih kurang, belum ada seorang doktor undang-undang dalam negeri kita kecuali yang kita pinjam daripada luar negeri ada seorang, itupun asalnya daripada Singapura. Kita banyak mempunyai sekarang ini ialah Doctor of Philosophy (Ph. D) belajar di mana-mana ambil kedoktoran pergi ke Amerika, ke England, ke Mesir atau ke mana yang kita ini boleh ambil atau dapat Ph. D. Tetapi belum ada orang yang profesional dalam pengkajiannya sendiri yang masih kurang dalam negara kita. Saya tidak kata tidak ada, masih kurang, maka scholarship Rajaraja Melayu ialah yang patut diberi dan peruntukan patut ditambah.

Saya tidak bertanya berapa banyak wang yang masih ada, saya hanya boleh menyentuh salahsiah-salahsiah yang tertentu. Tetapi kalau sekiranya undang-undang ini dizahirkan boleh menerima sebarang derma daripada orang perseorangan atau badan-badan tertentu, ini merupakan biasiswa ini tidak mencukupi kewangannya. Apatah lagi kalau skim itu diadakan, apa salahnya Kerajaan Persekutuan Tanah Melayu atau Kerajaan Malaysia memperuntukkan \$3 juta. \$4 juta atau \$5 juta dan terbuka kepada rakyat. Jadi, kalau pada waktu itu atau perkara yang macam itu wujud, maka barulah kita katakan inilah satu scholarship atau biasiswa mercu daripada segala scholarship.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada itu biarlah saya menarik dalam fasal-fasal yang ada tercatat dalam Rang Undang-undang ini yang saya mohon penjelasan dan mungkin ini boleh memalukan setengah-setengah anggota yang dilantik apabila berlaku mengikut undang-undang ini.

Tuan Yang Dipertua, dalam Fasal 5:

“Anggota-
anggota
Lembaga

5, (1) Lembaga hendaklah terdiri daripada seorang Pengerusi dan empat orang anggota yang dilantik oleh Majlis dari antara Menteri Besar dan Ketua Menteri.”

Dalam Fasal 6 dan Fasal 7 saya setuju;

“6, Seorang anggota Lembaga hendaklah hilang kelayakan dari memegang jawatan jika anggota itu terhenti dari menjadi Menteri Besar atau Ketua Menteri.”

Itulah sepatutnya, tetapi Fasal 7:

“7. (1) Majlis, pada bila-bila masa, boleh memecat dari jawatan mana-mana anggota Lembaga dan melantik seseorang lain menggantikan tempatnya.”

Saya rasa perkataan “memecat” itu tidak kena pada tempatnya kerana wujudnya seorang ahli Lembaga itu ialah Menteri Besar, kalau ianya tidak layak dipecat daripada Lembaga ini, sesungguhnya dia patut dipecat daripada Menteri Besar atau Ketua Menteri. Jadi, apa salahnya melarang sekiranya mencari perkataan, “boleh digantikan” sebab Bahasa Melayu bukan sempit, Tuan Yang Dipertua, hanya disempitkan oleh orang yang tidak mengerti bahasa itu. Saya sendiri kalau saya Menteri Besar misalnya, tetapi saya bukan.

Timbalan Yang Dipertua: Boleh jadi!

Tan Sri Dato Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tidak ada lagi dah! Boleh memecat, apa taraf saya sebagai Menteri Besar kalau saya boleh dipecat dari menjadi ahli Lembaga ini. Ertinya saya tidak menjelaskan tugas saya sebagai Menteri Besar.

Saya harap pada masa yang akan datang dalam masa mengarang undang-undang adalah difikirkan perkataan yang baik-baik, yang tidak mencatatkan maruah walaupun tidak secara langsung, tetapi kena dengan cara tidak langsung.

Tetapi saya sokong boleh dibuat "penggantian" bukan "pemecatan"

Tanpa menjejaskan kuasa pemecatan di bawah sub-seksyen (1), Majlis boleh memecat dari jawatan mana-mana anggota Lembaga yang pada pendapat Majlis tidak berupaya melaksanakan kewajipan-kewajibannya sebagai seorang anggota Lembaga oleh sebab keuzuran.

Ada baiknya, lagi pun, Tuan Yang Dipertua, Klausu 6 ini sudah cukup jikalau sekiranya berhenti daripada Menteri Besar dia berhenti daripada menjadi ahli Lembaga.

Tuan Yang Dipertua, oleh sebab undang-undang ini sudah dilagang, saya cuma boleh menyuarakan pandangan sahaja, apa salahnya ditambah 1, 2 atau 3 orang lagi ahli yang tidak rasmi daripada ahli-ahli yang kenamaan dalam negara kita, sebab kadang-kadang dalam keadaan sekarang ini bukanlah kita tidak percaya Menteri Besar, kita penuh percaya, akan tetapi fikiran ini makin ramai makin baik. Apa salahnya si pelagang ini memasukkan sekurang-kurangnya 3 orang yang diperkenankan oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong bagi menjadi ahli

Lembaga. Kita mempunyai ramai ahli-ahli yang terkemuka di dalam negara kita ini—bekas Perdana Menteri, bekas Hakim, bekas ini yang patut masuk. Jadi, mengikut Rang Undang-undang ini Lembaga cuma diwakili oleh Menteri Besar dan Ketua Menteri, itu pun cuma seorang Pengerusi dan empat yang lain; kalau tidak layak, pecat. Amboi! Halusnya budibicara. Apa salahnya kita lembut sedikit sebab ini mercu daripada segala biasiswa. Jadi mercu juga perkataan yang kita gunakan di dalamnya.

Tuan Yang Dipertua, itu sahajalah pandangan saya yang dhaif. Akhirnya saya menyokong Bil ini dan saya mohon pandangan saya dapat pertimbangan pada Kerajaan dan kalau boleh dipinda, pindalah pada suatu ketika yang akan datang bagi membuat peruntukan yang lebih besar.

10.00 mlm.

Tuan Abdul Razak bin Abu Samah:

Tuan Yang Dipertua, saya hendak bercakap sedikit sahaja mengenai Akta Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri 1983.

Saya ucapkan tahniah di atas Rang Undang-undang ini yang mengadakan biasiswa-biasiswa yang dikeluarkan oleh Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri. Saya berharap supaya biasiswa-biasiswa yang akan dikeluarkan nanti benar-benar dirasai oleh rakyat dalam negeri kita ini. Kita tidak mahu dengan adanya biasiswa ini nanti hanya dimonopoli oleh anak-anak bangsawan dan anak-anak orang ternama sahaja tetapi orang-orang bawahan tidak merasainya. Oleh itu, saya berharap Ahli-ahli Jawatankuasa ini mengkaji supaya semua lapisan rakyat diberi peluang.

Di sini saya hendak menyentuh sedikit sahaja soal Akta ini iaitu Fasal 5 Anggota-anggota Lembaga yang terdiri daripada seorang Pengerusi dan empat orang anggota yang dilantik oleh Majlis dari antara Menteri Besar dan Ketua Menteri. Dalam segi pelajaran ini sepatutnya pada pandangan saya mestilah Menteri Pelajaran menduduki Ahli Jawatankuasa ini, ditambah satu lagi sepatutnya kerana dari segi pelajaran ini ialah datangnya sebagai penasihat dan sebagainya tentulah Menteri Pelajaran lebih arif dan pandai memberitahu segala masalah-masalah ini kepada Lembaga ini. Kalau hendak harap Menteri Besar dan Ketua Menteri rasa saya mereka pun tidak tahu kemungkinan soal-soal ini. Menteri Pelajaran ataupun wakilnya sepatutnya dimasukkan dalam anggota Lembaga ini.

Itu sahajalah pandangan saya. Sekian, terima kasih.

10.02 mlm.

Dato' Haji Mohamed bin Nasir: Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu saya mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan berbilang terima kasih kepada Yang Berhormat Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak Husain yang telah memberi pandangan-pandangan yang berguna dan bernas atas Rang Undang-undang yang saya bawa pada malam ini iaitu Rang Undang-undang Kumpulan Wang Biasiswa Pengajian Tinggi Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua Negeri, 1983.

Sebenarnya, biasiswa ini adalah biasiswa khusus bagi Raja-raja kerana Kerajaan sudah pun mengeluarkan biasiswa beratus-ratus juta ringgit dari beberapa punca dan Kerajaan memandang buat masa ini eloklah biasiswa Duli-duli Yang Maha Mulia dan Yang Dipertua Negeri dijadikan khusus biasiswa khas bagi Raja-raja dan apa-apa pungutan yang telah

diambil atau yang telah disumbangkan kepada institusi ini dibuat sementara ini sudah mencukupi untuk memberi biasiswa kepada anak-anak miskin dan anak-anak yang mempunyai ilmu pengetahuan yang baik tetapi ibu bapanya tidak mampu membiayai anak-anaknya. Semasa saya menjadi Menteri Besar dahulu ada dua tiga orang anak-anak yang bijak, pandai tetapi mereka mendapat biasiswa Raja-raja Melayu ini.

Saya rasa apa yang disarankan oleh Yang Berhormat Tan Sri tadi iaitu sepatutnya Kerajaan memberi sumbangan sebanyak \$5 juta kepada badan ini, ini adalah satu pandangan yang baik tetapi apa yang saya katakan tadi Kerajaan bekehendakkan bahawa institusi biasiswa ini merupakan khas kepunyaan Raja-raja dan Yang Dipertua-Yang Dipertua buat sementara ini. Mungkin barangkali pada masa yang akan datang Kerajaan akan memikirkan pula adakah patut Kerajaan memberi sumbangan kepada Biasiswa Raja-raja ini.

Berhubung dengan anggota-anggota bagi badan biasiswa ini, saya bersetuju atas pandangan yang diberi oleh Yang Berhormat Tan Sri itu dan mudah-mudahan ini akan diambil perhatian oleh pihak Kerajaan. Kita memang sedar bahawa negara kita yang sedang membangun hari ini ilmu pengetahuan merupakan satu faktor yang sangat-sangat penting bagi membangunkan ummah iaitu bangsa kita di dalam negara kita ini, oleh sebab itu Kerajaan memandang berat. Dalam memberi sumbangan kepada biasiswa dalam beberapa jenis institusi biasiswa dan dalam mengembangkan ilmu pengetahuan sahaja Kerajaan telah membelanjakan lebih kurang 26% daripada wang negara termasuklah sumbangan kepada biasiswa bagi penuntut-penuntut kita yang sedang belajar dalam negeri dan luar negeri dan kita percaya atas kesungguhan kerajaan menolong anak-anak atau

rakyat dalam negara ini untuk mencapai ilmu pengetahuan yang tinggi ialah semata-mata memandangkan bahawa faktor yang penting bagi pembangunan ummah itu ialah ilmu pengetahuan. Kalau tidak ada ilmu pengetahuan maka sesuatu bangsa itu lambat meningkat kepada kemajuan.

Contohnya, kalau kita lihat satu bangsa di dalam dunia ini iaitu bangsa Jepun sendiri yang telah dapat kejayaan begitu pesat sekali jika dibandingkan dengan bangsa-bangsa yang telah maju di dalam dunia ini. Tiada lain sebabnya ialah kerana orang Jepun itu mengambil perhatian berat tentang ilmu pengetahuan dan kita lihat apa yang telah didapati oleh bangsa Jepun hari ini merupakan satu bangsa yang paling maju dalam dunia ini.

Menyentuh tentang apa yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat Senator Abdul Razak bin Abu Samah, saya berterima kasih atas ucapan yang telah diberikan oleh Yang Berhormat itu dan sukalah saya menegaskan di sini bahawa Biasiswa Raja-raja ini akan tidak diselewengkan dan tidak dimonopoli oleh satu-satu pihak kerana kita ada Jawatankuasa yang mengendalikan dan menimbangkan siapakah yang patut diberi biasiswa sekiranya ada permohonan-permohonan dari mana-mana pihak dan pandangan-pandangan yang bernas ini pihak Kerajaan akan mengambil perhatian berat.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibaca kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 23 diperintahkan jadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG LALULINTAS JALAN (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

10.10 mlm.

Timblan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk membentangkan satu Rang Undang-undang yang bernama Akta Lalulintas Jalan (Pindaan) 1983 bagi bacaan kali kedua.

Rang Undang-undang ini bertujuan meminda Ordinan Lalulintas Jalan 1958 bagi maksud melaksanakan satu sistem keselamatan jalan raya yang dinamakan "KEJARA" iaitu sistem memberi mata atau markah terhadap kesalahan-kesalahan yang dilakukan oleh pemandu-pemandu kenderaan bermotor untuk menanam perasaan kesedaran yang lebih terhadap keselamatan di jalan raya pada tahun-tahun kebelakangan ini. Kadar kemalangan jalan raya di negara kita adalah sangat membimbangkan dan mengecewakan semua pihak.

Pada tahun 1982 didapati kemalangan jalan raya berlaku dengan banyaknya yang mengakibatkan bertambahnya bilangan-bilangan kecederaan dan kematian berbanding dengan tahun-tahun yang lalu.

Perangkaan kemalangan jalan raya pada tahun 1982 yang dikeluarkan oleh Polis Diraja Malaysia menunjukkan bahawa sebanyak 68,330 kejadian kemalangan jalan raya telah dilaporkan berlaku. Daripada kemalangan-kemalangan tersebut ianya telah mengakibatkan kematian seramai 2,976 orang; kecederaan parah 5,498 orang; dan cedera ringan 13,217 orang. Kerugian daripada kemalangan-kemalangan tersebut ditafsirkan melebihi \$30 juta. Berbanding dengan tahun 1981 jumlah kemalangan yang berlaku hanya sebanyak 58,768 dengan kematian seramai 2,500 orang. Ini menunjukkan bahawa pada tahun 1982 bilangan kemalangan dan kematian telah bertambah.

Purata kemalangan jalan raya yang berlaku pada tiap-tiap hari dalam tahun 1982 adalah sebanyak 190 kemalangan dengan purata kematian seramai 8 orang dan cedera 50-55 orang. Ini adalah merupakan satu bilangan angka yang sangat membimbangkan Kerajaan dan semua pihak yang berkenaan. Masalah ini mesti diatasi walau dengan apa cara sekalipun. Mengikut analisa laporan perangkaan kemalangan jalan raya bagi tahun 1981 sebanyak 95.28% daripada jumlah kemalangan adalah berpunca daripada kesalahan-kesalahan pemandu seperti memandu dengan tidak menumpukan sepenuh perhatian, memandu dengan laju dan merbahaya; membawa penumpang atau muatan barang-barang dengan secara berlebihan; kesalahan-kesalahan meletakkan kenderaan dan lain-lain sikap buruk pemandu semasa memandu.

Sistem "KEJARA" yang dicadangkan ini, adalah bersesuaian daripada sistem-sistem yang sama di beberapa negara Eropah, Jepun dan Singapura yang telah membuktikan kesan yang positif ke arah mewujudkan golongan pemandu kenderaan yang lebih berdisiplin dan pada jangka panjangnya mengurangkan kadar kemalangan jalan raya dan kematian sia-sia. Sistem yang akan dilaksanakan di negara ini adalah meliputi kesalahan-kesalahan terhadap lalulintas jalan raya yang melibatkan semua pemandu kenderaan, iaitu kesalahan-kesalahan seperti yang tercatat dalam Undang-undang Lalulintas Jalan raya yang akan dijadualkan dalam kaedah-kaedah yang akan diperbuat. Mata kesalahan yang diberi adalah tertakluk kepada darjah seriusnya sesuatu jenis kesalahan yang dilakukan oleh pemandu kenderaan itu terhadap keselamatan di jalan raya sama ada yang melibatkan diri sendiri atau pengguna-pengguna jalan raya yang lain.

Sistem ini juga memberi insentif mata kebaikan bagi tiap-tiap satu tahun bebas daripada kemalangan ataupun melakukan kesalahan terhadap pemandu-pemandu kenderaan yang telah pernah melakukan kesalahan-kesalahan dan telah diberi mata kesalahan sebelumnya. Pemandu-pemandu kenderaan yang telah mengumpul satu jumlah mata kesalahan tertentu akan digantung lesen memandunya selama satu tempoh tertentu bagi kali pertama, kedua atau seterusnya.

Dengan terlaksananya sistem ini adalah diharapkan bahawa kemalangan jalan raya di negeri ini akan berkurangan dan kadar kematian akibat daripada kemalangan tersebut juga turun sehingga ke tahap peratusan yang paling minima.

Pindaan-pindaan penting yang dicadangkan di dalam Akta Lalulintas Jalan 1983 ini ialah dengan mengajukan seksyen baru 32A, 32B dan 32C yang memberi kuasa kepada Ketua Pengarah Pengangkutan Jalan untuk menggantung lesen memandu mana-mana orang selama tempoh tidak lebih daripada enam bulan jika dibuktikan bahawa bukannya untuk kepentingan keselamatan awam bagi seseorang itu memegang satu lesen memandu yang sah atau bahawa orang itu tidak layak untuk memandu sesuatu kenderaan bermotor. Peruntukan-peruntukan baru ini juga mengandungi perkara-perkara seperti berikut:

- (1) kuasa kepada Menteri untuk membuat kaedah-kaedah bagi mengadakan satu sistem mata atau markah;
- (2) jika seseorang dihilangkan kelayakannya daripada memegang atau memperolehi lesen memandu menurut perintah Mahkamah maka markah kesalahan yang diberi terhadapnya di bawah kaedah-kaedah itu hendaklah dibatalkan;
- (3) Ketua Pengarah Pengangkutan Jalan hendaklah memberi orang yang hendak digantung lesen memandunya notis mengenai tujuannya untuk berbuat demikian dan meminta supaya menunjukkan sebab-sebab;
- (4) jika seseorang pemegang lesen itu tidak dapat menunjukkan sebab-sebab, Ketua Pengarah hendaklah dengan serta-merta memberitahu orang itu dengan notis secara bertulis mengenai penggantungan itu;
- (5) pemegang lesen yang berkenaan boleh merayu kepada Yang Berhormat Menteri dalam masa

yang ditetapkan terhadap penggantungan itu;

- (6) jika sesuatu lesen memandu telah digantung, ia hendaklah diserahkan kepada Ketua Pengarah dan disimpan olehnya;
- (7) pada penghujung tempoh penggantungan, sesuatu lesen memandu yang diserahkan kepada Ketua Pengarah itu hendaklah dipulangkan kepada pemegang dan mata terhadapnya hendaklah dibatalkan; dan
- (8) mana-mana orang yang memandu sesuatu kenderaan bermotor atas jalan raya dalam tempoh penggantungan adalah melakukan suatu kesalahan.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan.

Dato' Haji Mohamed bin Nasir:
Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah suatu Akta untuk meminda Ordinan Lalulintas Jalan 1958 dibaca kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Ahli-ahli Yang Berhormat, oleh kerana tiada perbahasan, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang-
kan dalam Jawatankuasa.

(Timbalan Yang Dipertua *mem-
pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi
sebahagian daripada Rang Undang-
undang.

Rang Undang-undang dilaporkan
dengan tidak ada pilihan: dibacakan
kali yang ketiga dan diluluskan.

MENARIK BALIK UCAPAN PENANGGUHAN

Timbalan Yang Dipertua: Ahli-ahli
Yang Berhormat, Yang Berhormat
Puan Hajjah Hafsah binti Othman
telah memberitahu bahawa Ucapan
Penangguhannya ditarik balik. Oleh
sebab itu Dewan ditangguhkan
sekarang kepada satu tarikh yang
tidak ditetapkan.

*Dewan ditangguhkan pada pukul
10.22 malam.*